ଆଦପୁସ୍ତକ

ପୃଥିବୀର ଆରମ୍ଭ

ପ୍ରଥମ ଦନ—ଆଲୋକ

1 ଆରମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟିକଲେ।
2ପୃଥିବୀ ସେତେବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଶୂନ୍ୟ ଓ କଛି
ନଥିଲା। ଜଳଭାଗ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଡେଇ ରଖିଥିଲା
ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଳଭାଗ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ
ଥିଲେ।
3ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ଆଲୋକତ ହେଉ!"
ତହିଁରେ ଆଲୋକତ ହେଲା। 4ପରମେଶ୍ୱର ଆଲୋକକୁ
ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ଜାଣିଲେ, ତାହା ଉତ୍ତମ, ଏହାପରେ
ପରମେଶ୍ୱର ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଅଲଗା କଲେ। 5ପରମେଶ୍ୱର
ସେହ ଆଲୋକର ନାମ ଦେଲେ "ଦନ" ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରର
ନାମ ଦେଲେ "ରାତ୍ରି।"
ତହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହେଲା। ଏହା ପ୍ରଥମ ଦନ
ଥିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦନ—ଆକାଶ

6ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ବୃହତ୍
ଗମ୍ବୁଜ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ଦୁଇଭାଗ କରୁ!" 7ଏହପର
ପରମେଶ୍ୱର ତୋରଣ ନର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ତୋରଣ ଉପର
ଜଳଠାରୁ ତୋରଣ ତଳ ଜଳକୁ ଅଲଗା କଲେ।
ତହିଁରେ ସେହପର ହେଲା। 8ପରମେଶ୍ୱର ସେହ ତୋରଣ
ନାମ ଦେଲେ "ଆକାଶ।" ତା'ପରେ ସେଠାରେ ପ୍ରଭାତ
ଏବଂ ସେଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେଲା। ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ
ଦନ ଥିଲା।

ତୃତୀୟ ଦନ—ସ୍ଥଳ ଭାଗ ଓ ବୃକ୍ଷଲତା

9ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅଧଃସ୍ଥ
ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଗୃହତ ହେଉ। ଯଦ୍ୱାରା ଭୂମି
ଶୁଖିଲା ଦେଖାଯିବ।" ଏବଂ ଏହପର ହେଲା। 10ପରମେଶ୍ୱର
ଶୁଖିଲା ଭୂମିର ନାମ "ପୃଥିବୀ" ଦେଲେ। ଏବଂ ଜଳସମୂହ
ଭାଗର ନାମ ଦେଲେ, "ସମୁଦ୍ର।" ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦଶିଥିଲା।
11ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ପୃଥିବୀ ତୃଣ ଓ ସଜୀବ
ଶାକ, ଜୀବ ସମ୍ବଳତ ନଜନଜ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ
କରୁ," ଏହପର ହେଲା। 12ପୃଥିବୀ ତୃଣ ଓ ନଜନଜ ଜାତି
ଅନୁସାରେ ଜୀବ ଉତ୍ପାଦକ ଶାକ ଓ ନଜନଜ ଜାତି
ଅନୁସାରେ ସଜୀବ ଫଳ ଉତ୍ପାଦକ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଏହା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦଶିଥିଲା।
13ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦବସ
ହେଲା।

ଚତୁର୍ଥ ଦନ—ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରା ସମୂହ

14ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ଆକାଶର ତୋରଣରେ
ଜ୍ୟୋତିଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ। ସେହ ଜ୍ୟୋତିଗଣ ରାତ୍ରରୁ
ଦନକୁ ପୃଥକ୍ କରବେ। ସେହ ଜ୍ୟୋତିଗଣ ଋତୁ, ଦନ ଓ
ବର୍ଷଗୁଡକର ସମୟକାଳ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଚହ୍ନ ରୂପେ
ବ୍ୟବହୃତ ହେବ। 15ସେହ ଜ୍ୟୋତିଗଣ ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋକ
ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତୋରଣ ମଧ୍ୟରେ ଥାନ୍ତୁ।" ଏବଂ
ଏହପର ହେଲା।
16ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ମହାଜ୍ୟୋତି ସୃଷ୍ଟି କଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ଦନରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରବା ପାଇଁ ବଡ ଜ୍ୟୋତି ଓ
ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରବା ପାଇଁ ସାନ ଜ୍ୟୋତି ନର୍ମାଣ କଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାରାଗଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 17ପରମେଶ୍ୱର
ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକତ କରବା ପାଇଁ ଆକାଶର ତୋରଣର
ତାରାଗଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 18ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିଗଣଙ୍କୁ
ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଦନ ଓ ରାତ୍ରିକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରବା ପାଇଁ
ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଏହ ଜ୍ୟୋତିଗଣ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ
ପୃଥକ୍ କଲେ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ
ଦଶିଥିଲା। 19ଏହାପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଏବଂ ସକାଳ ହେଲା। ଏହା
ଚତୁର୍ଥ ଦବସ ଥିଲା।

ପଞ୍ଚମ ଦନ—ମାଛ ଏବଂ ପକ୍ଷୀଗଣ

20ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ଜଳ ଜୀବତ
ପ୍ରାଣୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଓ
ଆକାଶ ତୋରଣ ତଳେ ଉଡନ୍ତୁ।" 21ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର
ନଜ ନଜ ଜାତି ପ୍ରକାରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ବୃହତ୍ ସାମୁଦ୍ରିକ
ଜୀବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜୀବ ଯେଉଁମାନେ ସମୁଦ୍ରରେ ରହନ୍ତି।
ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିବା ବଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀଗଣ
ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ
ଦଶିଥିଲା।
22ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଜଳକୁ
ପରପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ପୃଥିବୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତୁ।
23ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା, ଏହା ପରେ ସକାଳ ହେଲା, ଏବଂ
ଏହା ପଞ୍ଚମ ଦନ ଥିଲା।

ଷଷ୍ଠଦନ—ସ୍ଥଳଚର ପ୍ରାଣୀ ଓ ମନୁଷ୍ୟ

24ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, "ନଜ ଜାତି ଅନୁସାରେ

ପୃଥିବୀ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଉତ୍ପାଦନ କରୁ। ଜାତି ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁସାରେ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ।" ଏହାପରେ ସେହିପରି ହେଲା।

25ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟିକଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜିବୀତ ପ୍ରଣୀଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୃହତ୍ ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରୀସୃପ ପ୍ରାଣୀ ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଗୁରୁଣ୍ଡୁଥିଲେ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦିଶୁଥିଲା।

26ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟର ନିର୍ମାଣ କରୁ। ସେମାନେ ଜଳଚର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ, ପଶୁଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶୀଳ ସବୁ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ। ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଗମନ କରୁଥିଲା।"

27ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ। **28**ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ବହୁତ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ସହ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ। ପୃଥିବୀରେ ଶାସନ କର ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ଆଉ ଜଳରେ ଥିବା ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଉପରେ ଏବଂ ବୃହତ୍ ପ୍ରାଣୀଗଣ ଉପରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଗମନକାରୀ ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀଗଣ ଉପରେ ଶାସନ କର।"

29ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବୀଜ ଉତ୍ପାଦକ ଗଛ ଦେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଯାହାର ଫଳ ମଧ୍ୟରେ ବୀଜ ଅଛି ତାହା ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। **30**ସମସ୍ତ ଘାସ ଗଛ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଲି, ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ନିଶ୍ୱାସ ନେଉଥିବା ପ୍ରାଣୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଲି।" ଏବଂ ଏହିପରି ହେଲା।

31ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ନିର୍ମିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦିଶୁଥିଲା। ଏହାପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ତା'ପରେ ସକାଳ ହେଲା। ଏହା ଷଷ୍ଠଦିବସ ଥିଲା।

ସପ୍ତମ ଦିନ—ବିଶ୍ରାମ

2 ଏହିପରି ଭାବରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ କଲେ। **2**ସପ୍ତମ ଦିନରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷକୁ ସମାପ୍ତ କଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ। **3**ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଦିନଟିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଦିନ କଲେ। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି କରିସାରିଲା ପରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ।

ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି

4ଏହାହେଲା ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ଇତିହାସ। ଯେଉଁ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏହା ସେହି ସମୟର ଇତିହାସ। **5**ସେହି ସମୟରେ କୌଣସି ବୁଦା ବା ଘାସ ବଢିନଥିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ବର୍ଷା କରାଇ ନଥିଲେ। କାରଣ ପୃଥିବୀର ଯତ୍ନ ନେବାପାଇଁ କେହି ନଥିଲେ। **6**ଭୂମିରେ କାକର ପଡି ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ସନ୍ତସନ୍ତିଆ କଲା।

7ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିରୁ ଧୂଳି ନେଇ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତା'ର ନାସିକା ରନ୍ଧ୍ରରେ ଫୁଙ୍କ ଦେଇ ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ। ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତପ୍ରାଣୀ ହେଲା। **8**ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଏଦନ୍‌ର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ରୋପଣ କଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ। **9**ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ, ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ସେହି ଭାବରେ ଉଦ୍ୟାନରେ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଜୀବନ ଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ଓ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ।

10ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଏଦନରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଜଳ ଦିଏ। ଏହାପରେ ସେହି ନଦୀ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା। **11**ପ୍ରଥମ ନଦୀର ନାମ ପିଶୋନ୍ ଥିଲା। ତାହା ସମସ୍ତ ହବିଲା ଦେଶ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ବହିଗଲା, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅଛି। **12**ସେହି ଦେଶରେ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ମୁକ୍ତା ଓ ଗୋମେଦକମଣି ଅଛି। **13**ଦ୍ୱିତୀୟ ନଦୀର ନାମ ଗୀହୋନ୍ ଥିଲା। ଏହା ସମସ୍ତ କୂଶ ଦେଶକୁ ବ୍ୟାପିଥିଲା। **14**ତୃତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିଦ୍ଦେକଲ୍ ଥିଲା, ଏହା ଅଶୂରୀୟ ଦେଶର ସମ୍ମୁଖ ଦେଇ ଗମନ କରେ। ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ନଦୀର ନାମ ଫରାତ୍ ଥିଲା।

15ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ କୃଷିକର୍ମ ଓ ତାହାର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। **16**ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ଯେକୌଣସି ଗଛର ଫଳ ଖାଇପାରିବ। **17**କିନ୍ତୁ ସତ୍ ଓ ଅସତ୍ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦିନ ମରିବ!"

ପ୍ରଥମ ନାରୀ

18ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖି ପାରୁଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ଥିବା ଭଲ ନୁହେଁ, ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ସହକାରିଣୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି।"

19ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳିରୁ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ଆକାଶରେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣର ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆଣିଲେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ କହି ଡାକିବ, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ। ସେହି ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସେ ଯାହା କହି ଡାକିଲା, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନାମ ହେଲା। **20**ମନୁଷ୍ୟ ବଡ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ନାମ, ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ନାମ ରଖିଲା। କିନ୍ତୁ ତା'ଭିତରୁ କାହାକୁ ତାଙ୍କର

ଅନୁରୂପ ସହକାରିଣୀ ଭାବେ ବାଛି ପାରି ନ ଥିଲେ। **21**ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଶୁଆଇଦେଲେ। ସେ ତା'ର ଶରୀରରୁ ଖଣ୍ଡେ ପଞ୍ଜରା ନେଲେ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷତ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। **22**ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ପଞ୍ଜରା ହାଡରୁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ତାହାକୁ ଆଣିଲେ। **23**ସେହି ମନୁଷ୍ୟ କହିଲେ,

“ସେ ମୋ ପରି, ତା'ର ହାଡ ମୋର ହାଡରୁ ଆସିଛି। ତା'ର ଶରୀର ମୋର ଶରୀରରୁ ଆସିଛି। ଯେହେତୁ ସେ ନରଠାରୁ ଆସିଛି, ତାହାର ନାମ ନାରୀ।”

24ମନୁଷ୍ୟ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବ। ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ଏପରି ଭାବରେ ହେବ।

25ମନୁଷ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରୁନଥିଲେ।

ପାପର ଆରମ୍ଭ

3 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଚତୁର ଥିଲା। ସର୍ପଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲା, “ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ନଖାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲେ?”

2ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ଆମେ ବୃକ୍ଷଗୁଡିକର ଫଳ ଖାଇପାରିବୁ। **3**କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଖାଇବାକୁ ମନା! ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନ ମଝିରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ। ଏପରିକି ତୁମ୍ଭେ ସେ ବୃକ୍ଷକୁ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ। ଯଦି ଏପରି କର ତେବେ ମରିବ।’”

4କିନ୍ତୁ ସର୍ପ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ। **5**ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଖାଇବ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଯିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହେବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ କଣ ଭଲ ଏବଂ କଣ ମନ୍ଦ ଅଟେ।”

6ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଦେଖିଲା ଯେ, ସେହି ବୃକ୍ଷଟି ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ। ସେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା। ତେଣୁ ସେ ସେହି ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ତୋଳିଲା ଏବଂ ଖାଇଲା। ପୁଣି ଆପଣାର ସ୍ୱାମୀକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲା ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଖାଇଲା।

7ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଉଲଗ୍ନ। ତେଣୁ ସେମାନେ କିଛି ଡିମିରି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ତାକୁ ସିଇଁ ତାହାକୁ ବସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

8ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ। ନର ଓ ନାରୀ ଏକଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ନିଜକୁ ବୃକ୍ଷ ଆଡୁଆଳରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। **9**ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଡାକିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ?”

10ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନରେ ଚାଲିବାର ଶୁଣିଲି। ମୁଁ ଭୟ କଲି, ମୁଁ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲି ତେଣୁ ମୁଁ ଲୁଚିଲି।”

11ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କିଏ କହିଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଲଗ୍ନ? ତୁମ୍ଭେ କଣ ଉଦ୍ୟାନର ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇଲ, ଯାହା ଖାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ମନା କରିଥିଲି!”

12ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ତିଆରି କରିଥିଲ, ସେ ମୋତେ ସେହି ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଦେଲା। ତେଣୁ ମୁଁ ତାହା ଖାଇଲି।”

13ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ କହିଲେ, “ଏପରି ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କଲ?” ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସର୍ପ ମୋତେ ଭୁଲାଇ ଦେଲା, ତହିଁରେ ମୁଁ ତାକୁ ଖାଇଲି।”

14ସେଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ପକୁ କହିଲେ,

“କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପେଟରେ ଜୀବନସାରା ଘୁଷୁରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଧୂଳି ଖାଇବ।

15ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନାରୀର ଶତ୍ରୁ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବି। ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ପିଲାର ଗୋଇଠିକୁ କାମୁଡିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକକୁ ଆଘାତ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ।”

16ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭ ବେଦନା ମଧ୍ୟ ବଢାଇବି। ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଥାରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବ। ପୁଣି ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ବାସନା ରହିବ*। ସେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ।”

17ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ନ ଖାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲ ଏବଂ ସେହି ଫଳ ଖାଇଲ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ଯୋଗୁଁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଯାବଜ୍ଜୀବନ କ୍ଲେଶରେ ତହିଁରୁ ଭକ୍ଷ କରିବ।

18ଭୂମିରେ କଣ୍ଟା ବୁଦା ଜନ୍ମିବ। ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ପାଦନ ଭୋଜନ କରିବ।

19ତୁମ୍ଭେ ମରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖର ଝାଳରେ ଆହାର କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ଧୂଳିରୁ ନିଆଯାଇଛ, ଏଣୁ ଧୂଳିରେ ଫେରିଯିବ।”

20ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଦେଲା, ହବା। ଆଦମ ତାଙ୍କର ଏପରି ନାମକରଣ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେଥିଲେ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସକଳର ମାତା।

21ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚମଡ଼ାର ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରି ତାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ବୋଧପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ

ପୁଣି ... ରହିବ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ। ଏହା ଉତ୍ପତ୍ତି 4:7 ପରି।

ହୋଇଅଛି। ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତବଢାଇ ଅମୃତ
ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଯଦି ସେ ଏହା
ଖାଇଥାନ୍ତା, ସେ ଅମର ହୋଇଥାନ୍ତା।”

23ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଙ୍କୁ
ବାହାର କରିଦେଲେ। ଓ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲେ, ତହିଁରେ କୃଷି କର୍ମ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।
24ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ତଡି ଦେଲେ।
ପୁଣି ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ପହରା ଦେବାପାଇଁ ସେ କିରୂବଦୂତମାନଙ୍କୁ
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଖଡ୍ଗ ଏଦୋନ ଉଦ୍ୟାନର ପ୍ରବେଶ
ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ।

ପ୍ରଥମ ପରିବାର

4 ଯେତେବେଳେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହବାଙ୍କ
ସହିତ ସହବାସ କଲେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ଏବଂ
ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯାହାକୁ ସେ କୟିନ କହିଲେ।
ହବା କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହାୟତାରେ ମୁଁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
ଜନ୍ମ କରିଛି।” 2ଏହାପରେ ହବା କୟିନର ଭାଇ ଏବଲଙ୍କୁ
ଜନ୍ମ କଲେ। ଏବଲ ମେଷପାଳକ ଓ କୟିନ କୃଷକ
ହେଲେ।

ପ୍ରଥମ ହତ୍ୟା

3-4କିଛି ସମୟପରେ, କୟିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଭୂଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ଆଣି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ଏବଲ ନିଜର
ପ୍ରଥମଜାତ ମେଷ ଆଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ
ଅଂଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବଲଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ
କଲେ। 5କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟକୁ
ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ। ଏଣୁ କୟିନ ବହୁତ କ୍ରୋଧ ଏବଂ
ଦୁଃଖ କଲା। 6ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନକୁ ପଚାରିଲେ, “କାହିଁକି
ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧ କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୁଃଖ କରୁଛ?
7ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଠିକ୍ ବିଷୟ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ
କରିବି। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କର ତେବେ ତାହା ପାପ ହେବ।
ପାପ ଏକ ପ୍ରାଣୀପରି, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଇଁ କରି ତୁମ୍ଭ
ଉପରେ ଝାମ୍ପମାରି ଧରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛି। ତୁମ୍ଭେ
ନିଶ୍ଚୟ ତା' ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ।”

8କୟିନ ତା'ର ଭାଇ ହେବଲକୁ କହିଲା, “ଚାଲ କ୍ଷେତକୁ
ଯିବା।” ତେଣୁ କୟିନ ଏବଂ ହେବଲ କ୍ଷେତକୁ ବାହାରି
ଗଲେ। ଏହାପରେ କୟିନ ହେବଲକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହତ୍ୟା
କଲେ।

9ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାଇ
ହେବଲ କେଉଁଠି?”

କୟିନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଏହା କ'ଣ
ମୋର କାମ ଯେ ମୋର ଭାଇର ମୁଁ ଯତ୍ନ ନେବି ଓ ଜଗି
ରହିବି?”

10ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କଲ?
ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତ ଭୂମିରୁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଡାକ ପକାଉଛି।
11ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତ ଢାଳିଲ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ
ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୂମିରୁ ବାହାର କରାଯିବ।
12ଅତୀତରେ ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ ହେଁ ତାହା ଆପଣା
ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲୁଥିବ, ପୃଥିବୀରେ
ତୁମ୍ଭର ଗୃହ ରହିବ ନାହିଁ।”

13ଏହାପରେ କୟିନ କହିଲା, “ମୋର ଦଣ୍ଡ ଅସହ୍ୟ!
14ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ଭୂମିରୁ ତଡ଼ି ଦେଲ, ତହିଁରେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଲୁକାୟିତ ହେବି। ମୁଁ ଏକ ପଳାତକ ଓ
ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ହେବି। ଏପରି ହେବ ଯେ କୌଣସି
ଲୋକ ମୋତେ ପାଇଲେ ବଧ କରିବ।”

15ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏପରି
ଘଟିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ! ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା
କରେ ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
କରିବି।” ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କୟିନଙ୍କୁ ଏକ
ଚିହ୍ନଟ ଦେଲେ। ଚିହ୍ନଟି ଦର୍ଶାଇଲା ଯେ, କେହି ତାକୁ ମାରିବା
ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

କୟିନର ପରିବାର

16ଏହାପରେ କୟିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରୁ
ପ୍ରସ୍ଥାନକରି ଏଦନର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ନୋଦ ନାମକ ଦେଶରେ
ବାସ କଲେ।

17କୟିନ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ସହବାସ କଲା। ଏହାପରେ
ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କଲା
ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ହନୋକ। କୟିନ ତା'ର ପୁତ୍ର ନାମ
ଅନୁସାରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲା ଓ ତା'ର ନାମ ଦେଲା
“ହନୋକ।”

18ହନୋକର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ଈରଦ।
ଈରଦର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ମହୂୟାୟେଲ।
ମହୂୟାୟେଲର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ମଥୂଶାୟେଲ୍
ଓ ମଥୂଶାୟେଲର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ଲେମକ।

19ଲେମକ ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ, ଜଣଙ୍କର ନାମ
ଆଦା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ସିଲ୍ଲା। 20ଆଦା
ଯାବଲକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ସେ ତମ୍ବୁ ନିବାସୀ ପଶୁପାଳମାନଙ୍କର
ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଗୋରୁଗାଈ ଚରାଇ ଜୀବିକା
ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ। 21ଯାବଲ ଭାଇର ନାମ ଥିଲା ଯୁବଲ।
ସେ ବୀଣା ଓ ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା।
22ସିଲ୍ଲାର ଗର୍ଭରୁ ତୁବଲ-କୟିନ ଜନ୍ମ ହେଲା। ସେ ପିତ୍ତଳ
ଓ ଲୌହର ନାନାପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲା। ତୁବଲ-କୟିନର
ନୟମା ନାମ୍ନୀ ଏକ ଭଉଣୀ ଥିଲା।

23ଲେମକ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲା, “ହେ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲା,
ମୋ କଥା ଶୁଣ! ହେ ଲେମକର ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ
କଥା ଶୁଣ ଜଣେ ଲୋକ ମୋତେ ଆଘାତ ଦେଲା ତେଣୁ ମୁଁ
ତାକୁ ମାରିଦେଲି। ଜଣେ ଶିଶୁ ମୋତେ ପ୍ରହାର କଲା ତେଣୁ
ମୁଁ ତାକୁ ମାରିଦେଲି।

24ଯେବେ କୟିନର ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ବହୁତ ହେବ।
ତେବେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାର ଦଣ୍ଡ ତା'ଠାରୁ ଅନେକ
ଗୁଣରେ କଠୋର ହେବ।”

ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର

25ଆଦମ ପୁନର୍ବାର ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ହବା ସହିତ ସହବାସ
କଲା ଏବଂ ପୁଣି ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲା,
ଏବଂ ତାକୁ ଶେଥ ବୋଲି ଡାକିଲା। ହବା କହିଲେ,
"ପରମେଶ୍ୱର ହେବଲର ପ୍ରତି ବଦଳରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର
ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ କୟିନ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲା।" 26ଶେଥର
ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା, ସେ ତା'ର ନାମ ଦେଇଥିଲେ, ଇନୋଶ।
ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ
ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଆଦମର ବଂଶାବଳୀର ଇତିହାସ

5 ଏହା ହେଉଛି ଆଦମଙ୍କର ବଂଶାବଳୀର ଇତିହାସ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।
2ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ
ଏବଂ ସେହିଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାମ "ମନୁଷ୍ୟ*" ଦେଲେ।

3ଆଦମଙ୍କୁ 130 ବର୍ଷ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ତାଙ୍କର ଆଉ
ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା। ସେ ଠିକ୍ ଆଦମଙ୍କର ପରି
ଦେଖିବାକୁ ଥିଲା। ଆଦମ ତାଙ୍କର ନାମ ଦେଇଥିଲେ ଶେଥ।
4ଶେଥର ଜନ୍ମ ପରେ ଆଦମ 800 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି
ସମୟରେ ଆଉ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲେ। 5ଏହିପରି
ଆଦମ ମୋଟ୍ 930 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

6ଶେଥ 105 ବର୍ଷ ସମୟରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲେ,
ଯାହାର ନାମ ଇନୋଶ। 7ଇନୋଶର ଜନ୍ମ ପରେ ଶେଥ
807 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶେଥଙ୍କର
ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ଜନ୍ମ ହେଲେ। 8ଏହାପରେ
ଶେଥ ମୋଟରେ 912 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ।

9ଇନୋଶଙ୍କୁ ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର
ଜନ୍ମିଥିଲା। ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା କୟିନାନ୍। 10କୟିନାନ୍‌ର
ଜନ୍ମପରେ ଇନୋଶ 815 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନ ଜନ୍ମ ହେଲେ।
11ଏହିପରି ଇନୋଶ ମୋଟ୍ 905 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲାପରେ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

12କୟିନାନ ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର
ଜନ୍ମ କଲେ, ତାହାର ନାମ ମହଲଲେଲ। 13ମହଲଲେଲ
ଜନ୍ମ ନେବାପରେ କୟିନାନ 840 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି
ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୟିନାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ
ଜନ୍ମ ହେଲେ। 14ଏହିପରି ଭାବରେ କୟିନାନ୍ 910 ବର୍ଷ
ବଞ୍ଚିଲା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

15ମହଲଲେଲ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେରଦ ନାମକ
ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କଲେ। 16ଯେରଦ ଜନ୍ମ ହେଲାପରେ
ମହଲଲେଲ 830 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ
ସେ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲେ। 17ଏହିପରି
ଭାବରେ ମହଲଲେଲ 895 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। 18ଯେରଦଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ 162 ବର୍ଷ ବୟସ
ହୋଇଥିଲା ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଏକପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ,
ତାହାର ନାମ ହନୋକ। 19ହନୋକ ଜନ୍ମ ହେଲା ପରେ,
ଯେରହ 800 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲେ। 20ଏହିପରି
ଭାବରେ ଯେରଦ 962 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

21ହନୋକ 65 ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ
କଲେ, ଯାହାର ନାମ ମଥୂଶେଲହ। 22ମଥୂଶେଲହ ଜନ୍ମ
ନେବାପରେ ହନୋକ 300 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ* କଲେ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଏବଂ
କନ୍ୟାଗଣ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଲେ। 23ଏହିପରି ଭାବରେ
ହନୋକ 365 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 24ଦିନେ, ଯେତେବେଳେ
ହନୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ସେ ଅର୍ନ୍ତଧ୍ୟାନ
ହେଲେ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ନେଇଗଲେ।

25ମଥୂଶେଲହ 187 ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର
ଜନ୍ମ କଲେ। ତାହାର ନାମ ଲେମକ। 26ଲେମକର ଜନ୍ମପରେ
ମଥୂଶେଲହ 782 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେ ଆହୁରି ଅନେକ
ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ। 27ମଥୂଶେଲହ ମୋଟ
969 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

28ଯେତେବେଳେ ଲେମକଙ୍କୁ 182 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା,
ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲା। 29ଲେମକ ତା'ର ନାମ
ରଖିଲେ ନୋହ। ସେ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଅଭିଶପ୍ତ ଭୂମିରେ ଆମ୍ଭର କଠିନ ପରିଶ୍ରମକୁ ଲାଘବ କରିବା
ପାଇଁ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବ।"

30ନୋହ ଜନ୍ମ ହେବାପରେ ଲେମକ 595 ବର୍ଷ
ବଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ
ଦେଇଥିଲେ। 31ସେ ମୋଟ୍ 777 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ।

32ଏହାପରେ ନୋହଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ 500 ବର୍ଷ ବୟସ
ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦେଲେ। ତାଙ୍କର ନାମଥିଲା:
ଶେମ, ହାମ ଓ ଯେଫତ୍।

ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର ହେଲେ

6 ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ
ଲାଗିଲା। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ କନ୍ୟାଜାତ ହେଲେ।
2-4ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଦେଖିଲେ, ସେହି କନ୍ୟାମାନେ
ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ପୁତ୍ରଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ
କଲେ।

ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସେହି
ସମୟରେ ଓ ପରେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଦୈତ୍ୟମାନେ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ପୂର୍ବ ସମୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ।

ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନେ ମନୁଷ୍ୟ
ମାତ୍ର, ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଅଧିଷ୍ଠାନ

ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ "ଆଦମ" କିମ୍ବା "ଲୋକମାନେ"। ଏହା ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ "ଭୂମି" କିମ୍ବା "ଲାଲ ମାଟି"।

ଅନୁସରଣ କଲେ ଆକ୍ଷରୀକ ଭାବରେ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିବା" ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ବାସ କଲା।

କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ଶାରୀରିକ ଅଟନ୍ତି।
ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ 120 ବର୍ଷ ହେବ।"
5ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ବହୁତ ମନ୍ଦ
ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା
କେବଳ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି। **6**ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ
ଦେଇଥିବାରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନୁତାପ କଲେ। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ହୃଦୟକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଲା। **7**ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି ଯାହା ମୁଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି।
ମୁଁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖେଚର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ
ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି। ଏବଂ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ କୂଳକୁ ମଧ୍ୟ
ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି। କାହିଁକି? କାରଣ ଏମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ମୁଁ
ଦୁଃଖିତ।"
8କିନ୍ତୁ ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହର ପାତ୍ର
ଥିଲେ।

ନୋହ ଏବଂ ପ୍ରଳୟଙ୍କାରି ବନ୍ୟା

9ଏହା ନୋହର ବଂଶାବଳୀ ଅଟେ। ନୋହ ଜଣେ
ଧାର୍ମିକଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ
କରୁଥିଲେ। **10**ନୋହଙ୍କର ତିନୋଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେମାନେ
ହେଲେ ଶେମ, ହାମ ଓ ଯେଫତ୍।
11-12ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ ଓ ଦେଖିଲେ
ଯେ, ପୃଥିବୀ ଭ୍ରଷ୍ଟାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି। ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ
ଅତ୍ୟାଚାର ଥିଲା, ଲୋକମାନେ ସବୁ ମନ୍ଦ ଓ ନିଷ୍ଠୁର
ହୋଇଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀ ପୁରା ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି।
13ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସମସ୍ତଲୋକ
ପୃଥିବୀକୁ କ୍ରୋଧ ଓ ହିଂସାରେ ଛାରଖାର କରିଦେଲେଣି।
ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା।
14ତୁମ୍ଭେ ଗୋଫର କାଠର ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କର।
ତା' ମଧ୍ୟରେ ନାନା କୋଠରୀ ବନାଇ ତହିଁର ଭିତର ଓ
ବାହାର ଝୁଣାଦ୍ୱାରା ଲେପନ କର।
15"ସେହି ଜାହାଜଟିକୁ ଏହିପରି ନିର୍ମାଣ କର ଯେ,
ଏହାର ଲମ୍ବ ଯେପରି 300 ହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ପଚାଶ ହାତ, ଏବଂ
ତାହାର ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ ହେବ। **16**ଉପରୁ ଏକ ହାତ
ଛାଡ଼ି ଝରକା କରିବ। ସେହି ଜାହାଜର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ
ଦ୍ୱାର ରହିବ। ଆଉ ତହିଁର ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ
ଚଟାଣ ବନାଇବ।
17"ମୁଁ ଏକ ପ୍ରଳୟଙ୍କାରୀ ବନ୍ୟା ପୃଥିବୀ ଉପରେ
ଆଣିବି। ଆକାଶ ତଳେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବସତ୍ତାକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିବି। ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମରିବେ। **18**ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁକ୍ତି କରିବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ
ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ
ସମସ୍ତେ ଜାହାଜକୁ ଯିବେ। **19**ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର୍ଥେ ସର୍ବପ୍ରକାର
ଜୀବଜନ୍ତୁର ଏକ ଏକ ଦମ୍ପତି ଆପଣା ସଂଗରେ ଧରି
ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ। **20**ସବୁପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ, ସର୍ବପ୍ରକାର
ପଶୁ, ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦମ୍ପତି ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ
ଆସିବେ। **21**ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆହାର
ନିମନ୍ତେ ସବୁପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ଆପଣା ନିକଟରେ
ସଂଚୟ କରିବ।"
22ତହିଁରେ ନୋହ ସେହିପରି କଲେ। ନୋହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ।

ବନ୍ୟାର ଆରମ୍ଭ

7 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖିଛି
ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ, ଏହି କାଳର ଦୁଷ୍ଟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ଏକତ୍ରିତ
ହୋଇ ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କର। **2**ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସାତ
ଯୋଡ଼ ଶୁଚି ପଶୁ ଓ ଏକ ଯୋଡ଼ ଅଶୁଚି ପଶୁ ନେଇ
ଆସିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ଓ ଗୋଟିଏ
ସ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ। **3**ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷୀ ଜାତିର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ
ସାତ ସାତ ଯୋଡ଼ ସଂଗରେ ନିଅ, ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିବା
ପାଇଁ। **4**ସାତଦିନ ପରେ ମୁଁ ଚାଳିଶ ଦିବାରାତ୍ର ପୃଥିବୀରେ
ବୃଷ୍ଟି କରାଇବି। ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଓ
ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି, ଯାହା ମୁଁ ସୃଷ୍ଟି
କରିଥିଲି।" **5**ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ।
6ବନ୍ୟା ଆସିବା ସମୟରେ ନୋହଙ୍କୁ 600 ବର୍ଷ ବୟସ
ହୋଇଥିଲା। **7**ନୋହ ଏବଂ ତା'ର ପରିବାର ବନ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା
ନିମିତ୍ତ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟକୁ ଗଲେ। ଜାହାଜରେ ନୋହ, ତା'ର
ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର ଓ ପୁତ୍ରବଧୂମାନେ ଥିଲେ। **8**ସମସ୍ତ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ
ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ଓ ପଶୁପକ୍ଷୀବର୍ଗ ଓ ଭୂଚର ଉରୋଗାମୀ
ଜନ୍ତୁବର୍ଗ ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଭିତରକୁ ଗଲେ।
9ସେମାନେ ଯୋଡ଼ ଯୋଡ଼ କରି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ଠିକ୍
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଜାହାଜରେ
ପ୍ରବେଶ କଲେ। **10**ସାତଦିନ ପରେ ବନ୍ୟାର ପାଣି ପୃଥିବୀ
ଉପରରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।
11-13ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ସତର ଦିବସ ଯେତେବେଳେ
ନୋହଙ୍କୁ 600 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ମହା ସମୁଦ୍ରର
ସମଗ୍ର ଜଳାଧାର ଭାଙ୍ଗିଗଲା। ପୁଣି ଆକାଶସ୍ଥ ଦ୍ୱାର ସବୁ ମୁକ୍ତ
ହେଲା। ତହିଁରେ ଚାଳିଶ ଦିବାରାତ୍ର ବୃଷ୍ଟି ହେଲା। ସେହି
ଦିନରେ ନୋହ, ଶେମ, ହାମ ଓ ଯେଫତ୍ ନୋହଙ୍କର
ପୁତ୍ରମାନେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ନୋହର ସ୍ତ୍ରୀ
ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। **14**ସେହି ଲୋକମାନେ ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ପଶୁ, ସେହି ଜାହାଜକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ।
ସବୁପ୍ରକାରର ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ, ସବୁପ୍ରକାର ଉରୋଗାମୀ
ସବୁଜାତିୟ ଭୂଚର ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତେ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟକୁ
ପ୍ରବେଶ କଲେ। **15**ନୋହଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସମସ୍ତ ଜୀବ
ଜାହାଜ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ। ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଯୋଡ଼ା
ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ଆସିଲେ। **16**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ
ଏକ ପୁରୁଷ ଏବଂ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଜାହାଜ
ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାର
ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ।
17ଚାଳିଶ ଦିନ ପୃଥିବୀରେ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେଲା, ପୁଣି ଜଳ
ବଢ଼ିବାରୁ ଜାହାଜ ଭୂମିକୁ ଛାଡ଼ି ଭାସିବାକୁ ଲାଗିଲା। **18**ପୃଥିବୀରେ

କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଜଳରାଶି ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଓ ସେଥିରେ
ଜାହାଜ ଭାସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। 19ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳ
ଅତିଶୟ ବଢି ଆକାଶ ତଳସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ମଗ୍ନ
କଲା। 20ଜଳରାଶିର ପତନ ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ
ପର୍ବତ ଉପରେ ପନ୍ଦର ହାତ ପାଣି ଚଢି ରହିଲା।
21-22ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜୀବ ପ୍ରାଣୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ଓ
ପଶୁ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରୁ ମଲେ। ସମସ୍ତ ଭୂଚର, ଓ ସମସ୍ତ
ଉରୋଗାମି ଜୀବ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରୁ ଲୋପ ପାଇଗଲେ। 23ଏହି
ପ୍ରକାରେ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ
ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କଲେ। ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ,
ସରୀସୃପ ପ୍ରାଣୀ, ଖେଚର ପକ୍ଷୀ, ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। କେବଳ ନୋହ ଓ ଜାହାଜରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ
ଏବଂ ପଶୁଗଣ ରକ୍ଷାପାଇ ଗଲେ। 24ଏହିପରି ଭାବରେ ପୃଥିବୀ
150 ଦିନ ଜଳ ମଗ୍ନ ହୋଇ ରହିଲା।

ବନ୍ୟା ଶେଷରେ

8 ପରମେଶ୍ୱର ନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜାହାଜରେ
ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପବନ ବୁହାଇଲେ ଏବଂ ବନ୍ୟା
ଜଳ କମିଗଲା।
2ଆକାଶରୁ ବର୍ଷା ପଡିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଧରିତ୍ରୀ
ତଳେ ଜଳସ୍ରୋତ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଆକାଶସ୍ଥ ଦ୍ୱାର ସକଳ
ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। 3-4ପୃଥିବୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିବା ପାଣି
ତଳକୁ ତଳକୁ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ 150 ଦିନପରେ ଜଳ ପତନ
ଧିରେ ଧିରେ କମିଗଲା। ଏହାପରେ ସପ୍ତଦଶ ମାସର ସପ୍ତଦଶ
ଦିନରେ ଆରାରଟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଜାହାଜ ଲାଗି ରହିଲା।
5ଏହିପରି ଦଶମମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ କ୍ରମଶଃ କମିଲା। ସେହି
ଦଶମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ପର୍ବତଗଣର ଶୃଙ୍ଗ ଦେଖାଗଲା।
6ଏହାପରେ ଆହୁରି ଚାଳିଶ ଦିନ ଯିବାପରେ ନୋହ
ଜାହାଜର ଝରକା ଫିଟାଇ ଦେଲେ। 7ତା'ପରେ ନୋହ ଏକ
କାଉକୁ ଆକାଶ ଉପରେ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ। ସେହି କାଉଟି
ପାଣି ଛାଡ଼ି ଭୂମି ଶୁଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ
ଉଡିଲା। 8ପୁନର୍ବାର ନୋହ ଏକ କପୋତକୁ ଛାଡ଼ିଲେ, ଜାଣିବା
ପାଇଁ ସବୁ ଜଳ ପୃଥିବୀରୁ ଶୁଖି ଗଲାଣି କି ନାହିଁ।
9ସେହି କପୋତଟି କୌଣସିଠାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ସ୍ଥାନ
ନପାଇ ଫେରିଆସିଲା। କାରଣ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀ ଉପରେ
ଜଳରାଶି ବୁଡି କରିଥିଲା। ନୋହ ହାତ ବଢାଇ କପୋତକୁ
ଧରି ଜାହାଜ ମଧ୍ୟକୁ ନେଲେ।
10ସାତଦିନ ପରେ, ନୋହ ଜାହାଜରୁ ପୁନର୍ବାର କପୋତକୁ
ପଠାଇଲେ। 11ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେହି କପୋତଟି
ତା'ର ଥଣ୍ଟରେ ଏକ ତାଜା ଜୀତ ଅଲିଭ୍ ଗଛର ପତ୍ର ଧରି
ଆସିଥିଲା। ନୋହ ଏଥିରୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀ ଉପରୁ ଜଳ
କ୍ରମଶଃ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛି। 12ସାତଦିନ ଗଲାପରେ ନୋହ
ଜାହାଜରୁ ପୁନର୍ବାର କପୋତକୁ ପଠାଇଲେ। କିନ୍ତୁ କପୋତ
ଆଉ ଫେରିଲା ନାହିଁ।
13ଏହାପରେ, ନୋହ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ନୋହ
ଦେଖିଲେ ଯେ ଭୂମି ପୁରା ଶୁଖି ଯାଇଛି। ଏହାଥିଲା ପ୍ରଥମ
ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିବସ। ନୋହଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ 601 ବର୍ଷ
ହୋଇଥିଲା। 14ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ସତାଇଶ ଦିନ ବେଳକୁ ଭୂମି
ପୁରା ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା।
15ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, 16"ଜାହାଜକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କର, ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଓ
ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ କୁହ। 17ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ସମସ୍ତ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି ଆଣ। ସମସ୍ତ ପଶୁ ସମସ୍ତ
ପକ୍ଷୀ, ସମସ୍ତ ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
କରନ୍ତୁ। ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଫଳବନ୍ତ ହେଉ।"
18ତେଣୁ ନୋହ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ର ଓ
ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ପଳାଇ ଆସିଲେ। 19ସମସ୍ତ
ପଶୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଗୁରୁଣ୍ଡୁଥିବା ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନେ
ଏବଂ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସହିତ ଜାହାଜରୁ
ବାହାରି ଆସିଲେ।
20ଏହାପରେ ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ନୋହ ସେଥିରେ
ଶୁଚିପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ
ଦେଲେ।
21ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନକୁ ଆଘ୍ରାଣ
କଲେ ଏବଂ ନିଜେ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କଲେ, "ପୃଥିବୀକି
ଅଭିଶାପ ଦେବା ନାହିଁ। ଯଦିଓ ବାଲ୍ୟାକାଳରୁ ମନୁଷ୍ୟର
ମନର ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ପ୍ରବଣତା ମନ୍ଦ, ତଥାପି ଆଉ କେବେହେଲେ
ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବି ନାହିଁ, ଯେପରି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ
କଲି। 22ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀ ରହିଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିବାର
ସମୟ ଓ ଅମଳ କରିବାର ସମୟ, ଥଣ୍ଡା ଓ ଗରମ, ପୁଣି
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ଶୀତକାଳ, ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି ଏସବୁ ପୃଥିବୀରେ
ଚାଲିଥିବ।"

ନୂତନର ଆରମ୍ଭ

9 ପରମେଶ୍ୱର ନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବହୁ
ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କର, ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର।
2ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ପଶୁ, ଆକାଶର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ଭୂଚର
ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ। ସମସ୍ତ ଜୀବ ତୁମ୍ଭ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ
ରହିବେ। 3ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷ ପରି ଦେଇଥିଲି।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଶୁ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। ମୁଁ ଯାହାସବୁ
ପୃଥିବୀରେ ଦେଇଛି ତାହାସବୁ ତୁମ୍ଭର। 4କିନ୍ତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି। ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ସରକ୍ତ ମାଂସ
ଖାଇବ ନାହିଁ। କାରଣ ରକ୍ତରେ ଜୀବନ ଅଛି। 5ମୁଁ ରକ୍ତ
ପାତ, ରକ୍ତପାତ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ କରିବି, ତାହା ପ୍ରାଣୀ ଦ୍ୱାରା
ହେଉ ବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। ଯଦି ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ
ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ମୁଁ ରକ୍ତପାତ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ କରିବି।
6"ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତିଆରି
କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ସେ
ନିଶ୍ଚିତ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ମରିଯିବ।

7"ନୋହ, ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ
ପିଲାପିଲି ହେବେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ମନୁଷ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବ।"

8ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, 9"ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପରେ
ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି। 10ଆମ୍ଭେ
ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ, ସମଗ୍ର ଗୃହପାଳିତ
ପଶୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଜାହାଜରୁ ବାହାରି ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମସ୍ତ
ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ କରିବା। 11ଏହା ମୋର
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ସମସ୍ତ ଜୀବନ ପୃଥିବୀ ଉପରିସ୍ଥ
ବନ୍ୟାରେ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏପରି ପ୍ରଳୟ ଆଉ
ପୁନରାୟ ହେବ ନାହିଁ। ଏପରି ବନ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଆଉ କଦାପି
ପୃଥିବୀରୁ ଜୀବନସତ୍ତା ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ।"

12ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି
ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛି।
ଏହି ଚିହ୍ନ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ
ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରିଅଛି।
ଏହି ନିୟମ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ। ଏହାହିଁ ତୋରଣ
ପ୍ରମାଣ। 13ମୁଁ ମୋହର ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ମେଘରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି।
ତାହା ପୃଥିବୀ ସହିତ ମୋର ଚୁକ୍ତିରେ ଚିହ୍ନ ହେବ।
14ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ମେଘ ସଂଗ୍ରହ କରିବ,
ସେତେବେଳେ ସେହି ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ମେଘରେ ଦେଖାଯିବ। 15ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁକୁ ଦେଖେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଜୀବ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା
ଚୁକ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇବ। ସେହି ଚୁକ୍ତି କହେ ଯେ,
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏପରି ବନ୍ୟାରେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହେବେ
ନାହିଁ। 16ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ତାହା ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା। ତହିଁରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସଜୀବ ପ୍ରାଣୀ
ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ନିୟମ ଅଛି,
ତାହା ମୁଁ ସ୍ମରଣ କରିବ।"

17ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୋହକୁ କହିଲେ, "ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମାଂସ
ବିଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥିର
କରିଅଛୁ, ତହିଁର ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ।"

ପୁଣି ସମସ୍ୟାମାନ ଦେଖାଗଲା

18ନୋହର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରି ଜାହାଜରୁ ବାହାରିଲେ।
ସେମାନଙ୍କର ନାମ, ଶେମ, ହାମ ଓ ଯେଫତ୍ (ହାମଥିଲେ
କିଣାନର ପିତା।) 19ସେହି ତିନିଜଣ ଯାକ ନୋହର ପୁତ୍ର
ଥିଲେ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କଠାରୁ
ଜନ୍ମ ନେଲେ।

20ନୋହ କୃଷକ ହେଲେ। ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବୃକ୍ଷ
ରୋପଣ କଲେ। 21ନୋହ ତହିଁରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି
ପାନ କଲେ। ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରି ମତ୍ତ ହୋଇ
ତାଙ୍କର ଲୁଗାପଟା ଖୋଲିଦେଇ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁରେ ପଡି
ରହିଲେ। ସେ କୌଣସି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ନଥିଲେ।
22କିଣାନର ପିତା ହାମ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଉଲଗ୍ନତା ଦେଖି
ବାହାରେ ଆପଣା ଦୁଇଭାଇଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦେଲେ।
23ସେତେବେଳେ ଶେମ ଓ ଯେଫତ୍ କାନ୍ଧରେ ବସ୍ତ୍ର ଘେନି
ପଶ୍ଚାତ୍ ଗତି କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଉଲଗ୍ନତା
ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ। ସେମାନେ ପଛ କରି ଯାଇଥିବାରୁ ପିତାଙ୍କର
ଉଲଗ୍ନତା ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

24ଏହାପରେ, ନୋହ ଉଠିଲା (ସେ ମଦ୍ୟ ପାନକରି
ଶୋଇଥିଲେ)। ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସାନପୁଅ ତାଙ୍କ
ପାଇଁ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି।

25ତେଣୁ ନୋହ କହିଲେ, "କିଣାନ ଶାପଗ୍ରସ୍ଥ ହେଉ!
ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣର ଦାସାନୁଦାସ ହେବ।"

26ନୋହ ମଧ୍ୟ ଏପରି କହିଲେ, "ଶେମ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାନ ଶେମର ଦାସ ହେଉ।

27ପରମେଶ୍ୱର ଯେଫତ୍‌କୁ ବହୁତ ଜମି ଦିଅନ୍ତୁ। ସେ
ଶେମର ତମ୍ବୁରେ ବାସକରୁ। କିଣାନ ତାହାର ଦାସ ହେଉ।"

28ବନ୍ୟାପରେ ନୋହ ତିନିଶହ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ।
29ଏହିପରି ନୋହ ମୋଟ୍‌ରେ 950 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ଏହାପରେ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

ଜାତିମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିସ୍ତାର ହେଲା

10 ନୋହର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ଶେମ, ହାମ ଏବଂ
ଯେଫତ୍। ବନ୍ୟାପରେ ଏହି ତିନିଜଣ ସେମାନଙ୍କର
ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ।

ଯେଫତଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ

2ଯେଫତ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ, ଗୋମର, ମାଗୋଗ୍,
ମାଦୟ, ଯୁବଲ, ଯବନ, ମେଶକ ଓ ତିରସ।

3ଅସ୍କିନସ୍, ରୀଫତ୍ ଓ ତୋଗର୍ମ, ଏମାନେ ଥିଲେ
ଗୋମର ସନ୍ତାନ।

4ପୁଣି ଇଲୀଶା, ତର୍ଶୀଶ, କିତ୍ତୀମ, ଓ ଦୋଦାନୀମ
ଏମାନେ ଯବନର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ।

5ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦ୍ୱୀପ ନିବାସୀଗଣ
ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାନୁଯାୟୀ
ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ
ହେଲେ!

ହାମର ବଂଶାବଳୀ

6ହାମର ସନ୍ତାନଗଣ ଥିଲେ। କୂଶ୍, ମିଶର, ପୂଟ୍ ଓ
କିଣାନ।

7ସବା, ହବୀଲା, ସପ୍ତା, ରୟମା ଓ ସପ୍ତକା ଏମାନେଥିଲେ
କୂଶର ସନ୍ତାନ। ଶିବା ଓ ଦଦାନ ଏମାନେ ରୟମାର
ସନ୍ତାନ।

8ନିମ୍ରୋଦ୍ କୂଶର ପୁତ୍ର। ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ପରାକ୍ରମି
ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। 9ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରାକ୍ରାନ୍ତ
ବ୍ୟାଧ ହେଲା। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟାଧ
ନିମ୍ରୋଦ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲେ ବୋଲି ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ, "ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ନିମ୍ରୋଦ ସଦୃଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ
ପରାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟାଧ।"

10ଶିନୟ଼ର ଦେଶରେ ବାବଲ୍, ଏରକ୍, ଏକ୍କଦ, ଓ
କଲନୀ ଏହସବୁ ନଗର ତାହାର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ହେଲା।
11ସେହ ଦେଶରୁ ଅଗ୍ରିୟ଼ା ବାହାରି ନୀନବୀ ରହୋବୋର୍
ପୁରୀ ଓ କେଲହ 12ଏବଂ ନୀନବୀ ଓ କେଲହର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ
ରେଷନ ନଗର ସ୍ଥାପନ କଲା। (ରେଷନ ଏକ ପ୍ରଧାନ ନଗର
ଥିଲା)।
13ମିଶରୀୟ଼ମ ଲୂଦୀୟ଼, ଅନାମୀୟ଼, ଲହାବୀୟ଼ ଓ ନପ୍ତୁହୀୟ଼
ଲୋକମାନଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ। 14ପଥ୍ରୋଷୀୟ଼, କସ୍ଲୁହୀୟ଼ ଓ
କପ୍ତୋରୀୟ଼ (ଏହ ପଲେଷ୍ଟୀୟ଼ ଲୋକମାନେ କସ୍ଲୁହୀୟ଼ରୁ
ଆସିଲେ।)
15ସୀଦୋନର ପିତାଥିଲେ, କଣାନ, ସୀଦୋନ ଥିଲା କଣାନର
ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର। କଣାନ ମଧ୍ୟ ହେତ୍ର ପିତାଥିଲେ। ହେତ୍
ହେଲେ ହିତ୍ତୀୟ଼ମାନଙ୍କର ପିତା। 16କଣାନ ମଧ୍ୟ ଯିବୁଷୀୟ଼,
ଇମୋରୀୟ଼ ଓ ଗିର୍ଗାଶୀୟ଼ ପିତା ଥିଲେ। 17ହିବ୍ବୀୟ଼, ଅର୍କୀୟ଼
ଓ ସୀନୀୟ଼ 18ଅର୍ବଦୀୟ଼, ସାମରୀୟ଼ ଓ ହମାତୀୟ଼, ଏହପରି
କଣାନୀୟ଼ମାନଙ୍କର ବଂଶ ବ୍ୟାପିଲା।
19ତହିଁରେ ସୀଦୋନଠାରୁ ଗରାରେ ଦଗକୁ ହସା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣି ସଦୋମ୍, ହମୋରା ଓ ଅଦ୍ମା, ସବୋୟ଼ୀମ
ଦଗରେ ଲେଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣାନୀୟ଼ମାନଙ୍କ ବସତିର ସୀମା
ଥିଲା।
20ନଜ ନଜ ଦେଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଓ
ଭାଷାନୁସାରେ ଏ ସମସ୍ତ ହାମର ସନ୍ତାନ।

ଶେମର ବଂଶାବଳୀ

21ଯେଫତର ବଡଭାଇ ଶେମଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି
ଥିଲେ, ସେହ ଏବର ଯେଫତର ବଡଭାଇ ହବ୍ରୁ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ
ଆଦପୁରୁଷ ଥିଲା।
22ଶେମର ଏହସବୁ ସନ୍ତାନ: ଏଲମ୍ ଓ ଅଶୂର ଓ
ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଓ ଲୂଦ୍ ଓ ଅରାମ୍।
23ଏହ ଅରାମର ସନ୍ତାନ ଉଷ୍ ଓ ହୂଲ, ଗେଥର, ଓ
ମଶ୍।
24ଏବଂ ଅର୍ଫକ୍ଷଦର ସନ୍ତାନ ଶେଲହ ଓ ଶେଲହର
ସନ୍ତାନ ଏବର। 25ଏହ ଏବରର ଦୁଇ ପୁତ୍ର, ପ୍ରଥମର ନାମ
ପେଲଗ୍ କାରଣ ସେହ ସମୟ଼ରେ ପୃଥିବୀ ବଭକ୍ତ ହେଲା।
ତାହାର ଭ୍ରାତାର ନାମ ଯକ୍ତନ୍।
26ଏବଂ ଯକ୍ତନର ପୁତ୍ର ଅଲମୋଦଦ୍ ଓ ଶେଲପ୍,
ହତସର୍ମାବତ ଓ ଯେରହ। 27ହଦୋରାମ ଓ ଉଷଲ ଓ
ଦକ୍ଲ। 28ଓବଲ ଓ ଅବୀମାୟ଼େଲ୍ ଓ ଶବା। 29ଓଫୀର,
ହବୀଲା, ଓ ଯୋବବ୍, ଏହ ସମସ୍ତ ଯକ୍ତନର ସନ୍ତାନ।
30ମେଷା ଅବଧି ପୂର୍ବ ଦଗର ସଫାର ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କର ବସତି ଥିଲା।
31ଆପଣା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଓ ଭାଷା ଓ
ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଏ ସମସ୍ତେ ଶେମର ସନ୍ତାନ।
32ନଜ ନଜ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ
ଏମାନେ ନୋହଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ ଥିଲେ। ପୁଣି
ଜଳପ୍ଲାବନ ପରେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ
ପୃଥିବୀରେ ବଭକ୍ତ ହେଲେ।

ପୃଥିବୀ ଭାଗ ଭାଗ ହେଲା

11 ବନ୍ୟାପରେ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଭାଷା କହୁଥିଲେ।
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର
କରୁଥିଲେ। 2ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ ଦଗରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ କରୁ
ସେମାନେ ଶିନୟ଼ର ଦେଶରେ ଏକ ସମତଳ ଭୂମି ପାଇଲେ।
ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ବସତି ଆରମ୍ଭ କଲେ।
3ଲୋକମାନେ କହଲେ, "ଆସ ଆମେ ଇଟା ପୋଡ଼
ଟାଣ କରବା।" ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ପଥର ବ୍ୟବହାର ନ
କର ଇଟାକୁ ଘର କରବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଏବଂ
ସେମାନେ ମାଟିଆ ତେଲକୁ ଚୂନ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କଲେ।
4ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ କହଲେ, "ଆସ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ
ଏକ ନଗର ଓ ଏକ ନଭଶ୍ଚୁମ୍ବୀ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନର୍ମାଣ କରବା।
ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଜଣାଶୁଣା ହେବା। ତାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ପୃଥିବୀର ଚାରଆଡେ ବକ୍ଷିପ୍ତ ହେବା ନାହିଁ।"
5ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତିଆର ହେଉଥିବା ନଗର
ଏବଂ ଦୁର୍ଗ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। 6ସଦାପ୍ରଭୁ
କହଲେ, "ଏହ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା
ଏକ, ସେମାନେ ଏହ କାମ କରବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତ।
ଏହା ତାଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯାହା
ଗ୍ରହିଁବେ ତାହା କରବେ। 7ତେଣୁ ଆସ ତଳକୁ ଯିବା ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଭିନ୍ନ ଭାଷା* ତିଆର କରବା। ତେଣୁ
ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଷା ବୁଝିପାରବେ ନାହିଁ।"
8ଏହପର ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଛନ୍ନ ବଛନ୍ନ କର ପକାଇଲେ। ତେଣୁ ସେହ ଲୋକମାନେ
ନଗର ନର୍ମାଣ ଶେଷ କରପାରଲେ ନାହିଁ। 9ସେହ ସ୍ଥାନର
ନାମ ବାବଲ୍ ହେଲା। ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ
ପୃଥିବୀର ଭାଷାରେ ଭେଦ ଜନ୍ମାଇଲେ ଏବଂ ସେସ୍ଥାନରୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ନ ବଛନ୍ନ କରାଇଲେ।

ଶେମର ବଂଶାବଳୀ

10ଏହା ହେଉଛ ଶେମ ପରବାରର ବବରଣୀ, ଯେତେବେଳେ
ଶେମଙ୍କୁ ଏକଶହ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବନ୍ୟାର ଦୁଇବର୍ଷ
ପରେ ସେ ଅର୍ଫକଷଦର ପିତା ହେଲେ। 11ଏହାପରେ
ଅର୍ଫକଷଦର ଜନ୍ମ ପରେ ଶେମ 500 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ଓ
ପୁତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟାଗଣର ପିତା ହେଲେ।
12ଆର୍ଫକଷଦ ପଞ୍ଚତିରଶ ବର୍ଷ ବୟ଼ସରେ ଶେଲହର
ପିତା ହେଲେ। 13ଶେଲହର ପିତା ହେଲାପରେ,
ଆର୍ଫକ୍ଷଦ 403 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ
ଲାଭ କଲେ।
14ଶେଲହକୁ ତିରଶ ବର୍ଷ ବୟ଼ସରେ ସେ ଏବରର ପିତା
ହେଲେ। 15ଏବର ଜନ୍ମ ହେବାପରେ ଶେଲହ 403 ବର୍ଷ
ବଞ୍ଚିଲା। ସେହ ସମୟ଼ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ
ଦେଲେ।
16ଏବରକୁ 34 ବର୍ଷପରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା

ଭାଷା ଆକ୍ଷରୀକ ଭାବରେ "ସେମାନଙ୍କର ଭାଷାକୁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପକେଇ ଦଏ।"

ଯାହାର ନାମ ପେଲଗ। 17ପେଲଗର ଜନ୍ମପରେ, ଏବର
430 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲା। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ
ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିମାନେ ଜନ୍ମ ନେଲେ।
18ପେଲଗଙ୍କୁ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରିୟୂ ନାମକ ଏକ
ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। 19ରିୟୂର ଜନ୍ମପରେ ପେଲଗ 209
ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟପୁତ୍ର ଓ
କନ୍ୟାମାନ ଜନ୍ମ ନେଲେ।
20ରିୟୂଙ୍କୁ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସରୁଗ
ଜନ୍ମ କଲେ। 21ସରୁଗର ଜନ୍ମ ପରେ ରିୟୂ 207 ବର୍ଷ
ବଞ୍ଚିଲା। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆହୁରି ପୁତ୍ର ଓ
କନ୍ୟାଗଣ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ।
22ସରୁଗ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ନାହୋରର ପିତା
ହେଲେ। 23ନାହୋରର ଜନ୍ମ ପରେ ସରୁଗ 200 ବର୍ଷ
ଅଧିକ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ
ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନ ଜନ୍ମ ନେଲେ।
24ନାହୋରଙ୍କୁ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତେରହକୁ
ଜନ୍ମ ଦେଲେ। 25ତେରହର ଜନ୍ମ ପରେ ନାହୋର 119
ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନ
ଜନ୍ମ କଲେ।
26ତେରହଙ୍କୁ ସତୁରିବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମ,
ନାହୋର ଓ ହାରଣ ଜନ୍ମ କଲେ।

ତେରହର ବଂଶାବଳୀ

27ଏହା ଅଟେ ତେରହର ବଂଶାବଳୀ। ତେରହ ଥିଲେ
ଅବ୍ରାମ, ନାହୋର ଓ ହାରୋଣର ପିତା। ହାରୋଣ ଲୋଟକୁ
ଜନ୍ମ କଲା। 28ହାରୋଣ ଆପଣା ପିତା ତେରହର ସାକ୍ଷାତରେ
କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଊର୍ ନାମକ ଆପଣା ଜନ୍ମ ଦେଶରେ ମଲା।
29ଏହାପରେ ଅବ୍ରାମ ଓ ନାହୋର ଉଭୟ ବିବାହ କଲେ।
ଅବ୍ରାମ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ସାରୀ ଏବଂ ନାହୋରର ସ୍ତ୍ରୀ ମିଲ୍କା,
ହାରୋଣର କନ୍ୟା। ହାରୋଣର ଅନ୍ୟ ଝିଅର ନାମ ଯିସ୍କା।
30ସାରୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ। ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ।
31ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଓ ହାରଣର ପୁତ୍ର
ଲୋଟ ନାମକ ପୌତ୍ରକୁ ଏବଂ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀ
ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲା। ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ
ଊରଠାରୁ କିଣାନ ଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କରି ହାରଣ
ନଗରରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କଲେ। 32ତେରହ ହାରଣ
ନଗରରେ ଥାଇ 205 ବର୍ଷରେ ମଲେ।

ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଡାକରା

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଦେଶ ଓ
ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର। ତୁମ୍ଭର
ପିତାଙ୍କ ପରିବାର ଛାଡ଼। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖାଇବି
ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ।
2ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ମହାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବି। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ମହାନ କରିବି ଏବଂ
ତୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦର ସଂକେତ ହେବ।
3ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। ଏବଂ ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ମୁଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବି। ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ପୃଥିବୀର ସବୁବଂଶ
ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ।"

ଅବ୍ରାମଙ୍କର କିଣାନ ଯାତ୍ରା

4ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଅବ୍ରାମ ହାରୋଣକୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ, ଏବଂ ଲୋଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ। ହାରୋଣଠାରୁ
ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ବୟସ ପଞ୍ଚସ୍ତରି ବର୍ଷ
ହୋଇଥିଲା। 5ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀକୁ, ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ର ଲୋଟଙ୍କୁ
ଓ ହାରଣଠାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଂଚିତ ଧନ ଏବଂ ଲବ୍ଧ
ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଘେନି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। 6ଅବ୍ରାମ
ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଲେ, ଶିଖିମରେ ପହଞ୍ଚିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୋରିର ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ରହିଲେ। ସେହି
ସମୟରେ କିଣାନୀୟମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ।
7ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବି।"
ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ।
ଅବ୍ରାମ ସେହିଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା ପାଇଁ ଏକ
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 8ଏହାପରେ ଅବ୍ରାମ ସେହି ସ୍ଥାନ
ଛାଡ଼ି ବୈଥେଲର ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ ନିଜର ତମ୍ବୁ
ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେଠାରେ ପଶ୍ଚିମରେ ବୈଥେଲ୍ ଓ ପୂର୍ବ
ଦିଗରେ ଅୟ ନଗର ଥିଲା। ଏବଂ ସେହିଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 9ଏହାପରେ ଅବ୍ରାମ ଭ୍ରମଣ
କରୁକରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଗଲେ।

ମିଶରରେ ଅବ୍ରାମ

10ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଦେଶର ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ପଡ଼ିଲା। ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ମିଶରଦେଶକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। 11ସେ ଯେତେବେଳେ ମିଶର ଦେଶର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଅବ୍ରାମ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର। 12ମିଶରୀୟମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ, 'ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ'।
ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋତେ ମାରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରରେ
ନେଇଯିବେ। 13ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭେ
ମୋର ଭଉଣୀ ବୋଲି। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମୋତେ ଦୟା
ଦେଖାଇବେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ରକ୍ଷା
କରିପାରିବ।"
14ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ମିଶରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ,
ମିଶରୀୟମାନେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ।
15ଏହାପରେ ଫାରୋଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଫାରୋଙ୍କ
ଛାମୁରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ। ଏହାପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିଙ୍କୁ
ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହକୁ ଅଣାଗଲା। 16ଫାରୋ ତାଙ୍କ ଲାଗି ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ
ଦୟା ଦେଖାଇଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଦାସଦାସୀ,
ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭୀ ଓ ଓଟ ଦେଲେ।
17ମାତ୍ର ସଦପ୍ରଭୁ ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି
ଭୟଙ୍କର ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କଲେ, ଅବ୍ରାମଙ୍କ

ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀଙ୍କ କାରଣରୁ। **18**ତେଣୁ ଫାରୋ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଡ଼ାକି
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ ପ୍ରତି ଏପରି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ
କଲ? ସାରୀ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କହି ନଥିଲ!
କାହିଁକି? **19**ତୁମ୍ଭେ କହିଲ ଯେ, 'ସେ ତୁମ୍ଭର ଭଉଣୀ ଥିଲା।'
ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କାହିଁକି କଲ? ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ କରି
ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଣିଲି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ
ଫେରାଇ ଦେଉଛି। ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଏଠାରୁ ଫେରିଯାଅ।"
20ଫାରୋ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ତଡ଼ି ଦେବା ପାଇଁ
ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ
ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଧରି ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।

ଅବ୍ରାମଙ୍କର କିଣାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

13 ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ମିଶର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେ
ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କର ସବୁ ନିଜର ସମସ୍ତ
ଜିନିଷଧରି ଲୋଟ ସହିତ ନେଗେଭକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। **2**ଅବ୍ରାମ
ପଶୁ ଓ ସୁନାରୂପାରେ ଅତି ଧନବାନ ଥିଲେ।

3ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଚାଲୁ ରଖିଥିଲେ। ସେ ଦକ୍ଷିଣରୁ
ବୈଥେଲ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ। ସେ ବୈଥେଲ ଓ ଅୟର
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ
ହୋଇଥିଲା ସେହିଠାକୁ ଗଲେ। **4**ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବରୁ
ଅବ୍ରାମ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେଠାରେ
ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ।

ଅବ୍ରାମ ଓ ଲୋଟଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ

5ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା
କରୁଥିଲେ। ଲୋଟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମେଷ, ପଶୁପଲ ଓ ତମ୍ବୁ
ଥିଲା। **6**ଅବ୍ରାମ ଓ ଲୋଟଙ୍କର ବହୁତ ପଶୁ ଓ ତମ୍ବୁମାନ
ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଆଉ ଏକତ୍ର ବାସକରିବା
ଉପଯୋଗୀ ହେଲାନାହିଁ। **7**ସେହି ସମୟରେ ସେଠାରେ କିଣାନୀୟ
ଓ ପିରିଜୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ବାସକରୁଥିଲେ। ଅବ୍ରାମଙ୍କର
ଓ ଲୋଟଙ୍କର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡା ହେଲା।

8ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ
କଳହ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଓ ମୋ
ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ କଳହ ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ କାରଣ
ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ। **9**ଏହା ଉତ୍ତମ ଯେ, ଆମ୍ଭେ
ଅଲଗା ଭାବରେ ବାସ କରିବା ଉଚିତ୍। ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା
ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାନ ବାଛ। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଉତ୍ତରକୁ ଯିବ
ତେବେ ମୁଁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଯିବି। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଦକ୍ଷିଣକୁ ଯିବ
ତେବେ ମୁଁ ଉତ୍ତରକୁ ଯିବି।"

10ଲୋଟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଉପତ୍ୟକା ଆଡ଼େ ନିରୀକ୍ଷଣ
କଲେ। ଲୋଟ ଦେଖିଲେ ସେଠାରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା।
ସଦାପ୍ରଭୁ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ଏହାଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକା ସୋୟର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନପରି ସଜଳ ଓ
ମିଶର ଦେଶ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା। **11**ତେଣୁ ଲୋଟ ଯର୍ଦ୍ଦନ
ଉପତ୍ୟକାକୁ ବାଛିଲେ। ଏହି ଦୁଇଲୋକ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ
ଓ ଲୋଟ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। **12**ଅବ୍ରାମ କିଣାନୀୟଙ୍କ
ଦେଶରେ ରହିଲେ ଏବଂ ଲୋଟ ଉପତ୍ୟକା ନଗରୀରେ
ବାସକଲେ। ଲୋଟ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଦୋମ ପାଖକୁ
ତାଙ୍କର ଛାଉଣୀକୁ ନେଇଗଲେ। **13**ସଦୋମର ଲୋକମାନେ
ମନ୍ଦ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ପାପିଷ୍ଠ ଥିଲେ।

14ଲୋଟ ଗଲାପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭର ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଦେଖ, ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ
ଦକ୍ଷିଣକୁ ଦେଖ। **15**ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଭୂମି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ
ତୁମ୍ଭେ ଚିରଦିନ ଦେଖୁଛ, ମୁଁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର
ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଦେବି। **16**ପୃଥିବୀରେ ଧୂଳିପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ
ବୃଦ୍ଧି କରାଇବି। ଯଦି କେହି ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ଗଣିପାରେ
ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣିପାରିବ।
17ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ
କର। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି।"

18ତେଣୁ ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ। ସେ
ହିବ୍ରୋଣ ନିକଟସ୍ଥ ମମ୍ରିର ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷମୂଳକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ
ବାସ କଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା
ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

ଲୋଟ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

14 ଶିନିୟରର ଅମ୍ରାଫଲ୍ ରାଜା ଓ ଇଲ୍ଲାସରର ଅରିୟୋକ
ରାଜା ଥିଲେ। କଦର୍ଲାୟୋମର ଇଲାମର ରାଜା ଥିଲେ
ଓ ଗୋୟିମର ତିଦିୟଲର ରାଜା ଥିଲେ। **2**ଏହି ସମସ୍ତ
ରାଜାଗଣ ମିଳିତଭାବେ ସଦୋମର ରାଜା ବିରା, ହମୋରାର
ରାଜା ବିର୍ଶା, ଅଦ୍ମାର ରାଜା ଶିନାବ୍ ଓ ସବୋୟିମର ରାଜା
ଶିମେବର ଓ ବଲାର, ସୋୟରର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ
କଲେ।

3ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ସିଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ। ସେହି ସିଦ୍ଦୀମ
ଉପତ୍ୟକା ବର୍ତ୍ତମାନ ଲବଣ ସମୁଦ୍ର। **4**ଏହି ରାଜାମାନେ
ବାରବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଲାୟୋମର ରାଜାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ରହି
ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲେ। **5**ଏହିପରି
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷରେ କଦର୍ଲାୟୋମର ରାଜା ଓ ଯେଉଁ ରାଜାମାନେ
ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଆସି ଅସ୍ତରୋତ୍‌କର୍ଣ୍ଣୟିମରେ ରଫାୟୀମ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ହମରେ ସୁଷୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ। ଶାବିକିରୟାଥୟିମରେ ଏମୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ। **6**ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟସ୍ଥ ଏଲ୍‌ପାରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେୟୀର
ପର୍ବତ ନିବାସୀ ହୋରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୟ କଲେ।
7ଏହାପରେ ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମର ସେଠାରୁ ଫେରି ଐନ୍‌ମିଷ୍‌ପଟ୍,
ଅର୍ଥାତ୍ କାଦେଶକୁ ଯାଇ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର
ସମସ୍ତ ଦେଶ ଏବଂ ହତ୍‌-ସସୋନ୍ ତାମର ନିବାସୀ ଇମୋରୀୟ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

8ସେହି ସମୟରେ ସଦୋମର ରାଜା, ହମୋରାର ରାଜା
ଅଦ୍ମାର ରାଜା, ସବୋୟିମର ରାଜା ଓ ବଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୋୟର
ରାଜା ଏହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଗଣ ଏକତ୍ରିତ
ହେଲେ। ସେମାନେ ସିଦ୍ଦୀମ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ଗଲେ। **9**ସେମାନେ ଏଲମର ରାଜା କଦର୍ଲାୟୋମର ଓ
ଗୋୟିମର ତିଦିୟଲର ରାଜା ଓ ଶିନିୟରର ଅମ୍ରାଫଲ୍‌ର ରାଜା

ଓ ଇଲ୍ଲାସରର ରାଜା। ଏହି ଚାରି ଜଣ ରାଜା ପାଞ୍ଚଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ।
10ସେହି ସୀଦ୍ଦୀମ ପଦାରେ ମାଟିଆତେଲର ଅନେକ ଗାତ
ଥିଲା ଏବଂ ସଦୋମର ରାଜା ଓ ଗମୋରାର ରାଜା ପଳାୟନ
କଲେ ଓ ସେଠାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନେ
ପର୍ବତକୁ ପଳାଇ ଗଲେ।
11ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ସମସ୍ତ
ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଭକ୍ଷ ଲୁଟିନେଇ ପଳାଇଗଲେ। 12ଅବ୍ରାମର ଭ୍ରାତୃ
ପୁତ୍ର ଲୋଟ ସଦୋମରେ ବାସ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଶତ୍ରୁମାନେ
ତାହାକୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ। ଏବଂ ଶତ୍ରୁଗଣ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି
ଲୁଟିନେଲେ। 13ସେତେବେଳେ ଜଣେ ପଳାତକ ଏବ୍ରୀୟ
ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦେଲା। ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରାମ
ଇଷ୍କୋଲର ଓ ଆନେରର ଭ୍ରାତା ଇମୋରୀୟ ମମ୍ରିର ଆଲୋନ
ବୃକ୍ଷମୂଳେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କର
ସହାୟ ଥିଲେ।

ଅବ୍ରାମ ଲୋଟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ

14ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ନିଜର ଜ୍ଞାତି ଧରା ହୋଇ
ଯିବାର ସମାଚାର ଶୁଣିଲେ। ଅବ୍ରାମ ତା'ର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ
ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ସେଠାରେ 318 ଜଣ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ
ଥିଲେ। ଅବ୍ରାମ ସେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡେଇ
ଗୋଡେଇ ଦାନ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ। 15ସେହି ରାତ୍ରିରେ
ସିଏ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ତାଙ୍କର
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତର୍କିତ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ
ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ତାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼େଇ ଗୋଡ଼େଇ, ଦମ୍ମେସକର
ଉତ୍ତର ସ୍ଥିତ ହୋବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। 16ଏହାପରେ
ସେ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃ ପୁତ୍ର ଲୋଟ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀଗଣ
ଏବଂ ସୈନ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ବାହୁଡ଼ାଇ ଆଣିଲେ।
17ତା'ପରେ ଅବ୍ରାମ କଦର୍ଲାୟୋମରକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସହାୟ
ରାଜଗଣଙ୍କୁ ଜୟକରି ବାହୁଡ଼ିବା ପରେ ସଦୋମର ରାଜା ତାଙ୍କ
ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଶାବୀ ପଦା, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜାର
ପଦାକୁ ଗମନ କଲେ।

ମଲ୍‌କୀଷେଦକ

18ଶାଲମର ରାଜା ମଲ୍‌କୀଷେଦକ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଯାଜକ। ମଲକୀଷେଦକ ରୋଟୀ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଘେନି
ଆସିଲେ।
19ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, "ଅବ୍ରାମ
ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ।
20ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯିଏ ତୁମ୍ଭର
ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ।"
ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ଯୁଦ୍ଧରୁ ନେଇଥିବା ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟର ଏକ
ଦଶମାଂଶ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ। 21ଏହାପରେ ସଦୋମର ରାଜା
ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଅ ମାତ୍ର
ମନୁଷ୍ୟସକଳ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଅ।"
22କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ସଦୋମର ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ
କହିଲେ, "ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହିଅଛି ଯେ,
23ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କିଛି ରଖିବି ନାହିଁ।
ଏପରିକି ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଥିବା ସୂତା କିମ୍ବା ଜୋତାର ବନ୍ଧନୀ
ମଧ୍ୟ ନେବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ, 'ମୁଁ
ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଧନୀ କରିଛି।' 24କେବଳ ମୋର ଯୁବକମାନେ
ଯାହା ଭୋଜନ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ନେବି। ପୁଣି ମୋହର
ଯେଉଁ ସହାୟକଗଣ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍
ଆନେର ଇଷ୍କୋଲ ଓ ମମ୍ରି ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାପ୍ୟ ଗ୍ରହଣ
କରନ୍ତୁ।"

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି

15 ଏହି ସବୁ ଘଟିଯିବା ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ
ଦର୍ଶନରେ ଅବ୍ରାମ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଏହା କହି,
"ହେ ଅବ୍ରାମ ଭୟ କର ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଢାଲ। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ମହାପୁରସ୍କାର ଦେବି।"
2କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ
ପୁରସ୍କାର ଦେଇ କଣ ଭଲ ହେବ? ମୁଁ ସନ୍ତାନ ବିନା
ମରିବାକୁ ଯାଉଛି। ସେଥିପାଇଁ ଦମ୍ମେସକର ମୋର ମୁଖ୍ୟ
ସେବକ ଇଲୀୟେଜର ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର କରିବ।"
3ପୁଣି ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସନ୍ତାନ ଦେଲ
ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ମୋ ଗୃହର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ମୋର
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ।"
4ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ ସେହି
ଦାସଟି ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଯେ ତୁମ୍ଭ
ଔରସରେ ଜାତ ହେବ, ସେହି ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ହେବ।"
5ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଲେ ଓ
କହିଲେ, "ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଆକାଶକୁ ଦେଖ ଏବଂ ତାରାଗଣ ଗଣନା
କର, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତାକୁ ଗଣନା କରିପାରିବ।" ଏବଂ ସେ
ମଧ୍ୟ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧର ତାରାଗଣ ପରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ
ହେବେ।"
6ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର
ତା'ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାର୍ମିକତା କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ।
7ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯିଏ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଲଦୀୟମାନଙ୍କର ଉରଠାରୁ ଏହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ
ଦେବାପାଇଁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି।"
8କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମୁଁ ଯେ ଏ ଦେଶର ଅଧିକାରୀ ହେବି, ତାହା ମୁଁ କିପରି
ଜାଣିବି?"
9ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏକ ତିନି ବର୍ଷର
ବାଛୁରୀ, ଗୋଟିଏ ତିନି ବର୍ଷର ମାଇ ଛେଳି, ଗୋଟିଏ ତିନି
ବର୍ଷର ମେଣ୍ଢା, ଗୋଟିଏ କପୋତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଯୁବା
କପୋତ ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣ।"
10ସେ ସେସବୁକୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ
ଏବଂ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ଦୁଇ

ଧାଡରେ ରଖି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧାର ଉପରେ ଆଉ ଅଧା ଯୁକ୍ତ
ଚିହ୍ନ ଭାବରେ ରଖିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ
କଲେ ନାହିଁ। 11ଏହାପରେ, ଅନ୍ୟ ବନ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ସେହି ମୃତ
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଉପରେ ଝାମ୍ପ ମାରିଲେ ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ
ଘଉଡାଇ ଦେଲେ।

12ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେଉଥିଲା ଅବ୍ରାମ ଘୋର
ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ପଡିଲେ, ଏବଂ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଏକ
ଭୟଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର ଆସିଲା ଓ ସେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇଗଲେ।
13ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏ
ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ, ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧର ବିଦେଶରେ
ପ୍ରବାସୀ ହେବେ ଏବଂ କ୍ରୀତଦାସ ହେବେ ଏବଂ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ
କରିବେ 400 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। 14କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଜାତିମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ କଲେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଁ ବିଚାର କରିବି
ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରଚୁର ଧନ ସହିତ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ
ହେବେ।

15"ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ମରିବ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ
ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। 16ପୁଣି ଏହି ଦେଶକୁ
ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ଫେରିବେ। କାରଣ ଯେଉଁ
ଇମୋରୀୟମାନେ ଏଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପାପ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ହୋଇନାହିଁ।"

17ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘୋର ଅନ୍ଧକାର
ହେଲା, ଏକ ଧୂଆଁ ବାହାରୁଥିବା ପାତ୍ର ଏବଂ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ମଶାଲ
ହଠାତ୍ ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ତାହା ଦୁଇ ଧାଡରେ ଥିବା ମୃତ
ପଶୁଗୁଡିକର ଖଣ୍ଡସବୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଲା।

18ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି
କଲେ। ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରଙ୍କୁ
ଦେଲି। ମିଶରୀୟ ନଦୀଠାରୁ ମହାନ ନଦୀ ଫରାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ମୁଁ ଦେଲି। 19କେନୀୟମାନଙ୍କର,
କନିଜୀୟମାନଙ୍କର ଓ କଦ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ଭୂମି ଏହିସବୁ।
20ହିତ୍ତୀୟମାନଙ୍କର, ପରିଜୀୟମାନଙ୍କର ଓ ରଫାୟୀୟମାନଙ୍କର
21ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର, କିଣାନୀୟମାଙ୍କର, ଓ ଗିର୍ଗାଶୀୟମାନଙ୍କର
ଓ ଯିବୂଷୀୟମାନଙ୍କର ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି।"

ହାଗାର, ଦାସୀବାଳିକା

16 ଅବ୍ରାମଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀ ନିଃସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ହାଗାର ନାମ୍ନୀ ମିଶର ଦେଶୀୟ ଦାସୀ
ଥିଲା। 2ସାରୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସନ୍ତାନ
ସନ୍ତତିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ହାଗାର ସହିତ ସହବାସ
କର। ପ୍ରାୟ ତା' ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ଏକ ପୁତ୍ର ପାଇ ପାରିବି।"

ଅବ୍ରାମ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କଥା ଗ୍ରହଣ କଲେ। 3ଅବ୍ରାମ
କିଣାନ ଦେଶରେ ଦଶ ବର୍ଷ କଟାଇଲାପରେ ଏହିପରି
ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରୀ ତାହାଙ୍କ ମିଶରୀୟ ଦାସୀ
ହାଗାରକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ,
ଯାହାଫଳରେ ସେ ତା' ସହିତ ସହବାସ କରିପାରିବ।

4ହାଗାର ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ
ହାଗାର ଏପରି ଜାଣିଲା ତା'ର ମାଲିକାଣୀଙ୍କୁ ସେ ବେଶି
ସମ୍ମାନ ଦେଲା ନାହିଁ। 5କିନ୍ତୁ ସାରୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲା,
"ଏହା ତୁମ୍ଭର ଭୁଲ ଯେ ମୋର ଦାସୀ ମୋତେ ଖରାପ
ବ୍ୟବହାର କରୁଛି। ମୁଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲି, ତା'ପରେ
ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ମୋତେ ଯେତିକି
ସମ୍ମାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନାହିଁ। ମୁଁ
ଚାହୁଁଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଓ ମୋର ବିଚାର କରନ୍ତୁ।"

6କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ ସାରୀକୁ କହିଲେ, "ହାଗାର ତୁମ୍ଭର
ଦାସୀ। ତୁମ୍ଭେ ତା'ପ୍ରତି ଯାହା ଚାହିଁ ତାହା କରିପାର।" ତେଣୁ
ସାରୀ ତା'ପ୍ରତି କଠିନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ, ହାଗାର ଛାଡି
ପଳାଇଲା।

ହାଗାରର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ

7ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମରୁଭୂମିର ଝରଣା
ନିକଟରେ ଦେଖିଲେ। ସେହି ଝରଣାଟି, ଶୂରକୁ ଯାଉଥିବା
ରାସ୍ତାର ପାଖରେ ଥିଲା। 8ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ କହିଲେ,
"ହାଗାର, ସାରୀର ଦାସୀ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ ଓ
ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ?"

ହାଗାର ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ମୋର ମାଲିକାଣୀ ସାରୀ
ପାଖରୁ ଦୌଡି ପଳାଇ ଯାଉଛି।"

9ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ହାଗାରକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ମାଲିକାଣୀ
ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ଓ ନିଜକୁ ତା'ର ପାଖରେ ସମର୍ପଣ
କର।" 10ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ହାଗାରକୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭର ଅନେକ ବଂଶଧର ଜନ୍ମ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣି
ହେବ ନାହିଁ।"

11ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ମଧ୍ୟ ଏପରି କହିଲେ, "ହାଗାର
ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗର୍ଭବତୀ। ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ
ଜନ୍ମିବ। ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ନାମ ଇଶ୍ମାୟେଲ ଦେବ କାରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ପାଉଥିଲ।

12ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ବନ୍ୟ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଭଳି ଜୀବନଯାପନ
କରିବ। ତା'ର ହସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର
ହସ୍ତ ତା'ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବ। ଏବଂ ସେ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ।"

13ଏହାପରେ ହାଗାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ନାମ ରଖିଲା
ଯଥା, "ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦେଖନ୍ତି*।" ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ)
ଏହା କହିଲା, "କାରଣ ସେ ଚିନ୍ତା କଲା, "ମୁଁ କଣ
ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଦେଖିଲି ଯିଏ ମତେ ଦେଖନ୍ତି?"
14ତେଣୁ ସେହି କୂପର ନାମ ବେରଲହୟ-ରୋୟୀ ରଖିଲା।
ସେହି କୂପ କାଦେଶ ଓ ବେରଦ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। 15ହାଗାର
ଅବ୍ରାମର ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ତା'ର ନାମ
ଇଶ୍ମାୟେଲ ଦେଲେ। 16ଅବ୍ରାମ ଛୟାଅଶି ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ,
ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ମାୟେଲ ହାଗାର ଠାରୁ ଜନ୍ମଲାଭ କଲା।

ସୁନ୍ନତ୍-ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ

17 ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଅନେଶ୍ୱତ ବର୍ଷ ସେତେବେଳେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ

ଯେଉଁ … ଦେଖନ୍ତି ହିବ୍ରୁରେ, ଏଲରୋ।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର। ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କର। ମୋତେ
ମାନ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପର ଜୀବନଯାପନ କର। 2ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ଏପରି କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି। ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ମୁଁ
ଏକ ବରିଷ୍ଠ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିବି।"

3ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମଥାନତ କଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, 4"ଏହା ହେଉଛି ତୁମ ସହିତ
ମୋର ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁଜାତିର ପିତା
କରିବି। 5ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବି। ତୁମ୍ଭର
ନାମ ଅବ୍ରାମ ରହିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭର ନାମ ଅବ୍ରହାମ ରହିବ।
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ନାମ ଦେବି କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନେକ
ଜାତିଗଣର ଜନକ କରିବି। 6ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁତ ବଂଶଧର
କରିବୁ। ନୂଆ ଜାତି ଓ ନୂତନ ରାଜା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ସୃଷ୍ଟି
ହେବେ। 7ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବି। ସେହି ଚୁକ୍ତି
ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ। ଏହି ଚୁକ୍ତି
ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ। ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି। 8ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବାସ କରୁଅଛ
ତାହା ଚିରଦିନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ହେବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ
ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ କିଣାନର ସମଗ୍ର ଦେଶ ଚିରକାଳ
ପାଇଁ ଦେବି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି।"

9ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହା ତୁମ୍ଭର ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଆମ୍ଭର
ଚୁକ୍ତିକୁ ମାନି ଚଳିବ। 10ଏହି ଚୁକ୍ତିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ
ପାଳନ କରିବ। ଏହା ହେଉଛି ତୁମ୍ଭ ଓ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି
ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ତାହା ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମ ହେବା ପୁରୁଷକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସୁନ୍ନତ କରାଯିବା।
11ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସୁନ୍ନତ* ହେବ। ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ନିୟମର ଚିହ୍ନ ହେବ। 12ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ
ଆଠଦିନ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ
କରିବ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର, ତୁମ୍ଭର
ଘରେ ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବିଦେଶରୁ
କିଣା ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରାଯିବ।
13ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ସେବକଗଣ ନିଶ୍ଚୟ
ସୁନ୍ନତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ, ଚୁକ୍ତି ହିସାବରେ
ମୋର ଚିରନ୍ତନ ଚିହ୍ନ ରହିବ। 14ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର
ସୁନ୍ନତ ହୋଇନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ
ବାସନ୍ଦ କରାଯିବ। କାହିଁକି? କାରଣ ସେ ମୋର ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ
କରିଛି।"

ଇସ୍ହାକ-ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପୁତ୍ର

15ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀ
ସାରୀର ଏକ ନୂତନ ନାମକରଣ କରିବି। ତାଙ୍କର ନୂତନ
ନାମ ସାରା ହେବ। 16ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। ମୁଁ
ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଦେବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ପିତା
ହେବ। ସେ ବହୁ ଜାତିର ଆଦିମାତା ହେବ। ଜାତିଗଣର
ରାଜାମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେବେ।"

17ଅବ୍ରାମ ମୁହଁ ତଳକୁ କରି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲେ ଓ
ହସିଲେ। ସେ ନିଜକୁ କହିଲେ, "କଣ ଜଣେ 100 ବର୍ଷର
ଲୋକ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଗର୍ଭବତୀ କରାଇପାରିବ? କ'ଣ ସାରା
ନବେ ବର୍ଷରେ ପିଲା ଧାରଣ କରିପାରିବ?"

18ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ଇଚ୍ଛାକରୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ମାୟେଲକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବ।"

19ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ନାଁ ମୁଁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ
ସାରା, ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ନାମ ଇସ୍ହାକ
ରଖିବ। ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରିବି। ସେହି ଚୁକ୍ତି ତୁମ୍ଭର
ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ।

20"ମୁଁ ଇଶ୍ମାୟେଲ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁରୋଧ ଶୁଣିଛି।
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। ତା'ର ବହୁସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ହେବେ। ତାହାଠାରୁ ବାରଜଣ ଅଧିପତି ଜନ୍ମ ନେବେ ତାଙ୍କର
ପରିବାର ଏକ ବରିଷ୍ଠ ଜାତି ହେବ। 21କିନ୍ତୁ ମୋର ଚୁକ୍ତି
ଇସ୍ହାକ ସହିତ ହେବ। ସାରା ଇସ୍ହାକକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ।
ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ହାକ ଜନ୍ମ ନେବ।"

22ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇ
ସାରିବାପରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲି ଗଲେ। 23ତା'ପରେ ଠିକ୍
ସେହିଦିନ ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ମାୟେଲ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବକଗଣଙ୍କୁ
ଏବଂ ଦାସଗଣଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ଅବ୍ରହାମ ମଧ୍ୟ
କ୍ରିତଦାସମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ଅବ୍ରହାମ ପରିବାରର ସମସ୍ତ
ପୁରୁଷଗଣ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସୁନ୍ନତ ହେଲେ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ
କରାଇଲେ।

24ଅବ୍ରହାମ ଅନେଶ୍ୱତ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସୁନ୍ନତ ହେଲେ।
25ଇଶ୍ମାୟେଲଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତେର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା
ସେତେବେଳେ ସେ ସୁନ୍ନତ ହେଲେ। 26ଅବ୍ରହାମ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ ସେହି ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସୁନ୍ନତ
ହେଲେ। 27ଯଦିଓ ଅବ୍ରହାମ ପରିବାର ସମସ୍ତ ଲୋକ
ସେଦିନ ସୁନ୍ନତ ହେଲେ। ସମସ୍ତ ଦାସ ଏବଂ କ୍ରିତଦାସମାନେ
ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ନତ ହେଲେ।

ତିନି ପରିଦର୍ଶକ

18 ଏହାପରେ, ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ମମ୍ରିର
ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ ଦେଖାଦେଲେ। ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ
ବସିଥିଲେ। 2ଅବ୍ରହାମ ଦେଖିଲେ ତିନିଜଣ ଲୋକ ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ଏହା ଦେଖିବାପରେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଧାଇଁଗଲେ ଓ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ। 3ଅବ୍ରହାମ
କହିଲେ, "ମହାଶୟଗଣ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ଉପରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୟାକର ତୁମ୍ଭର ଦାସ ନିକଟରେ କିଛି କ୍ଷଣ ରୁହ।
4ମୁଁ କିଛି ଜଳରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପଦଧୌତ କରିବି ଓ
ଆପଣମାନେ ଏହି ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଟିକେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ। 5ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଦେବି। ତା'ପରେ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରା କରିବ।"

ସୁନ୍ନତ ଲିଙ୍ଗାଗ୍ର ଚର୍ମ ଛେଦନ କରିବା।

ସେହି ତିନି ଜଣ କହିଲେ, "ତାହା ଉତ୍ତମ, ଯାହା
କହିଲ ତାହା କର।"
6ଅବ୍ରହାମ ଶିଘ୍ର ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରାକୁ
କହିଲେ, "ତିନି ସେର ଉତ୍ତମ ମଇଦା ନେଇ ଛାଣି ଶିଘ୍ର
ରୋଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।" 7ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ଗୁହାଳକୁ
ଦୌଡ଼ିଗଲା। ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଏକ ସୁନ୍ଦର ବାଛୁରି ଆଣିଲେ।
ଓ ତାଙ୍କର ଦାସକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଶିଘ୍ର ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। 8ଅବ୍ରହାମ କିଛି ରନ୍ଧା ମାଂସ, କିଛି ରୋଟି,
ଦୁଗ୍ଧ, କିଛି ଛେନା ଆଣି ସେହି ତିନି ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ରଖିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଖାଇବାକୁ
ନିବେଦନ କଲେ। ସେମାନେ ସେହି ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ତାହା
ଭୋଜନ କଲେ।
9ଏହାପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ
ସାରା କେଉଁଠାରେ?"
ଅବ୍ରହାମ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ଏହି ତମ୍ବୁରେ ଅଛି।"
10ତହୁଁ ସେ କହିଲେ, "ବସନ୍ତ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ
ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ତମ୍ବୁକୁ ଆସିବୁ। ଏହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀ
ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେବ।"
ସାରା ତମ୍ବୁରେ ରହି ଏହିକଥା ଶୁଣୁଥିଲେ। 11ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବ୍ରହାମ ଓ ସାରା ବହୁତ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ। ସାରାର ପିଲାଜନ୍ମ
କରିବା ବୟସ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା। 12ତେଣୁ ସାରା ଶୁଣିଥିବା
କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ସେ ନିଜକୁ ନିଜେ
ହସିଲା ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ସ୍ୱାମୀ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ
ଉପନୀତ। ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବା ପାଇଁ, ଆମ୍ଭେ ବହୁତ ବୁଢା
ବୁଢି ହୋଇଯାଇଛୁ।"
13ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସାରା ହସି
କହୁଛି ସେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବେଶି ବୁଢି
ହୋଇଯାଇଛି। 14ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କିଛି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ?
ନାଁ! ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଏହି ବସନ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବି, ମୁଁ
କହୁଛି ପୁନର୍ବାର ଆସିବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ଏକ
ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେବ।"
15କିନ୍ତୁ ସାରା ଅସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲା, "ମୁଁ ହସି ନ
ଥିଲି!" ସେହିପରି ଭୟରେ କହିଥିଲା।
କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାଣେ ଏହା ସତ୍ୟ
ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ହସିଥିଲ!"
16ଏହାପରେ ସେହି ତିନିଜଣ ଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ,
ସେମାନେ ସଦୋମ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ
ସେହି ବାଟେ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ
ବାଟେଇ ଦେଲେ।

ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୂଲଚୂଲ

17ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାହା କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟତ ଅଟେ, ତାହା କ'ଣ ଅବ୍ରହାମକୁ କହିବି? 18ଅବ୍ରହାମଠାରୁ
ଏକ ମହାନ ଓ ବଳଶାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଓ
ପୃଥିବୀର ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବେ। 19ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛି। ମୁଁ ଏପରି କଲି,
ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେବେ, ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନଧାରଣ
କରିବାକୁ ଏବଂ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ତାହା କରିବାକୁ
ଚାହେଁ। ତା'ପରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯାହା ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲି
ତାହା ମୁଁ କରିବ।"
20ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଅନେକ
ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଅଛି, ସଦୋମ ଓ ଗୋମରାର ଲୋକମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସେମାନେ ବହୁତ ପାପ କରିଛନ୍ତି। 21ତେଣୁ ମୁଁ
ସେଠାକୁ ଯିବି ଏବଂ ଦେଖିବି, ଯଦି ସେମାନେ ସେପରି
କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ମୁଁ ଶୁଣିଛି। ଯଦି ନାହିଁ, ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ
ଚାହେଁ।"
22ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ସଦୋମ ଆଡକୁ ଗଲେ, ଯେତେବେଳେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ। 23ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କ'ଣ ନିରିହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ
ସହିତ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଅଛନ୍ତି?" 24ଯଦି
ପଚାଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକଲୋକ ସେହି ନଗରରେ ଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ
କ'ଣ କରିବ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେହି ଦେଶକୁ
ଧ୍ୱଂସ କରିବ? ପଚାଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକଙ୍କ ସକାଶେ କି ସେହି
ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା ନକରି ସଂହାର କରିବେ? 25ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ
ଲୋକଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ। ଯଦି
ଏହା ହୁଏ, ତେବେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସମାନ ଭାବରେ
ଗଣାଯିବେ। କି ସାରା ପୃଥିବୀର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଯାହା ନ୍ୟାୟ,
ତାହା କରିବେ ନାହିଁ।"
26ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯଦି ପଚାଶ ଜଣ
ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୋମରେ ଦେଖିବି, ମୁଁ ସେହି ସହରକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିବ ନାହିଁ।"
27ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ତୁଳନାରେ
ମୁଁ କେବଳ ଧୂଳି ଓ ପାଉଁଶ। କିନ୍ତୁ ମୋତେ କ୍ଷମା କର ମୁଁ
ଏତେ ସାହାସୀ ହୋଇ ଆଉ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଅଛି।
28ହୋଇପାରେ ସେହି ପଚାଶ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଊଣା
ହୋଇପାରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏହି ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ କାରଣରୁ ସେହି
ସହରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ କି?"
ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ସେଠାରେ ପଇଁଚାଳିଶ ଜଣ
ଧାର୍ମିକଲୋକ ଦେଖେ ତେବେ ସେ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ
ନାହିଁ।"
29ଅବ୍ରହାମ ପୁଣି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସେଠାରେ
ଚାଳିଶ ଜଣ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଦେଖ ତେବେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ
ନଗରଟିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ?"
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ସେଠାରେ ଚାଳିଶ
ଜଣ ଧାର୍ମିକଲୋକ ଦେଖେ ତେବେ ମୁଁ ସେହି ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିବ ନାହିଁ।"
30ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ
ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା ପଚାରିବାକୁ
ଦିଅ। ଯଦି ତିରିଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକଲୋକ ଥାନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ
ସେହି ନଗର ଧ୍ୱଂସ କରିବେ?"
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ତିରିଶଜଣ ଧାର୍ମିକଲୋକ
ପାଏ। ତେବେ ମୁଁ ସେହି ନଗର ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ।"

31ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଷ୍ଟ
ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ପଚାରିବି କି। ଯଦି କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଧାର୍ମିକ
ଲୋକ ଥାଆନ୍ତି। ତେବେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିବ?"

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଧାର୍ମିକଲୋକ
ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବି ନାହିଁ।"

32ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଉପରେ
କ୍ରୋଧ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ମୋତେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଅନୁମତି
ମିଳୁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଦଶଜଣ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଦେଖ
ତେବେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କରିବ?"

ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଯଦି ଦଶଜଣ ଉତ୍ତମ ଲୋକଥାଆନ୍ତି
ତେବେ ସେହି ସହରକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବି ନାହିଁ।"

33ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସହିତ କଥା ଶେଷ କଲାପରେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ଓ ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ
ତାଙ୍କ ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଲେ।

ଲୋଟର ପରିଦର୍ଶକମାନେ

19 ସେହି ସଂଧ୍ୟାରେ ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସଦୋମରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟ ନଗରଦ୍ୱାର
ଫାଟକ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ, ସେ ଉଠିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ଗଲେ। ସେ ଭକ୍ତିଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
2ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମହାଶୟଗଣ ମୋର
ଗୃହକୁ ଆସିବା ହେଉ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରିବି।
ଆପଣମାନେ ପାଦ ଧୋଇ ମୋର ଗୃହକୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ
ଏହିଠାରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରନ୍ତୁ। ଏହାପରେ ଆସନ୍ତାକାଲି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶିଘ୍ର ଉଠିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିବ।"

ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନାଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି
ନଗର ଚୌରାହରେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରିବୁ।"

3କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୃହକୁ ଯିବା ପାଇଁ
ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୋଧ କଲେ। ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଗଣ ତାଙ୍କ
ଗୃହକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଜି ହେଲେ। ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ। ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି
ଖମୀର ଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ସେମାନେ ତାହା
ଗ୍ରହଣ କଲେ।

4ସେହି ଦୁଇଜଣ ଅତିଥି ବିଛଣାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସଦୋମର
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୁବା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ କୌଣସି
ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନଥାଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ଲୋଟଙ୍କ ଘରକୁ ଘେରିଗଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ଲୋଟଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ,
5"ଆଜି ରାତ୍ରରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭଘରକୁ
ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ କରିବା।"

6ଲୋଟ ବାହାରକୁ ଗଲା ଓ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ଦେଲା।
7ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ନା! ଭାଇମାନେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏପରି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ। 8ଦେଖ,
ମୋର ଦୁଇଟି କୁମାରୀ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ
ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣୁଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
କର। କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି କର ନାହିଁ।
ସେମାନେ ମୋ ଗୃହରେ ଅତିଥି ଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସୁରକ୍ଷା ଦେବି।"

9ଘରକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଲୋକମାନେ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଏହିଠାକୁ ଆସ!" ଏହାପରେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, "ଏହି
ଲୋଟ, ଆମ ସହରରେ ଏକ ଭ୍ରମଣକାରୀ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଆମ୍ଭର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ସାହାସ
କରୁଛି!" ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲୋଟକୁ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ଆଘାତ କରିବା
ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଛୁ ତା' ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ
ଆଘାତ କରିବୁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥାରେ ତା'
ଉପରେ ଚାପ ପକାଇଲେ।" ଏହାପରେ ସେମାନେ ଅତି
ନିକଟତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କବାଟ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ
ହେଲେ।

10ମାତ୍ର ସେହି ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଲୋଟକୁ
ଭିତରକୁ ନେଇ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। 11ତା'ପରେ
ବାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବା ଅନ୍ଧ
ହୋଇଗଲେ। ତେଣୁ ସେଇ ଲୋକମାନେ ଘରର ଫାଟକ
ପାଇଲେ ନାହିଁ।

ସେମାନେ ସଦୋମରୁ ପଳାୟନ କଲେ

12ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ସହରରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି କି?
ତୁମ୍ଭର ଆଉ ପୁଅ, ଝିଅ, ଜ୍ୱାଇଁ ଅଛନ୍ତି କି? ତେବେ ଶିଘ୍ର ଏ
ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ। 13ଆମ୍ଭେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସହରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ଏହି ଦେଶ କେତେ ଖରାପ ଏବଂ ଏହି
ନଗର ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।"

14ତେଣୁ ଲୋଟ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଜ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ
କହିଲା, "ଶିଘ୍ର ଏ ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କର! ପରମେଶ୍ୱର
ଖୁବଶିଘ୍ର ଏହି ସହର ଧ୍ୱଂସ କରିବେ।" କିନ୍ତୁ ସେହି
ଲୋକମାନେ ଭାବିଲେ ଲୋଟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥଟ୍ଟା
ହେଉଛନ୍ତି।

15ତା'ପରଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଦୂତମାନେ ଲୋଟକୁ
ତତ୍ପର କରାଇ କହିଲେ, "ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଦୁଇ ଝିଅ
ସହିତ ଏସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କର, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ରହୁଛନ୍ତି। ତାହାଲେ ତୁମ୍ଭେ ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ
ଏହି ନଗର ଦଣ୍ଡିତ ହେବ।"

16କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ତାଙ୍କର ସମୟ ନେଲେ ଏବଂ ଛାଡିବାକୁ
ତତ୍ପର ହେଲେ ନାହିଁ ଧିର ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଗଣ
ଲୋଟ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ କନ୍ୟାଙ୍କର ହାତ ଧରି
ନିରାପଦସ୍ଥାନକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ସଦୟ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଲୋଟର
ପରିବାରଙ୍କୁ ନଗର ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ। 17ସେମାନେ
ନଗର ବାହାରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପଛକୁ ନ
ଅନାଇଁ ଶିଘ୍ର ଦୌଡ଼। ଏହି ଉପତ୍ୟକାର କୌଣସି ଜାଗାରେ

ରୁହ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ପର୍ବତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୌଡ଼। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅଟକି ଯାଅ ତେବେ ଏହି ନଗର ସହିତ ତୁମ୍ଭେ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯିବ।"

18କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମହାଶୟଗଣ, ଏପରି ନହେଉ।" **19**ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୋର ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷାକରି, କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇଛ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପର୍ବତକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ନ ପାରେ। ଏହି ବିପତ୍ତି ହୁଏତ ମୋତେ ଧରି ପକାଇବ ଓ ମାରିଦେବ। **20**ଦେଖ ଏହି ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଏକ ଛୋଟ ସହର ଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଦୌଡି ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ। ମୁଁ ସେଠାରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରି ପାରିବି। ତାହା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସହର ମାତ୍ର।"

21ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଲୋଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଉତ୍ତମ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁମତି ଦେଲୁ। ମୁଁ ସେହି ସହରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବି ନାହିଁ। **22**କିନ୍ତୁ ଶିଘ୍ର ସେଠାକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଅ। କାରଣ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିରାପଦରେ ନ ପହଞ୍ଚିଛ, ମୁଁ ସଦୋମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିପାରିବି ନାହିଁ।" ସେହି ସହରର ନାମ ଥିଲା ସୋୟର କାରଣ ଏହା ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଥିଲା।

ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଧ୍ୱଂସ ହେଲା

23ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୁଅନ୍ତେ ଲୋଟ ସୋୟରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ। **24**ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସଦୋମ ଏବଂ ହମୋରାକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶରୁ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଉପରେ ଗନ୍ଧକ ଓ ଅଗ୍ନି ବୃଷ୍ଟି କଲେ। **25**ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ, ସମୁଦାୟ ଉପତ୍ୟକା କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷଲତା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲା

26ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟର ସ୍ତ୍ରୀ ପଛଆଡ଼କୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ଲବଣ ସ୍ତମ୍ଭ ହେଲେ।

27ସେହିଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ, ଅବ୍ରହାମ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଯେ, **28**ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଅନାନ୍ତେ ସେହି ଦେଶରୁ ଭାଟିର ଧୂମତୁଲ୍ୟ ଧୂମ ଉଠିବାର ଦେଖିଲେ।

29ଏହିରୂପେ ସେହି ପ୍ରାନ୍ତର ସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ନଗରର ବିନାଶ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ମନେ କଲେ। ପୁଣି ଲୋଟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରରେ ବାସ କରିଥିଲେ। ସେହି ନଗରରେ ଉତ୍ପାଟନ ସମୟରେ ସେ ଲୋଟଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରୁଥିଲେ।

ଲୋଟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଝିଅମାନେ

30ଲୋଟ ସୋୟରରେ ରହିବାକୁ ଭୟ କଲା। ତେଣୁ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ରହିବା ପାଇଁ ପର୍ବତକୁ ପଳାଇଲେ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ବାସ କଲେ। **31**ଦିନେ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ତାଙ୍କର ସାନ ଭଉଣୀକୁ କହିଲା, "ଆମର ପିତା ବୃଦ୍ଧ, ସାଧାରଣ ଭାବେ ଆମକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ନାହାନ୍ତି। **32**ତେଣୁ ଆସ ଆମ୍ଭେ ଆମର ପିତାଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରାଇବା ତାହାପରେ ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କରିବା, ଏହି ଉପାୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆମର ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିପାରିବା।"

33ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେହି ଦୁଇଝିଅ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମଦ ପିଆଇଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ଝିଅ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କଲା। ଲୋଟ ପୁରାପୁରି ମାତାଲ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଜାଣିପାରିଲା ନାହିଁ ଯେ, ସେ କେତେବେଳେ ତା'ର ବିଛଣାକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ସେ କେତେବେଳେ ଉଠି କୋଠରୀରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା।

34ତା'ପରି ଦିନ ବଡ଼ଝିଅ ସାନ ଝିଅକୁ କହିଲା, "ଗତ ରାତିରେ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୟନ କରିଥିଲି। ଆସ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଆଜି ମଦ୍ୟପାନ କରାଇବା, ତା'ପରେ ତୁ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ ସହବାସ କର। ଏହି ଉପାୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିବା। ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭର ପରିବାର ନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବା।" **35**ତେଣୁ ସେହି ରାତିରେ ସେ ଦୁହେଁ ମିଶି ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରାଇଲେ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ସାନଝିଅ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହାବାସ କଲା। ଆଉଥରେ ଲୋଟ ଅତ୍ୟଧିକ ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଝିଅ କେତେବେଳେ ଆସି କେତେବେଳେ ସହବାସ କରି ଯାଇଛି ସେ ଜାଣିପାରି ନ ଥିଲେ। **36**ଲୋଟଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ଏହିପରି ଭାବରେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ। **37**ବଡ଼ଝିଅ ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ କଲା। ତାହାର ନାମ ସେ ମୋୟାବୀୟ ରଖିଲା। ମୋୟାବୀୟ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋୟାବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପିତା। **38**ସାନଝିଅ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲା ତା'ର ନାମ ସେ ଦେଲେ ବିନ-ଅମ୍ମି। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପିତା ଅଟନ୍ତି।

ଅବ୍ରହାମ ଗରାରକୁ ଗଲେ

20 ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ସେଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରାକରି କାଦେଶ ଓ ଶୁରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଗରାରରେ ବାସକଲେ। **2**ଯେତେବେଳେ ଗରାରରେ ଥିଲେ, ଅବ୍ରହାମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସାରା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଭଉଣୀ, ଗରାର ରାଜା ଅବିମେଲକ୍ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ। ଅବିମେଲକ ସାରାଙ୍କୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କେତେକ ଦାସକୁ ପଠାଇଲେ। **3**କିନ୍ତୁ ଏକ ରାତିରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ଆଣିଛ ସେ ବିବାହିତା।"

4କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିମେଲକ ସାରା ସହିତ ସହବାସ କରି ନଥିଲେ। ତେଣୁ ଅବିମେଲକ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିବ? **5**ଅବ୍ରହାମ ନିଜେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ମୋର ଭଉଣୀ' ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ କହିଲା, 'ଅବ୍ରାହମ ମୋର ଭାଇ', ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷି, ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି। ନିର୍ଦ୍ଦୋଶିତାରେ ମୁଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି।"

6ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ, "ହଁ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବାକୁ ଦେବି

ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କରିବାକୁ ଦେଇ
ନ ଥିଲି। 7ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ
ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇଦିଅ। ଅବ୍ରହାମ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା। ସେ
ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚି ରହିବ। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି
ସାରାକୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ନ ଫେରାଅ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରି କହୁଛି ତୁମ୍ଭେ ମରିବ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ।"

8ତେଣୁ ତା'ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରୁ ଅବିମେଲକ ତାଙ୍କର
ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ।
ଦାସମାନେ ଭୟରେ ଥରିଲେ। 9ଏହାପରେ ଅବିମେଲକ
ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡ଼ାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଏପରି
କଲ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ତ କିଛି ଦୋଷ କରି ନାହିଁ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରତି କ'ଣ କରିଛି ଯେ, ମୋ ଦେଶ ପ୍ରତି ବିପଦ ଆଣିବାକୁ
ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କଲ? ତୁମ୍ଭର ମୋ ପ୍ରତି ଏପରି କରିବାର ନ
ଥିଲା। 10କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କଲ?"

11ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲା, "ଏଠାରେ କେହି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରାୟ ମୁଁ ଭାବିଲି। ମୁଁ
ଭାବିଲି ଏଠାରେ କାଳେ କିଏ ମୋତେ ହତ୍ୟାକରି ସାରାକୁ
ମୋଠାରୁ ନେଇଯିବ। 12ସେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ, କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ
ମୋର ଭଉଣୀ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ବାପାଙ୍କର ଏକ ଝିଅ।
କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ମାର ଝିଅ ନୁହେଁ। 13ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ
ମୋର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରୁ ଦୂରକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ମୋତେ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ବୁଲାଇଲେ। ଏପରି
ଯେତେବେଳେ ହେଲା ମୁଁ ସାରାକୁ କହିଲି, 'ଦୟାକରି ମୋ
ପାଇଁ ଏହା କର! ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବା, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହିବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ।'"

14ତେଣୁ ଅବିମେଲକ ସାରାକୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଫେରାଇ
ଦେଲେ। ଅବିମେଲକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କିଛି ମେଷ, ଗାଇ, ଗୋରୁ
ଏବଂ କିଛି ସେବକ ଓ ସେବିକାଗଣଙ୍କୁ ଦେଲେ। 15ଏବଂ
ଅବିମେଲକ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଚାହିଁ ଏହା ମୋର
ଭୂମି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଚାହିଁ ସେଠାରେ ରହିପାର।"

16ଅବିମେଲକ ସାରାକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ
ସହସ୍ର ରୁପା ଖଣ୍ଡ ଦେଉଛି। ମୁଁ ଏପରି କରୁଛି କାରଣ ମୁଁ
ଅନୁତପ୍ତ ଯେ ଯାହା କରିଛି ଭୁଲ କରିଛି। ମୁଁ ଚାହେଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରନ୍ତୁ ଯେ, ମୁଁ ଠିକ୍
କରୁଛି ବୋଲି।"

17-18ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବିମେଲକଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବନ୍ଧ୍ୟା
କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କଲେ କାରଣ ଅବିମେଲକ
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାଙ୍କୁ ନେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରହାମ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅବିମେଲକ
ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଗଣଙ୍କୁ ଓ ଦାସୀଗଣଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କଲେ।
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଜାତ ହେଲେ।

ଶେଷରେ ସାରା ଏକ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା

21 ସଦାପ୍ରଭୁ ସାରାଙ୍କଠାରେ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ରକ୍ଷା କଲେ। ସେ ସାରାକୁ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ
ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସେପରି କଲେ। 2ସାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ
ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।
ଏସବୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଘଟିଲା। 3ସାରା
ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର
ନାମକରଣ କରି ତା'ର ନାମ ଦେଲେ ଇସ୍‌ହାକ, 4ଅବ୍ରହାମ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଇସ୍‌ହାକକୁ ଠିକ୍
ଆଠଦିନପରେ ସୁନ୍ନତ କଲେ।

5ଇସ୍‌ହାକ ଜନ୍ମ ବେଳକୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏକଶହ ବର୍ଷ
ବୟସ ହୋଇଥିଲା। 6ଏବଂ ସାରା କହିଲା, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋ
ନିମନ୍ତେ ହସ କଲେ ଏବଂ ଯେ ଏହା ଶୁଣିବ ସେ ମଧ୍ୟ
ହସିବ। 7କୌଣସି ଲୋକ ଚିନ୍ତା କଲେନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ
ଅବ୍ରହାମଠାରୁ ପିଲାକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧବସ୍ଥାରେ
ଏକ ପୁତ୍ର ଦେଲି।"

ଗୃହରେ ବିବାଦ ଦେଖା ଦେଲା

8ଯେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ ହେଲେ ଖାଦ୍ୟ
ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଏକ ବିରାଟ
ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କଲେ। 9ହାଗାର ପୁଅ ଖେଳୁଥିବାର*,
ସାରା ଦେଖିଲା। ଯାହା ହାଗାର ମିଶରୀୟ ଏହି ପୁତ୍ର
ଅବ୍ରହମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା। 10ସାରା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲା,
"ସେହି ଦାସୀ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ ଦୂରସ୍ଥାନକୁ ତଡ଼ିଦିଅ।
ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମରିଯିବା ମୋର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ
ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ। ମୁଁ ସେହି ଦାସୀର ପୁତ୍ର,
ଇସ୍‌ହାକ ସହିତ ଅଂଶ ଅଧିକାର ପାଉବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ।"

11ଏହି ଦୁଃଖ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଘାରିଲା, ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଇଶ୍ମାୟେଲ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଭାବିଲେ। 12କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର
ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସେହି ଦାସୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର
ପୁତ୍ର ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ନାହିଁ। ସାରା ଯେପରି ଚାହୁଁଛି
ସେପରି କର। ଇସ୍‌ହାକ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର ନାମ ରଖିବ।
13କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସୀର ପୁତ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମହାନ
ଜାତି ନିର୍ମାଣ କରିବ। କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର।"

14ତା'ପର ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଅବ୍ରହାମ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଓ
ପାଣିଥଳି ଆଣିଲା। ଅବ୍ରହାମ ତାହା ହାଗାରକୁ ଦେଲେ।
ଅବ୍ରାହାମ ହାଗାର ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ ପଠାଇଦେଲେ ସେହି
ଜିନିଷ ସହିତ। ହାଗାର ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ବେରଶେବା
ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ।

15ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପାଣି ଶେଷ ହୋଇଗଲା ହାଗାର
ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ ଏକ ବୁଦା ତଳେ ରଖିଲା। 16ହାଗାର ସେଠାରୁ
କିଛି ଦୂରକୁ ଗଲା, ସେତେ ଦୂର ଯେତେ ଦୂର ଗୋଟିଏ
ଧନୁରୁ ଶର ମାରିଲେ ଯାଏ। ସେଠାରେ ସେ ଯାଇ ବସି
ପଡ଼ିଲା। ହାଗାର ତା'ର ପିଲାଟି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବାର
ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ସେଠାରେ କ୍ରନ୍ଦନ
କଲା।

17ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବାଳକର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିପାରିଲେ
ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହାଗାରକୁ କହିଲେ,

ଖେଳୁଥିବାର କେତେକ ଅନୁବାଦକ କହନ୍ତି, ଖେଳୁଥିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ "ଚଡେଇବା" କିମ୍ବା "ପରିହାସ କରିବା।"

“କ’ଣ ହେଲା ହାଗାର? ଭୟ କର ନାହିଁ! ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି
ସ୍ଥାନରୁ ସେ ପିଲାର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣି ପାରୁଛନ୍ତି। 18ଯାଅ ଏବଂ
ବାଳକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ତା’ର ହାତଧରି ତାକୁ ଆଗେଇ
ନିଅ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ସନ୍ତାନର ପିତା କରିବି।”

19ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ହାଗାରକୁ ଏକ କୂପ ଦେଖାଇଲେ।
ତେଣୁ ହାଗାର ସେହି କୂପ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଥଳିରେ
ପାଣି ଭର୍ତ୍ତିକଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ସେଥିରୁ ପାଣି
ପିଇବାକୁ ଦେଲେ।

20ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୟାରୁ ସେହି ବାଳକ ବଡ଼ ହେଲା।
ଇଶ୍ମାୟେଲ ମରୁଭୂମିରେ ବାସକଲା ଏବଂ ଏକ ଶିକାରୀ
ହେଲା। ସେ ଧନୁ ମାରିବା ନିପୁଣଭାବରେ ଶିକ୍ଷା କଲା।
21ତାଙ୍କର ମା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ମିଶରରେ ଠିକ୍ କଲେ।
ସେମାନେ ପାରଣ ନାମକ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କଲେ।

ଅବିମେଲକ ସହିତ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ମୂଳଚୁକ୍ତି

22ଏହାପରେ ଅବିମେଲକ ଏବଂ ଫୀଖୋଲ୍ ନାମକ
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ସେନାପତି ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହାୟ ଅଛନ୍ତି। 23ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ
ମୋଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର। ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋପ୍ରତି ଓ ମୋର
ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର
ତୁମ୍ଭେ ମୋପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବ ଏବଂ ମୋର ଦେଶ
ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ବିଦେଶୀ ପରି ବାସ କରୁଛ।
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ତୁମ୍ଭେ ମୋପ୍ରତି ଦୟା କରିବ। ମୁଁ ଯେପରି
ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା ଦେଖାଇଛି।”

24ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି।”
25ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକଠାରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ।
କାରଣ ଅବିମେଲକର ଦାସମାନେ ଏକ କୂଅକୁ କବ୍ଜାରେ
କରି ନେଇଛନ୍ତି।

26କିନ୍ତୁ ଅବିମେଲକ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ କିଏ
ଏହା କରିଛି। ତୁମ୍ଭେ ଆଗରୁ ମୋତେ ଏବିଷୟରେ କିଛି
କହିଲ ନାହିଁ। ମୁଁ ଆଜି ଏ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି।”

27ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଅବିମେଲକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି
ହେଲା। ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକକୁ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ
କିଛି ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ଦେଲେ। 28ଅବ୍ରହାମ ମଧ୍ୟ
ମେଷପଲରୁ ସାତଟି ମେଷବତ୍ସା ଅଲଗା କରି ରଖିଲେ।

29ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମକୁ ପଚାରିଲେ, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ସାତଟି ମେଷକୁ ଅଲଗା କଲ?”

30ଅବ୍ରହାମ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୁଁ ଯେ ଏହି କୂପ
ଖୋଳିଅଛି ତହିଁର ପ୍ରମାଣ ନିମନ୍ତେ ମୋଠାରୁ ଏହି ସାତଟି
ମେଷ ବତ୍ସା ନେବାକୁ ହେବ।”

31ଏଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବେରଶେବା ହେଲା, ସେ
ସେହି କୂପର ନାମ ଏପରି ଦେଲେ, କାରଣ ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ଉଭୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।

32ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଏବଂ ଅବିମେଲକ ବେରଶେବାଠାରେ
ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ। ଏହାପରେ ଅବିମେଲକ ଏବଂ ତାଙ୍କର
ସେନାପତି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ।

33ଅବ୍ରହାମ ଏକ ବିଶେଷ ଗଛ ସେଠାରେ ରୋପଣ
କଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅବ୍ରହାମ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 34ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ
ବହୁଦିନ ବାସକଲେ।

ଅବ୍ରହାମ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ ହତ୍ୟାକର

22 ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବାପରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅବ୍ରହାମ!”
ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ “ହାଁ!”

2ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ
ମୋରିୟାକୁ ନିଅ। ମୋରିୟାରେ ତୁମ୍ଭର ଏକ ମାତ୍ର ସ୍ନେହର
ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକକୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ହୋମାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କର।
ମୁଁ ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ କହିବି ସେହି ପର୍ବତକୁ ନେଇ ସେଠାରେ
ହୋମବଳି କର।”

3ପ୍ରଭାତରେ ଅବ୍ରହାମ ଉଠିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗଧକୁ
ସଜାଇଲେ। ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ
ଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତରେ ନେଲେ। ଅବ୍ରହାମ ହୋମବଳି
ନିମନ୍ତେ କାଠ କାଟି ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ।
4ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଯାତ୍ରାପରେ ଅବ୍ରହାମ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ଓ
ଦୂରସ୍ଥାନକୁ ଦେଖିଲା, ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯାଉଥିଲା। 5ଏହାପରେ
ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଧ
ସହ ଏହିଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କର। ମୁଁ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ
ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଉପାସନା ପାଇଁ ଯାଉଛି। କିଛି ସମୟପରେ
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବୁ।”

6ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର କାନ୍ଧରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ
କାଠ ରଖିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛୁରି ଏବଂ ନିଆଁ
ନେଇ ଗଲେ। ଏହାପରେ ଦୁଇଜଣ ଏକତ୍ର ହୋଇଗଲେ।

7ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିତା!”

ଅବ୍ରହାମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ମୋର ପୁତ୍ର।”

ଇସ୍ହାକ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ କାଠ
ଓ ନିଆଁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମେଷକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ ତାହା
କେଉଁଠାରେ?”

8ଅବ୍ରହାମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର
ନିଜେ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଇଁ ସେହି ମେଷ ଯୋଗାଇବେ।”

ଇସ୍ହାକ ରକ୍ଷା ପାଇଲା

ତେଣୁ ଇସ୍ହାକ ଓ ଅବ୍ରହାମ ଏକତ୍ର ସେଇ ସ୍ଥାନକୁ
ଚାଲିଲେ। 9ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ଆସିଲେ।
ସେଠାରେ ଅବ୍ରହାମ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ
ଏହା ଉପରେ କାଠ ସଜାଡିଲେ। ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ
ଇସ୍ହାକକୁ ବାନ୍ଧି ଯଜ୍ଞବେଦୀର କାଠ ଉପରେ ଶୁଆଇ
ଦେଲେ। 10ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଛୁରି ଆଣିଲେ ଏବଂ
ଇସ୍ହାକକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

11କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବ୍ରହାମକୁ
ଡ଼ାକି କହିଲେ, “ହେ ଅବ୍ରହାମ, ହେ ଅବ୍ରହାମ!”

ଅବ୍ରହାମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ପ୍ରଭୁ!”

12ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର
ପୁତ୍ରକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ କି କିଛି ଆଘାତ କର ନାହିଁ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଦେଖି ପାରୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନ କରୁଛ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନି ଚଳୁଛ। କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ମୋ ସକାଶେ ଉତ୍ସର୍ଗ
କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରିନାହଁ।"
13ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ଏକ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ ଓ ଏକ
ଅଣ୍ଡିରା ମେଷ ଦେଖିଲେ, ତା'ର ଶିଙ୍ଗ ବୁଦାରେ ବନ୍ଧା
ହୋଇଥିଲା। ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ଅଣ୍ଡିରା ମେଷକୁ ଆଣି
ହତ୍ୟାକଲେ ଓ ତାହାକୁ ନିଜ ପୁତ୍ର ବଦଳରେ ହୋମବଳିରେ
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 14ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ
ଦେଲେ, "ଯିହୋବା-ଯିରି*।" ଏପରିକି ଆଜି ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ
କୁହନ୍ତି, "ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।"
15ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ
ଡାକିଲେ। 16ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର
ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭକୁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କଲ
କାରଣ ମୋର ପାଇଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଥିଲି।
ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ଯେ 17ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। ଆକାଶର ତାରାତୁଲ୍ୟ ଓ ସମୁଦ୍ର କୂଳର
ଅସଂଖ୍ୟ ବାଲିତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧର ବଢ଼ାଇବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର
ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସହର ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ସେହି
ସହରରେ ବାସକରିବ। 18ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତି ତୁମ୍ଭର
ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ଆମ୍ଭେ
ଏପରି କରିବୁ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବାକ୍ୟ ମାନିଅଛ।"
19ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କର ଦାସଗଣ ନିକଟକୁ
ଫେରିଗଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବେରଶେବାକୁ
ଫେରିଗଲେ। ଏବଂ ଅବ୍ରହାମ ସେଠାରେ ବାସକଲେ।
20ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଘଟିଯିବା ପରେ, ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏକ
ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଗଲା। ବାର୍ତ୍ତାଟି ଏହିପରି ଥିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଭାଇ
ନାହୋର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ମିଲ୍କା ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିଅଛି।
21ତାହାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ଊଷ, ତାହାର ଭାଇ ବୂଷ ଓ ଅରାମର
ପିତା କମୂୟେଲ। 22ଏହାପରେ କେଷଦ୍, ହସୋ, ପିଲଦଶ୍,
ଯିଦ୍‌ଲଫ୍ ଓ ବଥୂୟେଲ।" 23ସେହି ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା
ରିବିକା। ମିଲ୍କା ଏହି ଆଠ ଜଣଙ୍କୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭ୍ରାତା
ନାହୋର ନିମନ୍ତେ ଜନ୍ମ କଲା। 24ଏବଂ ନାହୋରର ରୂମା
ନାମ୍ନୀ ଦାସୀଠାରୁ ଟେବହ, ଗହମ୍, ତହଶ୍ ଓ ମାଖା ଏମାନେ
ଜନ୍ମ ନେଲେ।

ସାରାର ମୃତ୍ୟୁ

23 ସାରା 127 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 2ସାରା କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ
କିରୟଥ ପର୍ବତ ହିବ୍ରୋଣରେ ମଲେ। ଅବ୍ରହାମ
ଏଥିପାଇଁ ମନ ଦୁଃଖ କଲେ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। 3ଏହାପରେ
ଅବ୍ରହାମ ସେହି ମୃତ ଦେହକୁ ଛାଡ଼ି ହେତରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ।
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 4"ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଏକା
ବିଦେଶୀ ଅଟେ। ମୋର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କବର ଦେବାପାଇଁ ସ୍ଥାନ
ମୋର ନାହିଁ। ଦୟାକରି ମୋତେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ କବର
ସ୍ଥାନରେ ଅଧିକାର ଦିଅନ୍ତୁ।"
5ହେତର ଲୋକମାନେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
6"ହେ ପ୍ରଭୋ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଏକମାତ୍ର ପରାକ୍ରାନ୍ତ। ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କବର ସ୍ଥାନରେ ଯେ
କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଇପାରିବ। ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କବର
ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେହି ଅଟକାଇବୁ ନାହିଁ।"
7ଅବ୍ରହାମ ଉଠି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
8ଅବ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର
ସ୍ତ୍ରୀ କବର ଦେବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଅ। ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୋହରର ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୋଣ ନିକଟରେ ନିବେଦନ
କର। 9ସେ ହୁଏତ ମକ୍‌ପେଲାର ଗୁମ୍ଫା ଉଚିତ୍ ମୂଲ୍ୟରେ
ମୋତେ ବିକି ଦେବେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଅଛି, ତାଙ୍କର କ୍ଷେତର
ଶେଷ ଭାଗରେ ଯାହା ଅଛି। ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ
ଏହି ଦିଆନିଆର ସାକ୍ଷୀ ହୁଅ। ମୁଁ ଏହାକୁ କବର ସ୍ଥାନ
ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କ୍ରୟ କରୁଛି।"
10ସେହି ସମୟରେ ଇଫ୍ରୋଣ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିଲା। ତେଣୁ ହେତର ଇଫ୍ରୋଣ ଆପଣା ନଗର
ବହି ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ହେତର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ
ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା। 11"ନା ମୁନିବ, ସେପରି ହେବ
ନାହିଁ। ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଓ
ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଗୁହା ଦେଲି। ମୁଁ ସ୍ୱବଂଶୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତରେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଲି। ଆପଣ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀର ମୃତ
ଦେହକୁ କବର ଦିଅନ୍ତୁ।"
12ଅବ୍ରହାମ ହେତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
13ଅବ୍ରହାମ ଇଫ୍ରୋଣକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ପଇସା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ
ଅଛି। ମୋର ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର
ସ୍ତ୍ରୀର ମୃତ ଦେହକୁ କବର ଦେବି।"
14ଇଫ୍ରୋଣ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ,
15"ମହାଶୟ, ମୋର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ। ଭୂମି ଖଣ୍ଡକର ମୂଲ୍ୟ
ତ ଚାରିଶହ ସେକଲ ରୂପା ତୁମ୍ଭ, ମୋପାଇଁ କିଛି ନୁହେଁ।
ଭୂମି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ମୃତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କବର
ଦିଅନ୍ତୁ।"
16ଅବ୍ରହାମ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଇଫ୍ରୋଣ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ
ବିଷୟରେ କଥା କହୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ ଜମିର
ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ। ଯାହା ହେତୀୟମାନଙ୍କର ଥିଲା। ଅବ୍ରହାମ
ଅଢେଇ ପାଉଣ୍ଡ ରୂପା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇଫ୍ରୋଣକୁ
ଦେଲେ।
17-18ଏଣୁ ଇଫ୍ରୋଣ ସେହି ଭୂମିର ମାଲିକାନା ବଦଳାଇଲେ।
ମାମ୍ରି ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜମି ମକ୍‌ପେଲାରେ ଥିଲା ଗୁହା ପାର୍ଶ୍ୱ
ଏବଂ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବିକାଗଲା।
ଏହି ଚୁକ୍ତି ନଗର ଫାଟକରେ ହେତର ଲୋକମାନଙ୍କ
ଆଗରେ କରାଗଲା। 19ଏହାପରେ ଅବ୍ରହାମ ମକ୍‌ପେଲା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ
ଗୁହାରେ ମମ୍ରିର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ହେବ୍ରୋଣ ମଧ୍ୟରେ କିଣାନ
ଦେଶରେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାକୁ କବର ଦେଲେ। ସେହିସ୍ଥାନ
କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଥିଲା। 20ଏହିପ୍ରକାରେ ଅବ୍ରହାମ

ଯିହୋବା ଯିରି ଏହାର ଅର୍ଥ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖନ୍ତି ଅଥବା ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।

ହିତ୍ତୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷେତ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା
କିଣିଲେ। ସେ ଏହାକୁ କବର ସ୍ଥାନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର
କଲେ।

ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ

24 ଅବ୍ରହାମ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବଢିଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଗତିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ।
2ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁରୁଣା ଚାକର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟର
ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା। ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ କହିଲେ,
“ମୋର ଜଙ୍ଘତଳେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଦିଅ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର।
3ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କର, ଯିଏ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ନିର୍ମାଣକାରୀ, ଯେ
ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋର ପୁତ୍ରର ବିବାହ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ
ସହିତ କରାଇବ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ବାସ
କରୁଅଛି। 4ମୋର ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ଇସ୍‌ହାକ ପାଇଁ ଏକ
ପତ୍ନୀ ଧରି ଆସ।”
5ଦାସ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ଯେ,
ଯେବେ କୌଣସି କନ୍ୟା ମୋ ସହିତ ଏହି ଭୂମିକୁ ଆସି
ନପାରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ ମୋ ସହିତ ତୁମ୍ଭର
ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନକୁ ନେବା ଉଚିତ୍ କି?”
6ଅବ୍ରହାମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନା ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ସେଠାକୁ
ନେବ ନାହିଁ। 7ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ମୋର
ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନରୁ ମୋ ପିତାଙ୍କ ପରିବାର ଏଠାକୁ ଆଣିଛନ୍ତି।
ସେହି ସ୍ଥାନ ମୋର ପରିବାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ପିତା।
କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ଏହି ଭୂମି ମୋର
ପରିବାର ପାଇଁ ହେବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣେ ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ପଠାଇପାରନ୍ତି। ମୋର ପୁଅ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଖୋଜି
ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ। 8କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଝିଅ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଆସିବା ପାଇଁ ମନା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରୁ
ମୁକ୍ତ ହେବ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ
ନିଅ ନାହିଁ।”
9ତେଣୁ ସେହି ଦାସ ତାଙ୍କର ମୁନିବଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ଛୁଇଁ ଶପଥ
କଲା।

ଖୋଜା ଆରମ୍ଭ ହେଲା

10ସେହି ଦାସ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦଶଟା ଓଟ ନେଇ
ସେହିସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା। ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର
ଉପହାରଗୁଡିକ ବହନ କରି ନେଲେ। ସେହି ଦାସ ନାହୋର
ଅରାମନହରୟିମର ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା କଲା। 11ଏହାପରେ ସେ
ନଗର ବାହାରେ ଥିବା ସେହିସ୍ଥାନ ଗଲେ, ଯେଉଁଠାକୁ
କନ୍ୟାମାନେ ଜଳ ପାଇଁ କୂପ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି। ନଗର
ବାହାରେ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଆଣୁଥାଇ
ବସାଇଲେ।
12ଦାସ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ!,
ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର। ମୋର ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ସଫଳ କରାଇ, ମୋହର କର୍ତ୍ତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଦୟାକରି
ଅନୁଗ୍ରହ କର। 13ଏହିଠାରେ ମୁଁ କୂପ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା
ହୋଇ ଅଛି। ଏବଂ ନଗରରୁ କନ୍ୟାମାନେ ପାଣି ନେବାକୁ
ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। 14ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି ତୁମ୍ଭର ଚିହ୍ନ ପାଇଁ
କିଏ ଇସ୍‌ହାକର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ। ମୁଁ ସେହି ଝିଅକୁ କହିବି
‘ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭର ପାତ୍ର ମୋ ଆଡକୁ ତଳମୁହାଁ କର। ତେଣୁ
ମୁଁ ପାଣି ପିଇ ପାରିବି।’ ମୁଁ ଜାଣିପାରିବି ସେହି ହେଉଛି
ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ରୀ ଯିଏ କହିବ, ‘ପାଣି ପିଅ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର
ଓଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଣିଦେବି।’ ଯଦି ଏହିପରି ହୁଏ। ତେବେ
ମୁଁ ଜାଣିବି ସେ ହେଉଛି ଇସ୍‌ହାକ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କନ୍ୟା।
ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିବି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମୁନିବଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା
କଲ।”

ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ବଛାଗଲେ

15ଏହାପରେ ଦାସଟିର ପ୍ରାର୍ଥନା ସରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ
ଯୁବତୀ ରିବିକା କୂଅ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ରିବିକା ଥିଲେ,
ବଥୂୟେଲର ଝିଅ। ବଥୂୟେଲ ମିଲ୍କାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏକି
ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭାଇ ନାହୋର ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ।
ରିବିକା ପାଣିପାତ୍ର କାନ୍ଧରେ ଥୋଇ କୂଅ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।
16ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ଅବିବାହିତା’
ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ କୁମାରୀ। ସେ କୂଅ ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ
ତା’ର ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କଲା। 17ଏହାପରେ ସେହି
ଦାସଜଣକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଏବଂ କହିଲା, “ଦୟାକରି
ତୁମ୍ଭ ପାତ୍ରରୁ ମୋତେ କିଛି ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦିଅ।”
18ରିବିକା ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରୁ ପାତ୍ରଟିକୁ ଓହ୍ଲାଇ
ତାଙ୍କୁ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ। ରିବିକା କହିଲେ, “ହେ ମହାଶୟ,
ପାନ କର।” 19ସେ କିଛି ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦେଇ
ରିବିକା କହିଲା, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ
କରାଇବି।” 20ଏହାପରେ ରିବିକା କୂଅରୁ ପାଣିକାଢ଼ି କୁଣ୍ଡରେ
ଢ଼ାଳିଲେ ଓ ପୁନର୍ବାର ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ କୂଅ ନିକଟକୁ
ଗଲେ। ଏବଂ ସେ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଓଟମାନଙ୍କୁ ପାଣି
ପିଆଇଲେ।
21ତା'ପରେ ସେ କନ୍ୟାକୁ ଅତି ପାଖରେ ଏବଂ ଶାନ୍ତଭାବରେ
ଦେଖିଲେ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାପରି ଏବଂ ଜାଣିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସଫଳ କରିଥିଲେ। 22ଓଟମାନେ ପାଣି
ପିଇସାରିବା ପରେ। ସେହି ଦାସ ଜଣଙ୍କ ରିବିକାକୁ ଏକ
ସୁନା ନଥ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହାର ଓଜନ ଅଧଭରି ଥିଲା।
ଏବଂ ତା’ର ହାତ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ବଳା ଯାହାର ଓଜନ
ଦଶଭରି ଥିଲା। 23ସେହି ଦାସଜଣଙ୍କ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭ
ବାପାଙ୍କର ନାମ କ’ଣ? ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଅଛି କି?”
24ରିବିକା ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୋର ପିତା ବଥୂୟେଲ,
ନାହୋରର ଓ ମିଲ୍କାର ଜନ୍ମ ପୁତ୍ର।” 25ଏହାପରେ ସେ ମଧ୍ୟ
କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା ହଁ ତୁମ୍ଭ ଓଟମାନଙ୍କ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର
ନଡାଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ସ୍ଥାନ ଅଛି।”
26ସେହି ଦାସଜଣଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ତାଙ୍କର
ଉପାସନା କଲେ। 27ସେହି ଦାସଜଣଙ୍କ କହିଲା, “ମୋର
କର୍ତ୍ତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ।
ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ

ସତ୍ୟାଚରଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟଙ୍କ ଗୃହକୁ କଢାଇ ନେଲେ।"
28ଏହାପରେ ରିବିକା ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ
ଏହି କଥା ଜଣାଇଲା। 29-30ରିବିକାର ଏକ ଭାଇ ଥିଲେ।
ତାଙ୍କର ନାମ ଲାବନ। ରିବିକା ତାଙ୍କୁ ସବୁକଥା ଜଣାଇଲେ।
ଲାବନ ଏହିକଥା ଶୁଣିବା ସମୟରେ ତାହାର ହସ୍ତରେ
ଯେତେବେଳେ ବଳା ଦେଖିଲେ। ସେ କୂଅ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା।
ଏବଂ ସେହିଠାରେ ସେହିଲୋକ ଜଣକ ସେହି ଓଟମାନଙ୍କୁ
ଧରି ସେହି କୂପ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। 31ଲାବନ
କହିଲା, "ଭିତରକୁ ଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରିଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭର ବାହାରେ ଠିଆହେବା ଦରକାର ନାହିଁ। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଓଟପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଅଛି।"
32ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମର ଦାସ ଗୃହକୁ ଗଲା। ଲାବନ
ଓଟମାନଙ୍କର ସାଜ ଓହ୍ଲାଇବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଇବାକୁ ନଡା ଦେଲେ। ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦେଲେ।
ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ପାଦ ଧୋଇବେ। 33ଏହାପରେ ଲାବନ
ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦାସ
ଖାଇବାକୁ ମନା କଲେ। ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆସିବାର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନକହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଘରେ ଖାଇବି ନାହିଁ।"
ତେଣୁ ଲାବନ କହିଲେ, "ତେବେ କୁହନ୍ତୁ।"

ରିବିକାର ହାତ ମାଗିବାକୁ

34ସେହିଦାସ ଜଣଙ୍କ କହିଲେ, "ମୁଁ ହେଉଛି ଅବ୍ରହାମଙ୍କର
ଦାସ। 35ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅତିଶୟ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ବଡ଼ଲୋକ ହୋଇଛନ୍ତି।
ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଲ ପଲ ଗୋରୁ, ମେଷ, ସୁନା,
ରୂପା, ଦାସଦାସୀ, ଓଟ ଓ ଗଧ ଦେଇଛନ୍ତି। 36ସାରା ମୋର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ସେ ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ଦେଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମୋ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ।
37ମୋର କର୍ତ୍ତା ମୋତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇ କହିଲେ, 'ମୋର
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କିଣାନୀୟ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ ଦେବ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ
ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଅଛୁ। 38ତେଣୁ ସେ
ମୋତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ
ଏବଂ କହିଲେ, 'ଯାଅ ଓ ମୋ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ରବଧୂ
ଧରିଆସ।' 39ମୁଁ ମୋର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲି, 'ଏପରିକି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ
ମୋ ସହିତ ଏଠାକୁ ଆସିନପାରେ।' 40କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମୋତେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରେ ଏବଂ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରା ସଫଳ କରିବେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ। ମୋର
ପିତାଙ୍କ ବଂଶରୁ ମୋର ପୁଅ ନିମନ୍ତେ କନ୍ୟା ଆଣିବ।
41କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଯାଅ ମୋର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ଯାଅ, ଆଉ ସେମାନେ ଯଦି ମନା କରିବେ ମୋ ପୁତ୍ର ପାଇଁ
କନ୍ୟା ଦେବାପାଇଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରୁ ମୁକ୍ତ
ହେବ।'
42"ଆଜି ଏହି କୂପ ନିକଟକୁ ଆସିଲି, ଏବଂ କହିଲି,
'ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର,
ଦୟାକରି ମୋର ଯାତ୍ରା ସଫଳ କରାଅ। 43ମୁଁ ସେହି କୂପ
ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲି ଏବଂ ଜଣେ ନିରୂପିତ କନ୍ୟାକୁ
ଅପେକ୍ଷା କଲି, ଯିଏ ଏଠାକୁ ପାଣି ପାଇଁ ଆସିବ। ଏହାପରେ
ମୁଁ କହିଲି, "ଦୟାକରି ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ପାତ୍ରରୁ ଜଳପାନ
କରିବାକୁ ଦିଅ।" 44ସେହି କନ୍ୟାଟି ମତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧରଣର
ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିବ, "ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ। ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ
ଓଟମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇବି।" ଏହି ଉପାୟରେ ମୁଁ ଜାଣିବି
ଯେ ସେହି ଝିଅଟି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ପାଇଁ
ବାଛି ଅଛନ୍ତି।'
45"ମୋର ନିରବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ସରିବା ପୂର୍ବରୁ ରିବିକା
କାନ୍ଧରେ ଜଳପାତ୍ର ଧରି କୂଅମୂଳକୁ ଆସିଲେ। ସେ ଜଳପାତ୍ର
କୂଅଁ ଭିତରକୁ ପକାଇଲେ ଏବଂ କିଛି ଜଳ କାଢିଲେ।
46ଏବଂ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା'ର ପାତ୍ର କାନ୍ଧରୁ କାଢ଼ି ମୋ
ହାତରେ ପାଣି ଢାଳିଲା। ଏହାପରେ ସେ କହିଲା, 'ତୁମ୍ଭେ ଏହି
ଜଳପାନ କର। ମୁଁ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଉଛି।' ତେଣୁ
ମୁଁ ଜଳପାନ କଲି ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଓଟମାନଙ୍କୁ
ଜଳପାନ କରାଇଲା। 47ତା'ପରେ ମୁଁ ପଚାରିଲି, 'ତୁମ୍ଭର ପିତା
କିଏ?' ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, 'ବଥୂୟେଲ ମୋର ପିତା।'
ଏହାପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବଳା ଓ ନଥ ଦେଲି। 48ମୁଁ ମୁଣ୍ଡ
ନୁଆଁଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲି। ସେ ମୋର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତୃ ପୁତ୍ରଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ମୋତେ ପ୍ରକୃତ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ଆଣିଲେ। ମୋର କର୍ତ୍ତା
ଅବ୍ରହାମର ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ
କଲି। 49ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାକୁ ଦେବ? କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଫେରାଇଦେବ? ମୋତେ କୁହ ତେବେ ମୁଁ
ଜାଣିବି କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ।"
50ଏହାପରେ ଲାବନ୍ ଏବଂ ବଥୂୟେଲ ଉତ୍ତର କଲେ,
"ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡୁ, ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। 51ଦେଖ, ରିବିକା ତୁମ୍ଭ
ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତାକୁ ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିବାହ ଦିଅ।"
52ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଦାସ ଏହା ଶୁଣିଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 53ଏହାପରେ
ରିବିକା ପାଇଁ ଆଣିଥିବା ସବୁ ଉପହାର ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ। ସେ
ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ଓ ସୁନାରୂପା ଅଳଙ୍କାର ତାଙ୍କୁ
ଦେଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଦାମିକା ଉପହାର ତାଙ୍କ ମା ଓ
ଭାଇକୁ ଦେଲେ। 54ଏହାପରେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ଖାଇପିଇ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ। ତା'ପର ଦିନ ପ୍ରଭାତରୁ ସେମାନେ
ଉଠି କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ
ଫେରିଯିବୁ।"
55ରିବିକାର ମା ଓ ଭାଇ କହିଲେ, "ରିବିକାକୁ ଆମ
ସହିତ କିଛି ଦିନ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ତାଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ଆଉ
ଦଶଦିନ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ଏହାପରେ ସେ ଯାଇପାରିବ।"
56କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦାସ କହିଲେ, "ମୋତେ ଅପେକ୍ଷା
କରିବାକୁ କୁହ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଯାତ୍ରା ସଫଳ

କରିଅଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ମୋର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ
ଫେରିବାକୁ ଦିଅ।"
57ରିବିକାର ଭାଇ ଓ ମା କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ରିବିକାକୁ
ପଚାରିବା।" 58ସେମାନେ ରିବିକାକୁ ଡ଼ାକି ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ଲୋକ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିବାକୁ ଚାହଁ କି?"
ରିବିକା ଉତ୍ତର ଦେଲା "ହଁ ମୁଁ ଯିବି।"
59ତେଣୁ ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ସହିତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରିବିକାକୁ ପଠାଇ
ଦେଲେ। ରିବିକାର ସେବୀକା ମଧ୍ଯ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲା।
60ଯେତେବେଳେ ରିବିକା ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲା ସେମାନେ
ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭର ଭଉଣୀ, ତୁମ୍ଭେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କର ମାତା
ହୁଅ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କରି ତାଙ୍କର ନଗର ଅଧିକାର କରନ୍ତୁ।"
61ଏହାପରେ ରିବିକା ଓ ତାଙ୍କର ସେବୀକା ଓଟଗୁଡ଼ିକ
ଉପରେ ଚଢ଼ି ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ପଛେ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେହି
ଦାସ ରିବିକାକୁ ଘେନି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା।
62ଇସ୍‌ହାକ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାରୁ ବେର-
ଲହୟ୍-ରୋୟୀ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଫେରି ଆସିଲେ।
63ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇଥିଲେ।
ଇସ୍‌ହାକ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲା ଦେଖିଲା ଦୂରରୁ ଓଟମାନେ
ଆସୁଛନ୍ତି।
64ରିବିକା ଅନାଇ ଇସ୍‌ହାକକୁ ଦେଖିଲା, ତା'ପରେ ସେ
ଓଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲା। 65ରିବିକା ଦାସକୁ କହିଲା, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଦେଖି ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଯୁବକ କିଏ?"
ଦାସଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର କର୍ତ୍ତା।"
ତେଣୁ ରିବିକା ତା'ର ମୁହଁକୁ ତା'ର ଓଢ଼ଣାରେ ଆଚ୍ଛାଦନ
କଲେ।
66ଦାସଟି ଯାହାସବୁ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଇସ୍‌ହାକକୁ କହିଲା।
67ଏହାପରେ ଇସ୍‌ହାକ ସେହି କନ୍ୟାକୁ ତା'ର ମା'ର ତମ୍ବୁକୁ
ଆଣିଲେ। ସେହିଦିନ ରିବିକା ଇସ୍‌ହାକର ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲା।
ଇସ୍‌ହାକ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରେମ କଲା। ତେଣୁ ଇସ୍‌ହାକ
ତାଙ୍କର ମାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲେ।

ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶ

25 ଅବ୍ରାହାମ ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କଲେ, ତାଙ୍କର ନୂତନ
ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଥିଲା କଟୂରା। 2କଟୂରା ସିମ୍ରଣ, ଯକ୍‌ଷନ୍,
ମଦାନ୍, ମିଦୀୟନ, ଯିଶ୍‌ବକ୍ ଓ ଶୂହ ଏହିମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ
ଦେଲା। 3ସେ ଯକ୍‌ଷନ୍ ଶିବା ଓ ଦଦାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା।
ଦଦାନ ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ଅଶୂରୀୟ, ଲଟୂଶୀୟ ଓ ଲୟୁମ୍ମୀୟ।
4ମିଦୀୟନର ସନ୍ତାନ ଐଫା ଓ ଏଫର ଓ ହନୋକ ଅବୀଦ
ଓ ଇଲଦାୟା ଏହି ସମସ୍ତେ କଟୂରାର ସନ୍ତାନ। 5ଅବ୍ରାହାମ
ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କର ଦାସୀ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି
ଉପହାର ଦେଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ପଠାଇଲେ। 6ଅବ୍ରାହାମ
ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଦାସୀମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କିଛି ଉପହାର
ଦେଲେ ଓ ସେହି ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଦେଶରେ ରହିବାକୁ
ବିଦାୟ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍‌ହାକଠାରୁ ଦୂରକୁ
ପଠାଇଲେ। ତା'ପରେ ଅବ୍ରାହମ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି
ଇସ୍‌ହାକକୁ ଦେଲେ।
7ଅବ୍ରାହାମ 175 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 8ଏହାପରେ ଅବ୍ରାହାମ
ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେ ଅନେକ ବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କବର
ପାଇଲେ। 9ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଇଶ୍ମାୟେଲ ମମ୍ରିର
ନିକଟରେ ହେତୀୟ ସୋହରର ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୋଣର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ
ମକ୍‌ପେଲା ନାମକ ଗୁହାରେ ତାହାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ।
10ଯେହେତୁ ଅବ୍ରହାମ ହେତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କରିଥିଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରାଙ୍କ ସହିତ କବର ଦିଆଗଲା। 11ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କଲେ। ଏବଂ ଇସ୍‌ହାକ ବେର-ଲହୟ୍‌ରୋୟୀ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ
ବସତି କଲେ।
12ଏହା ସାରାର ମିଶରୀୟା ଦାସୀ ହାଗାରର ପୁତ୍ର,
ଇଶ୍ମାୟେଲଙ୍କର ପରିବାରର ତାଲିକା ଅଟେ। 13ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଧିପୂର୍ବକ ତାଲିକା ଅନୁସାରେ ନାମ: ଇଶ୍ମାୟେଲର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର
ନବାୟୋତ୍ ତାହା ଉତ୍ତାରେ କେଦର ଓ ଅଦ୍‌ବେଲ ଓ
ମିବ୍‌ସମ୍। 14ମିଶ୍ମ ଓ ଦୂମା ଓ ମସା। 15ହଦଦ୍, ତେମା,
ଯିଟୂର ଓ ନାଫୀଶ୍ ଓ କେଦମା 16ଏହି ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ମାୟେଲର
ସନ୍ତାନ, ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରାମ ଓ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାନ ଥିଲା। ସେହି
ବାରଜଣ ତାଙ୍କ ଗୋତ୍ରର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ। 17ଇଶ୍ମାୟେଲର
ଆୟୁ 137 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ଏହାପରେ ସେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ
କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କବର ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ। 18ଏହାପରେ ତାହାର ବଂଶଧରମାନେ ହବୀଲାରୁ
ମିଶରର ପାଖରେ ଶୂରକୁ ଅଶୂରିୟା ଦିଗରେ ବସତି କଲେ।
ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାଖରେ ବାସ କଲେ ଏବଂ ଇଶ୍ମାୟେଲ
ଆପଣଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସତି
କଲେ।

ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ବଂଶ

19ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି।
ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲେ। 20ଯେତେବେଳେ ଇସ୍‌ହାକ
ରିବିକାକୁ ବିବାହ କଲେ, ସେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲେ। ଯିଏକି
ବଥୂୟେଲର କନ୍ୟା, ଅରାମୀୟ ପଦନ-ଅରାମର ଏବଂ ଅରାମୀୟ
ଲାବନର ଭଗିନୀ। 21ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବନ୍ଧ୍ୟା
ହେବାରୁ ସେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ। ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ
ରିବିକା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା।
22ଯେତେବେଳେ ରିବିକା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା, ନିଜ ନିଜ
ଭିତରେ ଶିଶୁମାନେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ହେଲେ। ରିବିକା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, "ମୋ ପ୍ରତି ଏପରି କାହିଁକି ଘଟିଲା?"
23ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଭରେ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଦୁଇ ଗୋତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଉଦରରୁ ବିଭିନ୍ନ ହେବେ। ଏକ
ଗୋତ୍ର ଅନ୍ୟ ଗୋତ୍ରଠାରୁ ବଳବାନ ହେବ। ପୁଣି ଜ୍ୟେଷ୍ଠ
କନିଷ୍ଠର ସେବା କରିବ।" 24ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ରିବିକା
ଯାଆଁଳା ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ଦେଲେ। 25ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବାହାରି ଆସିଲା

ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଲୋମଶ ବସ୍ତ୍ରପରି
ଥିଲା। ଏଣୁ ଏହାର ନାମ ଏଷୌ ଦିଆଗଲା। 26ତା'ପରେ,
ତାହାର ଭ୍ରାତା ଏଷୌର ଗୋଇଠି ଧରି ଜନ୍ମ ହେଲା। ଏଣୁକରି
ତାହାର ନାମ ଯାକୁବ ଦିଆଗଲା। ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ଷାଠିଏ ବର୍ଷ
ବୟସରେ ଏହି ଯାଆଁଳା ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ।
27ଏହାପରେ ବାଳକମାନେ ବଢ଼ିଲେ ଏବଂ ଏଷୌ ମୃଗୟାରେ
ଜଣେ ନିପୁଣ ଓ ବନବିହାରୀ ହେଲା। ଯାକୁବ ଜଣେ ମୃଦୁ
ମନୁଷ୍ୟ ବିକ୍ତ ତମ୍ବୁରେ ବାସ କଲା। 28ଇସ୍‌ହାକ ମୃଗୟା
ମାଂସ ଅତି ସୁସ୍ୱାଦୁ ବୋଧ କରିବାରୁ ଏଷୌକୁ ଭଲ
ପାଇଲେ। ମାତ୍ର ରିବିକା ଯାକୁବକୁ ଭଲ ପାଇଲେ।
29ସେହି ସମୟରେ ଏଷୌ ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରରୁ
ଆସିଲା। 30ତହୁଁ ସେ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ବହୁତ ଥକି
ଯାଇଛି ମତେ ଦୟାକରି ସେହି ଲାଲ ପଦାର୍ଥରୁ କିଛି
ଦିଅ। ଏହି ନିମନ୍ତେ ତା'ର ନାମ ଇଦୋମ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ
ହେଲେ।"
31କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ କହିଲା, "ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମତେ ଆପଣାର
ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ଅଧିକାର ବିକ୍ରୟ କର।" 32ଏଷୌ ଉତ୍ତର
ଦେଲା, "ଦେଖ ମୁଁ ମଲା ପରି, ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାରରେ ମୋର କି
ଲାଭ? ତେଣୁ ମୁଁ ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି।"
33କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ କହିଲା, "ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର।" ତେଣୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା।
ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠତା ତାଙ୍କୁ ଦେଲା। 34ଏହାପରେ ଯାକୁବ
ଏଷୌକୁ ରୋଟି ଏବଂ ମସୁରଡାଲି ରାନ୍ଧି ଖାଇବାକୁ ଦେଲା ଓ
ସେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା। ଏହିପରେ ଏଷୌ ନିଜର ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ
ଭ୍ରାତାର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ପୁନର୍ବାର ଭାବିଲା ନାହିଁ।

ଇସ୍‌ହାକ ଅବିମେଲକକୁ ମିଛ କହିଲେ

26 ଥରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ସମୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା।
ସେହି ଦେଶରେ ଆଉ ସେହିଭଳି ଏକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ଦେଖାଦେବାରୁ ଇସ୍‌ହାକ ଗରାରରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା
ଅବିମେଲକ ନିକଟକୁ ଗଲେ। 2ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଇସ୍‌ହାକକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯାଅ ନାହିଁ।
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ କହିବା, ସେଠାରେ ବାସକର।
3ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କର। ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି। ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ
ବଂଶକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଭୂମି ଦେବି। ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ
ନିକଟରେ କରିଥିବା ଶପଥ ମୁଁ ସଫଳ କରିବି। 4ଆମ୍ଭେ
ଆକାଶର ତାରାଗଣ ପରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧିକରି ସେମାନଙ୍କୁ
ଏହିସବୁ ଦେଶ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଧର, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ
ଜାତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। 5ମୁଁ ଏହା କରିବି, କାରଣ
ତୁମ୍ଭର ପିତା ଅବ୍ରହାମ ମୋର କଥା ମାନିଥିଲେ ଓ ମୁଁ ଯାହା
କହିଥିଲି ତାହା କରିଥିଲେ। ଅବ୍ରହାମ ମୋର ଆଦେଶ,
ନିୟମ ଓ ବିଧିସବୁ ମାନିଲେ।"
6ତହିଁରେ ଇସ୍‌ହାକ ଗରାରଠାରେ ବାସକଲେ। 7ତହିଁରେ
ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତେ
ସେ କହିଲେ, "ସେ ମୋର ଭଉଣୀ" ସେ ଏହା କହିଲେ,
କାରଣ ସେ ରିବିକା ଲାଗି ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେଠିକାର
ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିଥାଆନ୍ତେ, କାରଣ ସେ ବହୁତ
ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ।
8ଇସ୍‌ହାକ ସେଠାରେ ବହୁଦିନ ବାସ କଲାପରେ ଦିନେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ରାଜା ଅବିମେଲକ ଝରକା ଦେଇ ଇସ୍‌ହାକ ଓ
ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କୌତୁକ କରିବାର ଦେଖିଲେ। 9ଅବିମେଲକ
ଇସ୍‌ହାକକୁ ଡ଼ାକି କହିଲେ, "ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଜଣଙ୍କ ତୁମ୍ଭର
ସ୍ତ୍ରୀ। ସେ ତୁମ୍ଭର ଭଉଣୀ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କହିଲ?"
ଇସ୍‌ହାକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭୟକରି ଗଲି। ମୁଁ
ଭାବିଲି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହତ୍ୟାକରି ମୋର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଇଯିବ।"
10ଅବିମେଲକ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର
କଲ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀ ସଂଗରେ ଅନ୍ୟାୟାସରେ
ଶୟନ କରି ଥାଆନ୍ତା। ତାହାହେଲେ ସେ ପାପରେ ଭାଗିଦାର
ହୋଇଥାନ୍ତା।" 11ତେଣୁ ଅବିମେଲକ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଚେତାବନି
ଦେଇ କହିଲେ, ସେ କହିଲେ, "କୌଣସି ଲୋକ ସେହି
ଲୋକ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ। ଯଦି କୌଣସି
ଲୋକ ଏପରି କରେ ତେବେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ।"

ଇସ୍‌ହାକ ଧନୀ ହେଲେ

12ଏହାପରେ ଇସ୍‌ହାକ ସେହି ଦେଶରେ କୃଷି କର୍ମ କରି
ସେହି ବର୍ଷ ଯାହା ଲଗାଇଥିଲେ, ସବୁ ଅମଳ କଲେ। କାରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 13ଇସ୍‌ହାକ ପାଇବାକୁ
ଲାଗିଲେ। ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧନୀ ହେଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ
ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ ହେଲେ। 14ତାଙ୍କର ପଲପଲ ମେଷ,
ପଶୁପଲ ଏବଂ ଦାସ ଥିଲେ। ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 15ଏଣୁ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର
ପିତା ଅବ୍ରହାମ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେସମୟରେ
ଯେଉଁ ସବୁ କୂପ ଖୋଳିଥିଲେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ମାଟି
ଦ୍ୱାରା ସେ ସବୁ ପୋତି ପକାଇଲେ। 16ଏହାପରେ ଅବିମେଲକ
ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ
କର। ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳବାନ ହୋଇଅଛ।"
17ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଗରାର ଛୋଟ
ନଦୀ ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ। ଇସ୍‌ହାକ ସେହିଠାରେ
ରହି ବାସ କଲେ। 18ଇସ୍‌ହାକ ପୁନର୍ବାର ସେହି କୂପମାନ
ଖୋଳାଇଲେ, ଯାହା ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋତା ଯାଇଥିଲା।
ଯେଉଁ କୂପଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ପିତା ବଞ୍ଚିଥିଲା ବେଳେ ଖୋଳା
ଯାଇଥିଲା। ସେ ସେହି ନାମ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ
ପିତା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। 19ଆଉ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କର ଦାସମାନେ
ସେହି ଉପତ୍ୟକା ଖୋଳି ସ୍ରୋତାବାହି କୂପ ପାଇଲେ।
20ତହିଁରେ ଗରାର ଦେଶୀୟ ପଶୁପାଳକମାନେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ
ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, "ଏହି ଜଳ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର" ଏଣୁ ସେମାନେ ସେହି କୂପର ନାମ ଏଷକ
ରଖିଲେ। ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ବିବାଦ କଲେ।
21ଏହାପରେ ଇସ୍‌ହାକର ଦାସମାନେ ଆଉ ଏକ କୂପ
ଖୋଳନ୍ତେ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ତା' ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିବାଦ
କଲେ। ତହିଁରେ ଇସ୍‌ହାକ ତହିଁର ନାମ ସିଟ୍ନା ରଖିଲେ।
22ପୁଣି ସେ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନକରି ଅନ୍ୟଏକ କୂପ
ଖୋଳିଲେ। ତହିଁ ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ ବିବାଦ ନକରିବାରୁ

ତହିଁର ନାମ ରହୋବୋତ୍ ରଖିଲେ। "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ
ରହବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଏହ
ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା।"
23ସେହ ସ୍ଥାନରୁ ଇସ୍ହାକ ବେରଶେବାକୁ ଗଲେ। **24**ସେହ
ରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପିତା
ଅବ୍ରହାମର ପରମେଶ୍ୱର। ଭୟ କର ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ
ଅଛି। ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରବା।"
25ତେଣୁ ଇସ୍ହାକ୍ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଉପାସନା କଲେ। ଇସ୍ହାକ୍ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ
ପକାଇଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେଠାରେ ଏକ କୂପ
ଖନନ କଲେ।
26ଅବମେଲକ ଇସ୍ହାକ୍‌ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରବା ପାଇଁ ଗରାରକୁ
ଆସିଲେ। ଅବମେଲକ ତାଙ୍କ ସହତ ଅହୁଷତ୍ ଯେ ତାଙ୍କର
ଉପଦେଷ୍ଟା ଏବଂ ଫୀଖୋଲ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣର ଅଧକ୍ଷ।
27ଇସ୍ହାକ୍ ପଚାରଲେ, "ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ କାହିଁକ
ଆସିଛ? ପୂର୍ବରୁ ମୋ ସହତ ବନ୍ଧୁତା ରଖି ନ ଥିଲେ।
ଏପରକ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରୁ ଜୋରକର ବଦା
କରଥିଲ।"
28ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଲୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଭାବିଲୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ
ଏକ ଚୁକ୍ତି କରବା। ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁଛୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନକଟରେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର। **29**ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କର ନ ଥିଲୁ,
ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଘାତ
କରବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତିରେ ଆମ୍ଭେ ବଦା କରଅଛୁ।
ସେହପର ତୁମ୍ଭେ ହଂସା କରବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର।"
30ତେଣୁ ଇସ୍ହାକ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭୋଜି ଦେଲେ।
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଇଲେ ଓ ପିଇଲେ। **31**ପରଦନ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଶପଥ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ।
ଏହାପରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଫେରଲେ।
32ସେହଦନ ଇସ୍ହାକ୍‌ର ଦାସମାନେ ଆସି କହଲେ ଯେ
ସେମାନେ ଏକ କୂପ ଖନନ କରଛନ୍ତି। ଦାସମାନେ କହଲେ,
"ଆମ୍ଭେ ସେ କୂଅରୁ ପାଣି ବାହାର କରଅଛୁ।" **33**ତେଣୁ
ଇସ୍ହାକ ସେହ କୂପର ନାମ ଦେଲେ, ଶେବା। ପୁଣି
ଆଜିଯାଏ ସେହ ସ୍ଥାନର ନାମ ବେରଶେବା ନାମରେ ଖ୍ୟାତ
ଅଟେ।

ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ

34ଏହାପରେ ଏଷୌ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହତ୍ତୀୟ
ବେରର ଯିହୁଦୀତ୍ ନାମ୍ନୀ କନ୍ୟାକୁ ଓ ହତ୍ତୀୟ ଏଲୋନର
ବାସମତ୍ ନାମ୍ନୀ କନ୍ୟାକୁ ବବାହ କଲେ। **35**ଏହ ବବାହ
ଇସ୍ହାକ ରିବକାଙ୍କୁ ବହୁତ ବବ୍ରତ କଲା।

ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅସୁବିଧା

27 ଇସ୍ହାକ ବୃଦ୍ଧ ହେଲାପରେ ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ଭଲ
ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ। ଦନେ ସେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ପୁତ୍ର
ଏଷୌକୁ ପାଖକୁ ଡ଼ାକି ଇସ୍ହାକ କହଲେ, "ହେ ପୁତ୍ର"
ଏଷୌ! ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଏହଠାରେ,"
2ଇସ୍ହାକ କହଲେ, "ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ। ମୁଁ ଜାଣିନ, କେବେ ମୁଁ
ମରବ। **3**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଧନୁ ଏବଂ ଶର ନେଇ
ଶିକାର କରବାକୁ ଯାଅ। ମୋ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ମୃଗ
ଶିକାର କର। **4**ମୁଁ ଯେଉଁ ପର ଖାଦ୍ୟକୁ ଭଲପାଏ ସେହପର
ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଭୋଜନ ନମନ୍ତେ ମୋ ପାଇଁ ଆଣ।
ତହିଁରେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରବ।"
5ତେଣୁ ଏଷୌ ଶିକାରକୁ ଗଲା।

ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଯାକୁବର ପ୍ରବଞ୍ଚନା

ରିବକା ଏହକଥା ଶୁଣୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ହାକ
ତା'ର ବଡ଼ପୁଅ ଏଷୌକୁ କହୁଥିଲେ। **6**ରିବକା ତା'ର ପୁତ୍ର
ଯାକୁବକୁ କହଲେ, "ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭର ପିତା ଏଷୌକୁ କହବାର
କଥା ମୁଁ ଶୁଣିଛି। **7**ତୁମ୍ଭର ପିତା କହଲେ, 'ମୋ ପାଇଁ
ମୃଗୟା ମାଂସ ରାନ୍ଧି କର ମୋତେ ଖୁଆଅ। ମୋ ପାଇଁ
ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଆଣ ମୁଁ ତାହା ଖାଇ ମରବା ପୂର୍ବରୁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରବ।'
8ତେଣୁ ପୁତ୍ର, ମୋର କଥା ଶୁଣ। ମୁଁ ଯେପର କହୁଛ
ସେହପର କର। **9**ଆମ୍ଭର ଗୋଠରୁ ଦୁଇଟି ଯୁବା ଛେଳ
ଆଣ। ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କର ରୁଚ ମୁତାବକ ଖାଦ୍ୟ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରଦେବ। **10**ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ନକଟକୁ
ଖାଦ୍ୟ ନେଇ ଯିବ। ଏବଂ ସେ ମରବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ।" **11**କନ୍ତୁ ଯାକୁବ ତା'ର ମାତା ରିବକାକୁ
କହଲେ, "ମୋର ଭାଇ ଏଷୌ ଲୋମଶ ଶରୀର। ମୁଁ ତାଙ୍କ
ପର ଲୋମଶ ନୁହେଁ। **12**ଯଦ ମୋର ପିତା ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ
କରନ୍ତି। ସେ ଜାଣିପାରବେ ଯେ ମୁଁ ଏଷୌ ନୁହେଁ। ତା'ପରେ
ସେ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରବା ପରବର୍ତ୍ତେ ଅଭିଶାପ
ଦେବେ। କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଛ।"
13ତେଣୁ ରିବକା ତାଙ୍କୁ କହଲେ, "ଯଦ କଛ ସମସ୍ୟା
ଆସେ ତେବେ ମୁଁ ସହନେବ। ମୁଁ ଯାହା କହୁଛ ତୁମ୍ଭେ
ସେହପର କର। ଯାଅ ମୋ ପାଇଁ ଛେଳ ଧର ଆସ।"
14ତେଣୁ ଯାକୁବ ଯାଇ ଦୁଇଟି ଛେଳ ଆଣି ତା'ର ମା'କୁ
ଦେଲା। ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ମା' ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ରୁଚ
ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। **15**ରିବକା ତା'ର ବଡ଼ପୁଅର
ପୋଷାକ, ଯାହା ଘରେ ତାଙ୍କ ନକଟରେ ଥିଲା, ନେଇ ଆଣି
ତା'ର ସାନ ପୁଅ ଯାକୁବକୁ ସେହ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲା।
16ରିବକା ଛେଳ ଚମଡ଼ା ଆଣି ଯାକୁବର ହାତରେ ଏବଂ
ତାଙ୍କ ଗଳାଦେଶରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲା। **17**ଏହାପରେ ରିବକା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟକୁ ଆଣି ଯାକୁବକୁ ଦେଲା।
18ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନକଟକୁ ଯାଇ କହଲା,
"ପିତା"।
ତାଙ୍କର ପିତା କହଲେ, "ହଁ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କିଏ?"
19ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ କହଲା, "ମୁଁ ଏଷୌ ତୁମ୍ଭର
ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମୁଁ କରଛି।
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବସି ଶିକାର ମାଂସ ଭୋଜନ କର ମୋତେ
ଆଶୀର୍ବାଦ କର।"

20କିନ୍ତୁ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଏତେ ଶିଘ୍ର ଶିକାରରୁ କିପରି ଫେରିଲ?"
ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତାହା ଶିଘ୍ର ଭେଟାଇ ଦେଲେ।"
21ଏହାପରେ ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପୁତ୍ର ମୋର
ପାଖକୁ ଆସ ତେବେ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିବ। ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ସ୍ପର୍ଶ କରେ ତେବେ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର
ପୁତ୍ର ଏଷୌ କି ନୁହେଁ।"
22ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା।
ଇସ୍ହାକ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱର ଯାକୁବର
ସ୍ୱରପରି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ହାତ ଲୋମଶ ଠିକ୍ ଏଷୌର ହାତ
ପରି।" 23ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତା'ର
ହାତଗୁଡିକ ଏଷୌର ଲୋମଶ ହାତ ପରି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।
24ଇସ୍ହାକ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋର ପୁତ୍ର
ଏଷୌ?"
ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହଁ ମୁଁ ଏଷୌ।"

ଯାକୁବଙ୍କପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ

25ଏହାପରେ ଇସ୍ହାକ କହିଲେ, "ସେହି ଖାଦ୍ୟ ମୋ
ପାଇଁ ଆଣ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଖାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବି।"
ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ତାକୁ
ଖାଇଲେ। ଏବଂ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଲେ। ସେ ତାକୁ
ପିଇଲେ।
26ଏହାପରେ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପୁତ୍ର
ମୋ ପାଖକୁ ଆସ ମୋତେ ଚୁମ୍ବନ ଦିଅ।" 27ଯାକୁବ
ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା।
ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କର ଗନ୍ଧ ବାରି ପାରିଲେ। ତାହା ଏଷୌର
ପୋଷାକର ଗନ୍ଧ ଥିଲା। ଏବଂ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଦେଲେ।
ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ
କ୍ଷେତ୍ରର ସୁଗନ୍ଧି ତୁଲ୍ୟ ମୋ ପୁତ୍ରର ସୁଗନ୍ଧି।
28ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ। ତେଣୁ
ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଫସଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାଇବ।
29ସବୁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରନ୍ତୁ। ସବୁଜାତି ତୁମ୍ଭ
ନିକଟରେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଉପରେ
ତୁମ୍ଭେ ଶାସନ କର। ତୁମ୍ଭର ମା'ର ସନ୍ତାନ ତୁମ୍ଭକୁ ମାନୁ।
ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ। ଯେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରେ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।"

ଏଷୌ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର "ଆଶୀର୍ବାଦ" ଚାହେଁ

30ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ ସାରିଲେ।
ଏହାପରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ଏହି
ସମୟରେ ଏଷୌ ଶିକାରରୁ ଫେରିଲେ। 31ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ
ରୁଚି ଅନୁସାରେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଏବଂ ତାହା
ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ପିତା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଉଠ ଏବଂ ମାଂସ ଖାଅ
ମୁଁ ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରାନ୍ଧି ଆଣିଛି। ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ।"
32କିନ୍ତୁ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଏ?"
ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଏଷୌ
ଅଟେ।"
33ଏହାପରେ ଇସ୍ହାକ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ
କହିଲେ, "ତେବେ ସିଏ କିଏ ଥିଲା। ଯେ ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭ
ପୂର୍ବରୁ ରନ୍ଧାମାଂସ ଧରି ଆସିଥିଲା? ମୁଁ ତାହା ଖାଇ ତାଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କଲି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ ଫେରାଇବା
ପାଇଁ ଡେରି ହୋଇଛି।"
34ଏଷୌ ପିତାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲା! ସେ ବହୁତ ରାଗିଗଲା
ଏବଂ ଚିତ୍କାର କଲା। ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତେବେ
ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ପିତା"
35ଇସ୍ହାକ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା
କଲା। ସେ ଆସି ତୁମ୍ଭର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇଗଲା।"
36ଏଷୌ କହିଲା, "ତା'ର ନାମ ହେଲା ଯାକୁବ ତାହା
କ'ଣ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ। ସେ ମୋତେ ଦୁଇଥର ପ୍ରବଞ୍ଚନା
କଲା। ସେ ମୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଅଧିକାର ଛଡ଼ାଇ ନେଲା। ଏବଂ
ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇଗଲା।" ଏହାପରେ ଏଷୌ କହିଲା,
"ମୋ ପାଇଁ କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ରଖିଛନ୍ତି କି?"
37ଇସ୍ହାକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହୋଇଗଲା, ତୁମ୍ଭକୁ
ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ, ମୁଁ ଯାକୁବକୁ କ୍ଷମତା ଦେଲି। ଏବଂ ମୁଁ
ତାଙ୍କୁ କହିଲି ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଭାଇ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବେ।
ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଫସଲ ଓ ପ୍ରଚୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଜାତ
ହେବା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିସାରିଛି। କଣ ମୁଁ କରିପାରିବ,
ମୋ ପୁତ୍ର।"
38କିନ୍ତୁ ଏଷୌ କହିଲା, "ମୋ ପିତା, ତୁମ୍ଭର କଣ
ଗୋଟିଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଛି? ଆଶୀର୍ବାଦ କର ମୋତେ ମଧ୍ୟ,
ପିତା।" ଏବଂ ଏହା କହି ଏଷୌ ଜୋରରେ କାନ୍ଦିଲା।

39ତା'ପରେ ଇସ୍ହାକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ବାହାରେ
ବର୍ଷାରେ ରହିବ ଏବଂ ଯାହା ଭୂମି ଉତ୍ପାଦନ କରିବ ଛାଡି
ଦେବ।
40ତୁମ୍ଭେ ଖଡ୍ଗଜୀବି ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତାର ଦାସ ହେବ।
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତୁମ୍ଭ କାନ୍ଧରୁ ଜୁଆଳି
କାଢି ଦେବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ ପାଇବ।"
41ଏହିପ୍ରକାରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
ପାଇବା ହେତୁରୁ ଏଷୌ ତାହା ପ୍ରତି ଈର୍ଷାଭାବ ବହି ଏବଂ
ସେ ସ୍ଥିର କଲା "ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ମୋର ପିତାଙ୍କର
ଶୋକର ସମୟ ବିତିବା ଯାଏ। ଏହାପରେ ମୁଁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା
ଯାକୁବକୁ ବଧ କରିବ।"
42କିନ୍ତୁ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡିକ ରିବକାକୁ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା।
ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଯୋଜନା କରିଅଛି। ସେ
ଯାକୁବକୁ ଡ଼ାକି କହିଲା, "ଶୁଣ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଏଷୌ ତୁମ୍ଭକୁ
ମାରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଛି। 43ତେଣୁ ହେ ମୋର ପୁତ୍ର
ମୁଁ ଯେମନ୍ତ କହୁଛି ସେହିପରି କର। ମୋର ଭ୍ରାତା ଲାବନ
ହାରଣରେ ବାସ କରୁଛି। ତୁମ୍ଭେ ତା' ପାଖରେ ଯାଇ ଲୁଚ।

44ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରୁହ। ତୁମ୍ଭ ଭାଇର
ରାଗ ଶାନ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ରୁହ। 45କିଛି
ସମୟପରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଭୁଲିଯିବେ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ
କରିଥିଲ। ତା'ପରେ ମୁଁ ଚାକର ପଠାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇ
ଆସିବି। ମୁଁ ଏକାଦିନେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ହରାଇବାକୁ ଚାହୁଁ
ନାହିଁ।"

46ଏହାପରେ ରିବିକା ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର
ଏଷୌ ହିତ୍ତୀୟ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲା, ଏହା ମୋର ପ୍ରାଣକୁ
କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛି। କାହିଁକି? କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ
ନୁହଁନ୍ତି। ଯଦି ଯାକୁବ ଏହି ଦେଶର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରେ
ତେବେ ମୁଁ ମରିଯିବି।"

ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଖୋଜିଲେ

28 ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ଆଶିର୍ବାଦ ଦେଲେ। ଏହି
ଆଜ୍ଞାଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଣାନୀୟ
କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ। 2ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି
ପଦ୍ଦନ ଅରାମକୁ ଯାଅ। ନିଜ ମାତାର ପରିବାରକୁ ଯାଇ
ବଥୂୟେଲର ଗୃହକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ନିଜର ମାମୁଁ ଲାବନର
କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କର। 3ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର
ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଅନେକ ଜନସମାଜ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ
ବଂଶଧର କରନ୍ତୁ। 4ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ
କଲା ପରି ତୁମ୍ଭଠାରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉ।
ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ପ୍ରବାସ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ
ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରୁଛ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲେ।"

5ଏହାପରେ ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ ସେ
ପଦ୍ଦନ ଅରାମରେ ଲାବନଙ୍କୁ ବଥୂୟେଲର ପୁତ୍ର ଅରାମୀୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌର ମାତା ରିବିକାର ଭ୍ରାତା ନିକଟକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। ରିବିକା ଯାକୁବ ଏବଂ ଏଷୌର ମାତା ଥିଲେ।

6ଏଷୌ ଏହା ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ହାକ
ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ। ଏବଂ ଏଷୌ ଜାଣିଲେ ଯେ
ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପଦ୍ଦନ ଅରାମକୁ
ପଠାଇଛନ୍ତି। ଏଷୌ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଯାକୁବଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶର
କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ନ ହେବା ପାଇଁ, ତାଙ୍କର ପିତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଛନ୍ତି। 7ଏବଂ ଏଷୌ ଜାଣିଲେ ଯେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର
ପିତା ମାତାଙ୍କର କଥା ମାନି ପଦ୍ଦନ ଅରାମକୁ ପଳାଇଛି।
8ଏଷୌ ଏକଥା ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପିତା ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର କିଣାନୀୟ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରନ୍ତୁ। 9ଏଷୌର
ଦୁଇଟି କିଣାନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ସେ
ଇଶ୍ମାୟେଲଙ୍କୁ ଗଲେ ଓ ଆଉ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲେ।
ସେ ମହଲତ୍‌କୁ ବିବାହ କଲେ। ଇଶ୍ମାୟେଲର କନ୍ୟା।
ଇଶ୍ମାୟେଲ ଅବ୍ରାହମର ପୁତ୍ର। ମହଲତ୍ ନବାୟୋତର ଭଉଣୀ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ - ବୈଥେଲ

10ଯାକୁବ ବେରଶେବା ଛାଡ଼ି ହାରଣକୁ ଗଲେ। 11ଯାକୁବ
ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେଲା। ତେଣୁ ଯାକୁବ
ରାତ୍ରି ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ। ଯାକୁବ
ଏକ ପଥରଖଣ୍ଡ ପାଇଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପଥର ଉପରେ
ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ସେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ। 12ଯାକୁବ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖିଲେ। ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏକ ସିଢ଼ି ଭୂମିରୁ
ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଲାଗିଛି।। ଯାକୁବ ଦେଖିଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତଗଣ
ସେହି ସିଢ଼ିଦେଇ ଚଢୁଛନ୍ତି ଓ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି। 13ଏବଂ ଯାକୁବ
ଦେଖିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସିଢ଼ି ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି।
ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଥିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ
ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ମଧ୍ୟ ଇସ୍ହାକର ପରମେଶ୍ୱର।
ତୁମ୍ଭେ ଶୋଇଥିବା ଭୂମି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା। ଆମ୍ଭେ ଏହି
ଜମି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବା। 14ତୁମ୍ଭର
ବହୁତ ବଂଶ ହେବେ। ତାହା ପୃଥିବୀର ଧୂଳିପରି ଅସଂଖ୍ୟ
ହେବେ। ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣକୁ
ବ୍ୟାପିବେ। ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପରିବାର ତୁମ୍ଭ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ।

15"ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁଠାରେ ସୁରକ୍ଷା
ଦେବି। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଭୂମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ।
ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡୁ
ନାହୁଁ।"

16ଏହାପରେ ଯାକୁବ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିଲା, ଏବଂ କହିଲା, "ମୁଁ
ଜାଣେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିଠାରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଏଠାରେ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣି ନଥିଲି।"

17ଯାକୁବ ଭୟ କଲେ ଓ ସେ କହିଲେ, "ଏହିସ୍ଥାନ
ଭୟାନକ ଅଟେ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଗୃହ ଅଟେ।
ଏହି ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର।"

18ଯାକୁବ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଉଠିଲେ। ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର ମୁଣ୍ଡତଳେ
ଦେଇ ଥିଲେ, ତାହା ନେଇ ସ୍ତମ୍ଭରୂପେ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
ଏହାପରେ ସେ ତା' ଉପରେ ତୈଳ ଢ଼ାଳିଲେ। 19ସେହି
ସ୍ଥାନର ନାମ ଥିଲା "ଲୂସ୍" କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର
ନାମ ଦେଲେ ବୈଥେଲ।

20ଏହାପରେ ଯାକୁବ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ସେ କହିଲେ,
"ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ସହିତ ରହିବେ, ଯଦି ଏହି
ଯାତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ସହାୟ ହେବେ, ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର
ମୋତେ ଖାଦ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇବେ। 21ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର
ମୋତେ ନିରାପଦରେ ମୋ ଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି। ତେବେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ। 22ମୁଁ ଏହି ପଥରଖଣ୍ଡକୁ
ଏକ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବି। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଏକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହେବ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ ମୋତେ
ଦେବ, ତହିଁର ଦଶମାଂଶ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବି।"

ଯାକୁବ ରାହେଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ

29 ଏହାପରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିଲେ,
ସେ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଦେଶକୁ ଗଲେ। 2ଯାକୁବ ଦେଖିଲେ,
ସେହି ଭୂମିରେ ଏକ କୂପ। ସେହି ମେଷମାନେ, ସେହି କୂପ
ନିକଟରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ। ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ,
ମେଷମାନେ ଜଳପାନ କରୁଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଶିଳାଖଣ୍ଡ
କୂପର ମୁହଁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଥିଲା। 3ଯେତେବେଳେ ସବୁ
ମେଷପଲ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ

ମେଷପାଳକମାନେ ଏହି ଶିଳାକୁ କୂପର ସମ୍ମୁଖରୁ କାଢ଼ିଦିଅନ୍ତି।
ମେଷମାନେ ପାଣି ପିଇ ସାରିବା ପରେ ସେମାନେ କୂପର
ମୁହଁକୁ ପଥର ସହିତ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ।
4ଯାକୁବ ସେଠାରେ ସେହି ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ହେ ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭର ଘର କେଉଁଠି?"
ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭ ଘର ହାରଣରେ।"
5ଏହାପରେ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲାବନଙ୍କୁ
ଜାଣିଛକି, ଯେ କି ନାହୋର ପୁତ୍ର?"
ମେଷପାଳକମାନେ କହିଲେ, "ହଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଜାଣିଛୁ।"
6ଏହାପରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ସେ କିପରି
ଅଛନ୍ତି।"
ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର
ସମସ୍ତ କୁଶଳ। ଦେଖ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ରାହେଲ ତାଙ୍କ
ମେଷପଲ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି।"
7ଯାକୁବ କହିଲେ, "ଦେଖ ଏବେ ବହୁତ ବେଳ ଅଛି।
ମେଷପଲ ଏକତ୍ର କରିବାର ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମେଷଗଣଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇ ପୁନର୍ବାର ଚରାଇବାକୁ ନେଇଯାଅ।"
8କିନ୍ତୁ ମେଷପାଳକ କହିଲେ, "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ
ମେଷ ଏକତ୍ର ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଏହା
କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ସମସ୍ତ ଏକତ୍ର ହେବାପରେ ଆମ୍ଭେ କୂପ
ସମ୍ମୁଖରୁ ପଥର କାଢ଼ିବୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମେଷମାନେ ପାଣି
ପିଇପାରିବେ।"
9ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା
ହେଉଥିଲେ ସେହି ସମୟରେ ରାହେଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର
ମେଷପଲ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମେଷମାନଙ୍କର
ଯତ୍ନ ନେବା ଏହା ରାହେଲଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। 10ରାହେଲ
ଥିଲା ଲାବନ୍‌ର ଝିଅ। ଲାବନ ଥିଲେ ଯାକୁବର ମା' ରିବିକାର
ଭାଇ। ଯାକୁବ ଯେତେବେଳେ ମାଉଳ ଲାବନର କନ୍ୟା ମେଷ
ସହିତ ରାହେଲଙ୍କୁ ଦେଖିଲା, ସେ ଯାଇ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇଲେ ଓ
ତାଙ୍କର ମେଷମାନେ ଜଳପାନ କଲେ। 11ଏହାପରେ ଯାକୁବ
ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା ଏବଂ କାନ୍ଦିଲା। 12ଯାକୁବ ରାହେଲଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ରିବିକାର ପୁତ୍ର। ତେଣୁ
ରାହେଲ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ।
13ଲାବନ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ
ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଲାବନ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ,
ଲାବନ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଓ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ।। ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କୁ
ସବୁକିଛି କହିଲା।
14ଏହାପରେ ଲାବନ କହିଲେ, "ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ! ତୁମ୍ଭେ
ମୋ ବଂଶଧର।" ତେଣୁ ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କ ଘରେ ଏକ ମାସ
ରହିଲେ।

ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇଲେ

15ଦିନେ ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋର
କୁଟୁମ୍ବ ବୋଲି କ'ଣ ବିନା ବର୍ତ୍ତନରେ ମୋର ଦାସକର୍ମ
କରିବ? ଏଣୁ କି ବର୍ତ୍ତନ ନେବ? ତାହା କୁହ।"
16ଲାବନର ଦୁଇଟି ଝିଅ ଥିଲେ। ବଡ଼ ଝିଅ ନାମ ଲେୟା
ଓ ସାନ ଝିଅର ନାମ ରାହେଲ।
17ରାହେଲ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ, ରୂପବତୀ ଥିଲେ ଏବଂ
ଲେୟାର କୋମଳ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲା*। 18ଯାକୁବ ରାହେଲଙ୍କୁ
ପ୍ରେମ କଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
ସାତବର୍ଷ କାମ କରିବି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ସାନ
ଝିଅ ରାହେଲ ସହିତ ବିବାହ ଦିଅ।"
19ଲାବନ କହିଲା, "ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରିବା ଅପେକ୍ଷା
ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ କଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭଲ ହେବ। ତେଣୁ
ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ରୁହ।"
20ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ସହ ସେଠାରେ ସାତବର୍ଷ ରହି
କାମ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଖୁବ କମ ସମୟ ଜଣାଗଲା
କାରଣ ସେ ରାହେଲଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।
21ସାତବର୍ଷ ପରେ ଯାକୁବ ଲାବନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ
ରାହେଲଙ୍କୁ ଦିଅ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବି। ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
ମୋର କାମ କରିବା ସମୟ ସରିଯାଇଛି।"
22ତେଣୁ ଲାବନ ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ
ଭୋଜି ଦେଲେ। 23ସେହିଦିନ ରାତିରେ ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କ
ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଝିଅ ଲେୟାଙ୍କୁ ଆଣିଲେ। ଯାକୁବ ଏବଂ ଲେୟା
ଉଭୟ ସହବାସ କଲେ। 24ଆଉ ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟା
ଲେୟାର ଦାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସିଲ୍ପା ନାମ୍ନୀ ଆପଣା ଦାସୀଙ୍କୁ
ଦେଲା। 25ତା' ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଯାକୁବ ଦେଖିଲା ସେ
ଯାହା ସହିତ ରାତି ବିତାଇଛି ସେ ଲେୟା ଥିଲା। ଯାକୁବ
ଲାବନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଠକିଛ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କଲି, ଯଦ୍ଵାରା ମୁଁ ରାହେଲଙ୍କୁ ବିବାହ କରି
ପାରିବି। ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ଠକିଲ।"
26ଲାବନ କହିଲା, "ଆମ୍ଭ ଦେଶରେ ଅଛି ଯେ ବଡ଼
ବିବାହ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସାନ ବିବାହ କରିପାରିବ ନାହିଁ।
27କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ସାତଦିନ ଧରି
ପାଳନ କର ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରାହେଲ ସହିତ ବିବାହ
ଦେବି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ପାଇଁ ଆଉ ସାତବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"
28ତେଣୁ ଯାକୁବ ଏହିପରି କଲେ, ଏବଂ ଏକ ସପ୍ତାହ
ବିତାଇଲେ। ଏହାପରେ ଲାବନ ରାହେଲଙ୍କୁ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ
ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ। 29ଲାବନ ରାହେଲର ଦାସୀ ନିମନ୍ତେ ସେ
ଆପଣାର ବିଲହା ନାମ୍ନୀ ଦାସୀକି ଦେଲା। 30ତେଣୁ ଯାକୁବ
ରାହେଲ ସହିତ ସହବାସ କଲେ, ଏବଂ ଯାକୁବ ଲେୟା
ଅପେକ୍ଷା ରାହେଲଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇଲେ। ଯାକୁବ ଲାବନ
ପାଇଁ ଆଉ ସାତବର୍ଷ କାମ କଲେ।

ଯାକୁବର ପରିବାର ବଢ଼ିଲେ

31ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଲେୟା ଘୃଣିତ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଲେୟାଙ୍କୁ ଗର୍ଭବତୀ କରାଇଲେ। ରାହେଲର କୌଣସି
ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା ନାହିଁ।

ଲେୟା ... କୋମଳଥିଲା ଲେୟା ସୁନ୍ଦରୀ ନଥିଲା ବୋଲି ବିବସ୍ତୁଭାବରେ କହିବାର ଏହା ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ।

32ଲେୟା ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ସେ
ତାହାର ନାମ ରୁବେନ୍ ଦେଲେ। ଲେୟା ତାଙ୍କର ଏପର ନାମ
ଦେଲେ କାରଣ ସେ କହଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଦୁଃଖ
ଦେଖି ଅଛନ୍ତି। ମୋର ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ ଭଲ ପାଇବେ।"
33ଲେୟା ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର
ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ଦେଲା ଶିମିୟୋନ,
ସେ ଶୁଣି ପାରଲା। ଲେୟା କହଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣିଲେ ଯେ
ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ମୋ
କୋଳରେ ଏହ ସନ୍ତାନ ଦେଇଛନ୍ତି।"
34ଲେୟା ପୁଣି ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ
ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ସେ ସେହ ପିଲାର ନାମ ଦେଲେ
ଲେବୀ। ଲେୟା କହଲା, "ଏବେ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ
ମୋଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବେ। ଯେହେତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତିନୋଟି
ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛି।"
35ଏହାପରେ ଲେୟା ଅନ୍ୟ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।
ସେ ତାହାର ନାମ ଦେଲା ଯିହୁଦା, ସେ କହଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରବ।" ଏହାପରେ ଲେୟା ପିଲା
ଜନ୍ମ କରବା ବନ୍ଦ କରଦେଲେ।

30 ରାହେଲ ଦେଖିଲା ଯେ, ସେ କୌଣସି ପିଲା ଜନ୍ମ
କରପାରୁ ନାହିଁ। ରାହେଲ ତା'ର ଭଉଣୀ ଲେୟା
ପ୍ରତି ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହେଲା। ତେଣୁ ରାହେଲ ଯାକୁବକୁ କହଲା,
"ମୋତେ ପିଲାଦଅ ନ ହେଲେ ମୁଁ ମରବ।"
2ଯାକୁବ ରାହେଲ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ। ସେ କହଲେ,
"ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁ। କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର, ହିଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ସନ୍ତାନ ଦେଇ ପାରବେ।"
3ଏହାପରେ ରାହେଲ କହଲେ, "ମୋର ଦାସୀ ବିଲହା
ଅଛି ତାହା ସହତ ସହବାସ କର। ସେ ପିଲା ଜନ୍ମ କଲେ
ମୁଁ ମା ହୋଇ ପାରବ।"
4ତେଣୁ ରାହେଲ ବିଲହାକୁ ଆଣି ଯାକୁବକୁ ଦେଲା,
ଯାକୁବ ତାହା ସହତ ସହବାସ କଲେ। 5ଏହାପରେ ବିଲହା
ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପିଲାଜନ୍ମ କଲା।
6ରାହେଲ କହଲା, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ
କରଛନ୍ତି, ମୋତେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଦେବା ପାଇଁ ସେ
ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।" ତେଣୁ ରାହେଲ ତା'ର ନାମ ରଖିଲେ
ଦାନ।
7ରାହେଲର ଦାସୀ ବିଲହା ଆଉଥରେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା
ଏବଂ ସେ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲା।
8ରାହେଲ କହଲା, "ମୁଁ ମୋର ଭଉଣୀ ସହତ ସଂଘର୍ଷ କର
ଜୟକଲ।" ଏଣୁ କର ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ନପ୍ତାଲି ରଖିଲେ।
9ଲେୟା ଦେଖିଲା ସେ ଆଉ ପିଲା ଜନ୍ମ କରପାରବ
ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଦାସୀ ସିଲ୍ପାକୁ ଆଣି ଯାକୁବକୁ
ଦେଲା। 10ଏହାପରେ ସିଲ୍ପା ଏକ ପିଲା ଜନ୍ମ କଲା। 11ଲେୟା
କହଲା, "ମୁଁ ଭାଗ୍ୟବତୀ" ତେଣୁ ସେ ତା'ର ନାମ ଦେଲା
ଗାଦ୍। 12ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଲ୍ପା ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ପାଇଁ
ଜନ୍ମ କଲା। 13ଲେୟା କହଲା, "ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି! ଯୁବତୀଗଣ
ମୋତେ ଆନନ୍ଦୀନ ବୋଲବେ।" ଏଣୁ ସେ ତା'ର ନାମ
ଆଶେର ଦେଲା।
14ଅନନ୍ତର ଗହମ କଟା ସମୟରେ ରୁବେନ୍ ବାହାରେ
ଯାଇ କ୍ଷେତରୁ ଦୂଦାଫଳ ପାଇଆଣି ଆପଣା ମାତା ଲେୟାକୁ
ଦେଲା। ତହୁଁ ରାହେଲ ଲେୟାକୁ କହଲା, "ଦୟାକର ତୁମ୍ଭ
ପୁତ୍ର ଆଣିଥିବା ଦୂଦାଫଳ କିଛି ମୋତେ ଦଅ।"
15ଲେୟା ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସ୍ୱାମୀକୁ ହରଣ
କରଛ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ରର ଦୂଦାଫଳ ହରଣ କରବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ।"
କିନ୍ତୁ ରାହେଲ କହଲା, "ଯଦ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ
ପୁତ୍ରର ଦୂଦାଫଳ ଦଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ଯାକୁବ
ସହତ ଶୟନ କରପାରବ।"
16ସେଦନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯାକୁବ କ୍ଷେତରୁ ଫେରବାପରେ
ଲେୟା ବାହାରକୁ ଗଲା ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରବାକୁ ଏବଂ
କହଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ରାତିରେ ମୋ ପାଖରେ ଶୟନ
କରବ। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଶୟନ କରଥିବାରୁ
ଦୂଦାଫଳ ଦେଇ ତା'ର ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇଛି।" ତେଣୁ
ସେହ ରାତ୍ରୀ ସେ ତା' ସହତ ଶୋଇଲା।
17ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଲେୟାର ପାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ
ଏବଂ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା। ସେ ପଞ୍ଚମ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ
ଦେଲା। 18ଲେୟା କହଲା, "ମୁଁ ସ୍ୱାମୀ ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସୀକୁ
ଦେଇଥିଲ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ବର୍ତ୍ତନ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି।"
ଏଥିପାଇଁ ସେ ତାହାର ନାମ ଇଷାଖର ରଖିଲା।
19ଲେୟା ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ସନ୍ତାନକୁ
ଜନ୍ମ ଦେଲା। 20ଲେୟା କହଲା, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏକ
ସୁନ୍ଦର ଉପହାର ଦେଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାକୁବ ମୋତେ
ସମାଦାର କରବେ। କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଛଅଟି ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛି।"
ତେଣୁ ଲେୟା ତାହାର ନାମ ସବୂଲୂନ୍ ଦେଲା।
21ଏହାପରେ ଲେୟା ଏକ କନ୍ୟାସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କଲେ।
ସେ ତା'ର ନାମ ଦେଲେ ଦୀଣା।
22ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ରାହେଲର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ
କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ରାହେଲକୁ ମାତୃତ୍ୱ ଦେଲେ। 23ରାହେଲ
ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲା।
ରାହେଲ କହଲା, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଲଜ୍ଜା ନେଇଯାଇଛନ୍ତି।
24ସେ ମଧ କହଲା, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଆଉ ଗୋଟିଏ
ପୁତ୍ର ଅଧିକ ଦଅନ୍ତୁ।" ସେଥିପାଇଁ ରାହେଲ ତା'ର ନାମ
ଯୋଷେଫ ରଖିଲା।

ଯାକୁବ ଲାବନକୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇଲେ

25ରାହେଲ ଯୋଷେଫକୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପରେ, ଯାକୁବ
ଲାବନକୁ କହଲେ, "ଏବେ ମୋତେ ମୋର ନଜି ଦେଶ
ଯିବାକୁ ଦଅ। 26ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ପାଖରେ କାମ କରଛି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ମୁଁ ଭଲଭାବରେ
ତୁମ୍ଭର ସେବା କରଛି।"
27ଲାବନ ତାଙ୍କୁ କହଲା, "ମୋତେ କିଛି କହବାକୁ ଦଅ।
ମୁଁ ଗୁଣି ବଦ୍ୟା କର ଜାଣି ପାରଛି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ
ପାଇଁ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରଛନ୍ତି। 28ମୋତେ କହବାକୁ
ଦଅ, ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ କ'ଣ ଦେବା ଉଚତ। ଏବଂ ତାହା ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବ।"

29ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁଗଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି। ଏବଂ ତାଙ୍କର ବହୁ ଯତ୍ନ ନେଇଅଛି। 30ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସିଲି ତୁମ୍ଭର ଖୁବ କମ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ନିଜ ପରିବାରକୁ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଆସିଛି।"

31ଲାବନ କହିଲା, "ତେବେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ କ'ଣ ଦେବା ଉଚିତ୍?"

ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କିଛି ଦିଅ ନାହିଁ। ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାମ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଚରାଇ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବି। 32ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପଲ ମଧ୍ୟଦେଇ ଯାଇ ମେଷଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନିତ ଓ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ମେଷମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଛାଗଳଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନିତ ଓ ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଛାଗଳମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବି। ସେହିସବୁ ମୋର ବର୍ତ୍ତନ ସ୍ୱରୂପ ହେବ। 33ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସଚ୍ଚୋଟ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିପାରିବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମେଷପଲ ଦେଖିବାକୁ ଆସିପାରିବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପଲକୁ ଦେଖିପାର। ଅର୍ଥାତ୍ ଛାଗଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନିତ ଛାଗଳ ଛଡା ଓ ମେଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ କୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ମେଷ ବ୍ୟତୀତ ଯେତେ ଥିବେ ତାହା ମୋହର ଚୌର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେବ।"

34ଲାବନ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏକମତ।" 35ସେହିଦିନ ଲାବନ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନିତ ଛାଗଳମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ଦେଲା। ଏବଂ ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଛାଗ ସବୁକୁ ଲୁଚାଇ ଦେଲା। ଲାବନ ସମସ୍ତ ମାଟିଆ ବର୍ଣ୍ଣ ମେଷଗଣକୁ ସେ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଦେଲା। 36ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ପୁଅମାନେ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ରିତ ପଶୁଗଣକୁ ତିନିଦିନ ରାସ୍ତା ଦୂରର ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ। ଯାକୁବ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଛାଡି ଯାଇଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଲେ।

37ଯାକୁବ ଲିବ୍ନୀ, ଲୁସ୍ ଓ ଅର୍ମୋନ୍ ବୃକ୍ଷର ନୂତନ ଶାଖା କାଟି ତହିଁରୁ ବକ୍କଳ କାଢ଼ି କାଠର ଶୁକ୍ଳ ରେଖା ବାହାର କଲା। 38ଏହାପରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଶୁମାନେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଜଳକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବକ୍କଳଶୂନ୍ୟ ଶାଖାସବୁ ଉଚ୍ଚକରି ରଖିଲା। ତେଣୁ ଜଳ ପାନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଫଳବତୀ ହେଲେ। 39ପୁଣି ସେହି ଶାଖା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗମ ହେବାରୁ ପଶୁମାନେ ରେଖାଙ୍କିତ, ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ମେଷ ଛୁଆମାନ ଜନ୍ମ କଲେ।

40ଯାକୁବ ସେହି ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଲା। ପୁଣି ଲାବନ ରେଖାଙ୍କିତ ଓ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ମେଷ ପ୍ରତି ମେଷୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରଖାଇଲା। ଏହିପ୍ରକାରେ ସେ ଲାବନର ପଲ ସହିତ ଆପଣା ପଲ ତନଖି ପୃଥକ କଲା। 41ଯେତେବେଳେ ବଳିଷ୍ଠ ପଶୁଗଣ ସହକର୍ମୀ କରନ୍ତି, ସେ ଜଳକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖିର ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଶାଖାଗୁଡିକ ରଖିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁର୍ବଳ ପଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲା ନାହିଁ। 42କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ବଳ ପଶୁଗଣ ଲାବନର ଓ ବଳିଷ୍ଠ ପଶୁଗଣ ଯାକୁବର ହେଲେ। 43ଏହିପରି ଯାକୁବ ଅତିଶୟ ଧନୀ ହେଲା। ଏବଂ ତା'ର ପଶୁ, ଦାସ ଦାସୀ, ଓଟ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲେ।

ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ଯାକୁବ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା

31 ଦିନେ ଯାକୁବ, ଲାବନର ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବାର ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯାକୁବ ସବୁକିଛି ନେଇ ଯାଇଛି ଯାହା ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ଥିଲା। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସବୁ ନେଇ ସେ ଧନୀ ହୋଇଛି।" 2ଏହାପରେ ଯାକୁବ ଜାଣି ପାରିଲା ଯେ ଲାବନ ପୂର୍ବପରି ତା' ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ। 3ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିଜ ଦେଶର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ରହିବି।"

4ତେଣୁ ଯାକୁବ ପଶୁପଲ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଲେୟା ଓ ରାହେଲକୁ କହିଲେ। 5ଯାକୁବ ରାହେଲ ଓ ଲେୟାକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପିତା ମୋତେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେପରି କରୁନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୋ ପିତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। 6ତୁମ୍ଭେ ଉଭୟ ଜାଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଟିଛି। 7ତୁମ୍ଭର ପିତା ମୋତେ ପ୍ରତାରଣା କଲେ। ତୁମ୍ଭର ପିତା ମୋର ବେତନ ଦଶଥର ବଦଳାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେ ଲାବନକୁ ମୋର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

8"ଥରେ ଲାବନ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଛିଟିଛିଟିକା ଦାଗଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ରଖ ତାହା ତୁମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତନ ହେବ।' ସେ ଏହା କହି ସାରିବାପରେ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନେ ଛିଟିଛିଟିଆ ଦାଗଥିବା ଛୁଆ ଜନ୍ମ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ସବୁ ମୋର ହେଲା। କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ଲାବନ କହିଲା, 'ଗାର ଗାର ପଡ଼ିଥିବା ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭର। ସେ ଏହା କହିସାରିବା ପରେ, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତନ ହେବ।' ସମସ୍ତ ପଶୁମାନେ ରେଖାଙ୍କିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। 9ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଆଣି ମୋତେ ଦେଲେ।

10"ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲି, ଯେଉଁ ପୁଂଛାଗ ମାଈ ଛାଗ ସହିତ ସଂଗମ କଲେ। ସେମାନେ ରେଖାଯୁକ୍ତ ଛିଟିଛିଟିକା ଏବଂ ଦାଗଦାଗ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନିତ। 11ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୋତେ 'ଯାକୁବ' ବୋଲି ଡ଼ାକନ୍ତେ!

"ମୁଁ କହିଲି, 'ହଁ ମହାଶୟ, ମୁଁ ଏହିଠାରେ ଅଛି।'

12"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ କହିଲେ, 'ଏବେ ଅନାଇ ଦେଖ ମାଈ ଛାଗଗୁଡିକ ସହିତ ସଂଗମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଂ ଛାଗଗୁଡିକ ଗାରଗାର, ଛିଟିଛିଟିକା ଓ ଦାଗଦାଗ ହୋଇଗଲେ। ମୁଁ ଏହା ହେବାକୁ ଦେଉଛି କାରଣ ଲାବନ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କଲା ମୁଁ ଦେଖିଲି। 13ମୁଁ ବେଥେଲର ସେହି ପରମେଶ୍ୱର। ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ

ସ୍ତମ୍ଭ ଠିଆ କରିଥିଲ ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ଏକ ଶପଥ
କରିଥିଲ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଠ ଏବଂ ଏହି ଭୂମି ପରିତ୍ୟାଗ କର
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ ଯାଅ।'"

14ରାହେଲ ଓ ଲେୟା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପିତାଙ୍କ
ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ବାକି ନାହିଁ। **15**ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କ
ଆଖିରେ ବିଦେଶୀନୀ ତୁଲ୍ୟ। ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭକୁ
ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରି ନାହାନ୍ତି।" ସେ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବାର ଥିଲା। **16**ଏଣୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଧନ
ନେଇଅଛନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ
ଗଣର। ଏଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହା
କର।"

17ତେଣୁ ଯାକୁବ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।
ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓଟରେ
ବସାଇଲେ। **18**ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ପଦ୍ଦନ ଅରାମରେ ସମସ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ବସ୍ତୁ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଲେ
ଏବଂ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଯାକୁବଙ୍କ ପିତା
ଇସ୍ହାକଙ୍କ ଦେଶ କିଣାନୀୟକୁ।

19ଏହି ସମୟରେ ଲାବନ ମେଷପଲରୁ ଲୋମ ଛେଦନ
କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଯାଇଥିଲେ, ରାହେଲ
ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଘରର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଚୋରି କଲା।

20ଏବଂ ଯାକୁବ ନ ଜଣାଇ ଦୂରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଲାବନଙ୍କୁ
ଠକି ଦେଲା। **21**ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି
ଧରି ଶିଘ୍ର ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲା। ସେ ଫରାତ୍ ନଦୀ ପାର
ହୋଇ ଗିଲୟଦ ପର୍ବତ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡ଼େ ଚାଲିଲା।

22ତିନିଦିନ ଯିବାପରେ, ଲାବନକୁ କୁହାଗଲା, ଯାକୁବ
ପଳାୟନ କରିଛି। **23**ତେଣୁ ଲାବନ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତ କରି ଯାକୁବକୁ ଧରିବାପାଇଁ ତା'ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲା।
ସାତଦିନ ପରେ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ ଗିଲୟଦର ପର୍ବତମୟ
ଦେଶରେ ଭେଟିଲେ। **24**ସେହି ରାତିରେ ପରମେଶ୍ୱର ଲାବନକୁ
ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ସାବଧାନ
ହୁଅ! ଯାକୁବ କହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାପାଇଁ ସାବଧାନ
ହୁଅ।"

ଚୋରିହୋଇଥିବା ଦେବତାଗଣର ଅନୁସନ୍ଧାନ।

25ତା' ପରଦିନ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ ଧରିଲେ। ଯାକୁବ
ପର୍ବତ ଉପରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ପକାଇଲେ। ତେଣୁ ଲାବନ
ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଗିଲୟଦରେ
ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ।

26ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ
ପ୍ରତାରଣା କଲ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ
ବନ୍ଦୀପରି ନେଇଗଲ? **27**ମୋତେ ନ ଜଣାଇ ତୁମ୍ଭେ ପଳାଇ
ଆସିଲ କାହିଁକି? ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣାଇ ଆସିଥିଲେ, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆହ୍ଲାଦ ଓ ଗାୟନ ପୁଣି ତବଲା ଓ ବୀଣାବାଦ୍ୟ
ସହିତ ବିଦାୟ କରିଥାନ୍ତି। **28**ତୁମ୍ଭେ ମୋର ନାତି ଓ
କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ବିଦାୟ କାଳିନ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେଲନାହିଁ।
ଏପରି ତୁମ୍ଭେ ଅଜ୍ଞାନ କର୍ମ କାହିଁକି କଲ! **29**ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ
କରିବା ପାଇଁ ମୋର ଶକ୍ତି ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଗତ ରାତିରେ ତୁମ୍ଭ
ପିତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୋତେ ସତର୍କ କରାଇଦେଲେ,
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ବା ହତୋତ୍ସାହିତ ନ କରିବାକୁ। **30**ମୁଁ ଜାଣେ
ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱଗୃହକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲ। ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ
ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ
ଚୋରାଇ ଆଣିଲ?"

31ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନ କହି ପଳାଇ
ଆସିଲି କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରୁଥିଲି। ମୁଁ ଭାବିଲି ତୁମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୋଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବ। **32**କିନ୍ତୁ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଚୋରାଇ ଆଣି ନାହିଁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
ଯାହା ନିକଟରୁ ତାହା ପାଇବ। ତାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ।
ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ରହିଲେ। ତୁମ୍ଭର ଏଠାରେ
ଯାହାସବୁ ଅଛି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାରିବ।
ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି ତୁମ୍ଭେ ନେଇ ପାରିବ।" ରାହେଲ ତାହା
ଚୋରି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି, ଯାକୁବ ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

33ତେଣୁ ଲାବନ ଯାକୁବର ଛାଉଣୀରେ ଖୋଜିଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଲେୟାର ତମ୍ବୁରେ ଖୋଜିଲେ। ଏହାପରେ
ସେ ଆସି ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଦାସୀଙ୍କର ତମ୍ବୁରେ ଖୋଜିଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଏହାପରେ
ଲାବନ ରାହେଲର ତମ୍ବୁକୁ ଗଲେ। **34**ରାହେଲ ସେହି
ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଓଟର ହାଉଦା ଭିତରେ ରଖି ତହିଁ
ଉପରେ ବସିଥିଲା। ଲାବନ ସମସ୍ତ ତମ୍ବୁକୁ ଖୋଜିଲେ କିନ୍ତୁ
କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

35ଏବଂ ରାହେଲ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ
ଉପରେ କ୍ରୋଧ କର ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ
ହେବାକୁ ଅସମର୍ଥ, କାରଣ ମୋର ମାସିକ ଋତୁସ୍ରାବ ହେଉଛି।"
ତେଣୁ ଲାବନ ସବୁଆଡ଼େ ଖୋଜିଲେ କିନ୍ତୁ କେଉଁଠାରେ
ତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

36ଏହାପରେ ଯାକୁବ ବହୁତ କ୍ରୋଧ କଲେ। ଯାକୁବ
କହିଲେ, "ମୋର କି ଦୋଷ ଅଛି? ମୁଁ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ
ଅପମାନିତ କଲି? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗୋଡ଼ାଇଲ ଏବଂ
ମୋତେ ଅଟକାଇଲ? **37**ମୋର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଖୋଜିଲ
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପାଇଲ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ତାହା ପାଇଛ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଦେଖାଅ, ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ଲୋକ ତାହା ଦେଖିବେ। କେଉଁଟି ଠିକ୍ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ଦିଅ। **38**ମୁଁ ତୁମ୍ଭପାଇଁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ
କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛି। ସେହି ସମସ୍ତ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର
ମେଷ ଓ ଛେଳିଗୁଡ଼ିକ ଗର୍ଭପାତ ହୋଇ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମୁଁ
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଯାଇ ନାହିଁ। **39**ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ମେଷ
ଓ ଛେଳି ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବରା ହେଲେ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି କରି ଛାଡି ଦେଇ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋର
ନିଜର ମେଷ ବା ଛେଳି ତା' ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲି। ଯଦି କିଛି
ରାତି ବା ଦିନରେ ଚୋରୀ ହେଉଥିଲା ମୋର ନିଜର ପଶୁ
ତା' ସ୍ଥାନରେ ଯୋଗାଇଲି। **40**ଦିନର ଖରା ଏବଂ ରାତିର
ଥଣ୍ଡାରେ ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ମୁଁ ନ ଶୋଇ ଏହି ପ୍ରକାରେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସେବା କଲି। **41**ମୁଁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷକାଳ ତୁମ୍ଭ
ନିକଟରେ ରହିଲି, ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ଝିଅ ନିମନ୍ତେ ଚଉଦ ବର୍ଷ

ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛଅବର୍ଷ କର୍ମ କଲି। ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ତୁମ୍ଭେ ଦଶଥର ମୋହର ବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛ।
42ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର
ଓ ଇସ୍ହାକର ଭୟନାଶକ ପରମେଶ୍ୱର ଯେବେ ମୋ ସହିତ
ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁଚ୍ଛା
ହାତରେ ବିଦାୟ କରିଥାନ୍ତ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଦୁଃଖ ଓ
ହସ୍ତର ପରିଶ୍ରମ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି। ଏଣୁ ଗତ ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଧମକାଇଲେ।”

ଯାକୁବ ଏବଂ ଲାବନର ଚୁକ୍ତି

43ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୋର
କନ୍ୟା ଏବଂ ଏହି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋର। ଏବଂ ଏସମସ୍ତ
ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋର। ଏଠାରେ ଯେତେ ସବୁ ଦେଖୁଛ
ତାହା ସବୁ ମୋର। ଏଣୁ ମୋର ଏହି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ
ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି? 44ତେଣୁ
ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥିର କରିବା, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ
ହେବ।” 45ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରସ୍ତର ଘେନି ସ୍ତମ୍ଭ
ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କଲା। 46ପୁଣି ଯାକୁବ ଆପଣା ନିଜ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କର।
ତହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ଆଣି ଗୋଟିଏ ରାଶି କରନ୍ତେ
ସମସ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେହି ପଥରଗଦା ଉପରେ
ଭୋଜନ କଲେ। 47ଲାବନ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଦେଲା
ଯିଗର୍-ସାହଦୂଥା* କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ
ରଖିଲେ, ଗଲ-ୟିଦ।

48ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, “ଏହି ରାଶି ଆଜି ତୁମ୍ଭ
ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିଲା।” ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ତାହାର ନାମ
ଗଲ୍ୟିଦ ଓ ମିସ୍ପା ରଖିଲା।

49ଏହାପରେ ଲାବନ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର
ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତୁ।” ଯେତେବେଳେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବୁ। ତା'ପରେ ସେ
ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିଲେ: ମିସପା।

50ଏହାପରେ ଲାବନ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର
କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କର ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ
ଆଘାତ ଦେବେ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କର
ମନେରଖ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଖୁଛନ୍ତି। 51ଏହିଠାରେ ଯେଉଁ ରାଶି
ପୋତା ଯାଇଅଛି ପୁଣି ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାପିତ ଏହି
ସ୍ତମ୍ଭ ଦେଖ ଯାହାକି ଆମ୍ଭେ ଚୁକ୍ତି କରିଛୁ। 52ମୁଁ ଅହିତ
କରିବା ପାଇଁ ଏହି ରାଶି ପାର ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯିବି
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପାର ହୋଇ ମୋ ନିକଟକୁ
ଆସିବ ନାହିଁ। ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ ଏହି ରାଶି ଓ ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ
ଏହି ସ୍ତମ୍ଭ। 53ଅବ୍ରହାମର ପରମେଶ୍ୱର, ନାହୋରର ପରମେଶ୍ୱର,
ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ
ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ।”

ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଶପଥ କଲା
ଯାହା ତା'ର ପିତା ଇସ୍ହାକର “ଭୟବୋଲି କହୁଥିଲେ”।
54ଏହାପରେ ସେ ସେହି ପର୍ବତରେ ବଳିଦାନ କରି ଆହାର
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲା। ତହିଁରେ
ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ପର୍ବତରେ ରାତ୍ରିସାରା ରହିଲେ।
55ଏହାପରେ ଲାବନ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଆପଣା କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଓ
ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା। ଏହିରୂପେ
ଲାବନ ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲା।

ଏଷୌଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ମିଳନ

32 ଏଣୁ ଯାକୁବ ସେହିସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲେ। ସେ ଯିବା
ବାଟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ।
2ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେ କହିଲେ,
“ଏହା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଛାଉଣୀ” ତେଣୁ ଯାକୁବ
ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ମହନୟିମ୍ ରଖିଲେ।

3ଯାକୁବ ଭାଇ ଏଷୌ ସେୟୀର ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।
ସେ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା ଇଦୋମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ। ଯାକୁବ
ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ। 4ଯାକୁବ ଦୂତମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ଏହି କଥା ମୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଏଷୌଙ୍କୁ କୁହ:
‘ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ କହିଲା, ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଲାବନ
ସହିତ ବାସ କରିଛି। 5ମୋର ଗାଈଗୁଡିକ, ଗର୍ଦ୍ଦଭଗୁଡିକ,
ପଶୁଗଣ, ମନୁଷ୍ୟଗଣ, ସେବକ ଓ ସେବୀକାଗଣ ଅଛନ୍ତି।
ମୁନିବ ମୁଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦୂତଗଣଙ୍କୁ
ପଠାଉଛି। ଦୟାକରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର।’”

6ଦୂତଗଣ ଯାକୁବ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଗଲୁ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟିବାକୁ
ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ 400 ଲୋକ ଅଛନ୍ତି।।”

7ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଯାକୁବକୁ ଭୟଭୀତ କଲା। ସେ ତାଙ୍କ
ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ।
ଗୋମେଷାଦି ଆଦି ସମସ୍ତ ପଲ ଓ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ଦୁଇ ଦଳ କଲା। 8ଯାକୁବ ଚିନ୍ତା କଲା, “ଯଦି ଏଷୌ ଆସି
ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ବିନାଶ କରେ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଦଳ
ଦୌଡ଼ଯାଇ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବେ।”

9ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପିତା
ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର! ମୋର ପିତା ଇସ୍ହାକର ପରମେଶ୍ୱର!
ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଲ, ମୋର ଜନ୍ମିତ ସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଯିବା ପାଇଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସହାୟ ହେବ। 10ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଦୟା ଦେଖାଇ ଆସିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବହୁତ
ମଙ୍ଗଳ କରିଅଛ। ମୁଁ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହେଁ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମଥର ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର
ହେଲି, କେବଳ ଏ ବାଡ଼ି ଛଡ଼ା ମୋର କିଛି ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ପରିବାର, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଏତେ ବେଶୀ ଯେ
ଦୁଇଟି ଶିବିର ହୋଇପାରିବ। 11ମୁଁ ବିନତି କରୁଅଛି
କୃପାକରି ମୋତେ ମୋର ଭାଇଠାରୁ ରକ୍ଷା କର। ମୋତେ
ଏଷୌଠାରୁ ରକ୍ଷା କର। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛି। ମୁଁ ଭୟ
କରୁଛି ଯେ ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ। ଏପରିକି
ମା' ଓ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। 12ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ

ଯିଗର-ସାହଦୂଥା ଅରାମୀୟ ଶବ୍ଦ ତା'ର ଅର୍ଥ “ଚୁକ୍ତିର ପଥର ଗଦା।”

ମୋତେ କହିଲ, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର
ପରିବାରକୁ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବି, ଯାହାକୁ କେହି
ଗଣିପାରିବେ ନାହିଁ।'"

13ଯାକୁବ ରାତିରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲା, ତା'ର ଭାଇ
ଏଷୌକୁ କିଛି ଉପହାର ଦେବାପାଇଁ ଯାକୁବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା।
14ଯାକୁବ ଦୁଇଶହ ମାଈଛେଳି କୋଡ଼ିଏଟି ଛେଳି, ଦୁଇଶହ
ମାଈ ମେଣ୍ଢା ଓ କୋଡ଼ିଏଟି ଅଣ୍ଡିରା ମେଣ୍ଢା ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର
କଲା। 15ଯାକୁବ ସବତ୍ସା ଦୁଗ୍ଧବତୀ ତିରିଶ ମାଈଓଟ, ଚାଳିଶ
ଗାଈ, ଦଶ ବୃଷ, କୋଡ଼ିଏ ଗଧ ଓ ଦଶଟି ବାଛୁରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲା। 16ଯାକୁବ ପଲସବୁ ପୃଥକ କରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ଏକ ପଲ ସମର୍ପଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଆଗେ ଆଗେ ଯାଅ। ପୁଣି ମଝିରେ
ମଝିରେ ସ୍ଥାନ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଲକୁ ପୃଥକ କର।"
17ଯାକୁବ ଏହି ଆଦେଶ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।
ପ୍ରଥମ ଦଳର ଦାସକୁ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ
ଏଷୌ ମୋର ଭାଇ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରେ, 'ତୁମ୍ଭେ
କାହାର ଦାସ? ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ? ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକ
କାହାର?' 18ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେବ, 'ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକ
ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଯାକୁବର, ମୋର ମୁନିବ ଯାକୁବ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା
ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ଆମ ପଛେପଛେ
ଆସୁଛନ୍ତି।'"

19ଯାକୁବ ଏହିପରି କହିବାକୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳର
ଦାସ ଓ ତୃତୀୟ ଦଳର ଦାସ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଏହିପରି
କହିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏହିପରି କହିବ
ଯେତେବେଳେ ଏଷୌକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭେଟିବ। 20ତୁମ୍ଭେମାନେ
କହିବ, 'ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଉପହାର ଅଟେ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର
ଦାସ ଯାକୁବ ତୁମ୍ଭ ପଛରେ ଆସୁଛି।'"

ଯାକୁବ ଭାବିଲା, "ଯଦି ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପହାର
ଦେଇ ଆଗରେ ପଠାଇ ଦିଏ, ହୋଇପାରେ ଏଷୌ ମୋତେ
କ୍ଷମା ଦେଇପାରେ, ଏବଂ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ।"
21ତେଣୁ ଯାକୁବ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ଏଷୌ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ରାତ୍ରିରେ ସେହି ଛାଉଣୀରେ ରହିଲେ।

22ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଯାକୁବ ଉଠି ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲା।
ଯାକୁବ ତା'ର ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀ, ଏଗାର ଜଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ
ତା'ର ଦାସୀକୁ ନେଇ ଗଲେ। ଯାକୁବ ଯବ୍ବୋକ ପାର
କରାଇବା ପାଇଁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ। 23ଯାକୁବ ତାଙ୍କର
ପରିବାରକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ନଦୀ ପାର
କରାଇଲେ।

ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ

24ଯାକୁବ ଏକୁଟିଆ ରହିଗଲେ ଏବଂ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ
ତାଙ୍କ ସହିତ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଲ୍ଲ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 25ସେହି
ଲୋକଟି ଦେଖିଲା ସେ ଯାକୁବକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ।
ତେଣୁ ସେ ଯାକୁବର ଗୋଡ଼କୁ ଟାଣି ଦେବାରୁ ତା'ର ଗୋଡ଼
ଖଅାରୁ ଛାଡ଼ିଗଲା।

26ଆଉ ସେହି ଲୋକଟି ଯାକୁବକୁ କହିଲା, "ମୋତେ
ଯିବାକୁ ଦିଅ କାରଣ ପ୍ରଭାତ ହୋଇଗଲା।"

କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ,
ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ କରିଛ।"

27ଏବଂ ସେହି ଲୋକଟି ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ନାମ
କ'ଣ?"

ଏବଂ ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋର ନାମ ଯାକୁବ
ଅଟେ।"

28ଏହାପରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟଟି କହିଲା, "ଆଉ ତୁମ୍ଭର
ନାମ ଯାକୁବ ହେବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭର ନାମ ଇସ୍ରାୟେଲ ହେବ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି
ଜୟଲାଭ କଲ।"

29ଏହାପରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭର
ନାମ କୁହ।"

କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକଟି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭର
ନାମ ପଚାରୁ ଅଛ?" ଏହି ସମୟରେ ସେହି ଲୋକଟି
ଯାକୁବକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।

30ତେଣୁ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ପନୂୟେଲ
ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁହିଁ
ଦେଖିଲେ ବି ମୋର ଜୀବନ ବଞ୍ଚି ରହିଲା।" 31ଏହାପରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ବେଳକୁ ସେ ପନୂୟେଲ ପାର ହେଲେ। ମାତ୍ର
ତା'ର ଗୋଡ଼ ଯୋଗୁ ଛୋଟାଇ ଚାଲିଲେ। 32ତେଣୁ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଉପରିସ୍ଥ ସନ୍ଧିଶିରା ବା ଏ
ସନ୍ଧିଶିରାର ମାଂସ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ସନ୍ଧିଶିରାରେ
ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା।

ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ସାହସିକତା ଦେଖାଇଲେ

33 ଅନନ୍ତର ଯାକୁବ ଏଷୌ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ।
ଏଷୌ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚାରିଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି
ଆସୁଥିଲେ। ଯାକୁବ ତା'ର ପରିବାରକୁ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ
କଲେ। ଲେୟା ଏବଂ ତା'ର ପିଲାମାନେ ଗୋଟିଏ ଦଳରେ
ରହିଲେ। ରାହେଲ ଓ ଯୋଷେଫ ଗୋଟିଏ ଦଳରେ ରହିଲେ।
ଦୁଇ ଦାସୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଦଳରେ
ରହିଲେ। 2ଯାକୁବ, ଆଗେ ଦୁଇ ଦାସୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର
ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ତା' ପଛେ ଲେୟା ଓ ତା'ର ସନ୍ତାନଗଣ, ସବା
ଶେଷରେ ରାହେଲ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ରଖିଲେ।

3ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାକୁବ ଗଲା, ସେ ଯେତେବେଳେ
ଭାଇର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା। ଭକ୍ତି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯାକୁବ
ସାତଥର ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲା।

4ଯେତେବେଳେ ଏଷୌ ଯାକୁବକୁ ଦେଖିଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ
ଭେଟିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ଏହାପରେ ସେ ତା'ର ଗଳାଧରି
ଆଲିଙ୍ଗନ ଓ ଚୁମ୍ବନ କଲେ, ପୁଣି ଦୁହେଁ କାନ୍ଦିବାକୁ
ଲାଗିଲେ। 5ଏଷୌ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେ
ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏହି ଲୋକମାନେ କିଏ?"

ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦୟା
କରି ଏ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଦେଇଛନ୍ତି।"

6ଏହାପରେ ଦୁଇଦାସୀ ଓ ତାହାର ପିଲାମାନେ ଏଷୌ
ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଏଷୌକୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

7ଏହାପରେ ଲେୟା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଏଷୌଙ୍କୁ
ପ୍ରଣାମ କଲେ। ଏବଂ ଏହାପରେ ରାହେଲ ଓ ଯୋଷେଫ
ଏଷୌ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
8ଏଷୌ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆସିବା ସମୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ
ଦେଖିଲି ସେମାନେ କିଏ? ସେ ପଶୁଗୁଡିକ କାହା ନିମନ୍ତେ
ନେଇଛନ୍ତି।"
ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ଦେଇଛି। ତେଣୁ
ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କର।"
9କିନ୍ତୁ ଏଷୌ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ମୋତେ କିଛି ଉପହାର
ଦେବା ଦରକାର ନାହିଁ, ଭାଇ ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ଅଛି।"
10ଯାକୁବ କହିଲେ, "ନାଁ ଭାଇ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁରୋଧ
କରୁଛି। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ
ତେବେ ମୋର ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କର, ଯାହା ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇ ବହୁତ ଖୁସି। ମୋତେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପରି ଲାଗୁଛି। ଆଗ୍ରହର ସହକାରେ
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାରୁ, ମୁଁ ଖୁସି। 11ତେଣୁ ମୁଁ
ବିନତୀ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଉପହାର* ଗ୍ରହଣ କର।
ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି। ମୋର
ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ପାଇଛି।" ଯାକୁବ ଏଷୌଙ୍କୁ
ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ। ତେଣୁ
ସେ ସେଗୁଡିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।
12ଏହାପରେ ଏଷୌ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରା
ଚାଲୁ ରଖ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବି।"
13କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ମୋର
ସନ୍ତାନଗଣ ଛୋଟ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ପଶୁଗଣଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର
ଛୁଆମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ମୁଁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ
ବଳପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ବହୁତ ବାଟ ନେଇଯାଏ ତେବେ
ସମସ୍ତ ପଶୁ ମରିଯିବେ। 14ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ
ଆଗରେ ଚାଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧିରେ ଧିରେ ଅନୁସରଣ କରିବି,
ପଶୁମାନଙ୍କର ନିରାପଦ ପାଇଁ। ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଧିରେ ଯିବି
କାରଣ ମୋର ପିଲାମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ସେୟୀରରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବି।"
15ତେଣୁ ଏଷୌ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଁ
ମୋର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଉଛି।"
କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ କହିଲେ, "ଏହା ତୁମ୍ଭର ଦୟା ହେବ।
କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କରିବାର କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ।" ମାତ୍ର
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଥାଉ। 16ତେଣୁ ସେହିଦିନ ଏଷୌ
ସେୟୀରକୁ ଫେରିବା ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ। 17କିନ୍ତୁ
ଯାକୁବ ସୁକ୍କୋତକୁ ଗଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ଆପଣା
ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ତିଆରି କଲେ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ
କୁଡ଼ିଆ ତିଆରି କଲେ। ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ସୁକ୍କୋତ
ହେଲା।
18ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯାକୁବ ପଦ୍ଦନ୍ ଅରାମଠାରୁ ବାହାରି
କୁଶଳରେ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶିଖିମର ଏକ ନଗରରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଗରର ବାହାରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
19ଏହାପରେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
ଏକଶ କସୀଟା ନାମକ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଦେଇ ସେହି ତମ୍ବୁ
ସ୍ଥାନଟିକୁ କିଣିଲେ। 20ପୁଣି ଯାକୁବ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଉପାସନା ପାଇଁ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଦେଲେ, "ଏଲ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର।"

ଦୀଣାର ଧର୍ଷଣ

34 ଲେୟା ଓ ଯାକୁବର କନ୍ୟା ଥିଲା ଦୀଣା। ଦିନେ
ଦୀଣା ସେହିସ୍ଥାନର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ
ଗଲା। 2ସେହି ଦେଶର ରାଜାଥିଲେ ହମୋର। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଶିଖିମ ଦୀଣାକୁ ଦେଖିଲା। ଶିଖିମ ଦୀଣାକୁ ବଳପୂର୍ବକ
ନେଇଗଲା ଏବଂ ତାକୁ ଧର୍ଷଣ କଲା। 3ଏହାପରେ ଶିଖିମ
ଦୀଣାର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲା ଓ ତାକୁ ବିବାହ ହେବାକୁ
ଚାହିଁଲା। 4ଶିଖିମ ତା'ର ପିତା ହମୋରକୁ କହିଲା, "ଦୟାକରି
ଏହି ଝିଅ ସହିତ ମୋର ବିବାହର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର।"
5ଯାକୁବ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ, ସେହି ଯୁବକ ଦୀଣା
ଉପରେ ଅପମାନ ଆଣିଛି। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ପୁଅମାନେ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁପଲଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସେ କିଛି କଲା ନାହିଁ,
ତା'ର ପୁତ୍ରମାନେ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲା। 6ସେହି
ସମୟରେ, ଶିଖିମର ପିତା ହମୋର ଯାକୁବ ସହିତ କଥା
ହେବାକୁ ବାହାରି ଗଲା।
7ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କ୍ଷେତରୁ ଫେରିଲେ, ତା'ର
ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଭୟଙ୍କର
ଭାବରେ ରାଗିଗଲେ କାରଣ ଶିଖିମ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଏପରି
ଅପମାନଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ଯାକୁବର କନ୍ୟାକୁ
ଧର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା।
8କିନ୍ତୁ ହମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପୁତ୍ର
ଶିଖିମ ଦୀଣାକୁ ବିଭା ହେବାକୁ ଚାହେଁ। ଦୟାକରି ତାଙ୍କୁ
ତାହା ସହିତ ବିବାହ ଦିଅ। 9ଏହି ବିବାହ ଆମ ମଧ୍ୟରେ
ଏକ ଚୁକ୍ତି ହେବ। ଏହାପରେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର
କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
ବିବାହ କରିପାରିବେ। 10ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି
ଦେଶରେ ବାସ କରିବ, ବାଣିଜ୍ୟ କରିବ ଓ ଭୂମି ଗ୍ରହଣ
କରିପାରିବ।"
11ଶିଖିମ ମଧ୍ୟ ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ
କଥା ହେଲେ। ଶିଖିମ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ
କର। ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିବ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।
12ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁକିଛି ଉପହାର ଦେବି ଏବଂ ସବୁ ଟଙ୍କା
ଦେବି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ମାଗୁଛ। ମାତ୍ର ଏହି କନ୍ୟାକୁ ମୋତେ
ବିବାହ ଦିଅ।"
13ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ଶିଖିମକୁ ଓ ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ମିଥ୍ୟା କହିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ତା'ର ଭାଇମାନେ
ସେତେବେଳେ ପାଗଳ ପ୍ରାୟ ଥିଲେ କାରଣ ଦୀଣାକୁ ଶିଖିମ
ଭ୍ରଷ୍ଟା କରି ଥିଲା। 14ତେଣୁ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆମର ଭଉଣୀକୁ ବିବାହ ଦେଇପାରିବୁ

ମୋର ଉପହାର ଆକ୍ଷରିକଭାବରେ ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ।

ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ନତ ହୋଇ ନାହିଁ।
ଆମ ଭଉଣୀ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ଏହା ବହୁତ ଭୁଲ
ହେବ। 15କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ ଭଉଣୀ ସହିତ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ
ଦେବୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ନତ ହେବ। 16ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭର
ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିପାରିବେ।
ଏବଂ ଆମ୍ଭର ପୁରୁଷମାନେ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ
କରିପାରିବେ। ଏହାପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକା ସଙ୍ଗେ ବାସ
କରି ଏକାପରି ହୋଇପାରିବା। 17ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ନତ
ହେବାପାଇଁ ମନାକର ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭଉଣୀ ଦୀଣାକୁ
ନେଇଯିବୁ।"

18ଏହି ଚୁକ୍ତି ହମୋର ଓ ଶିଖିମକୁ ଖୁସି କରାଇଲା।
19ଦୀଣାର ଭାଇମାନଙ୍କର କଥାନୁସାରେ ସୁନ୍ନତ ହେବାକୁ
ଖୁସିରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ପ୍ରତିଶୋଧ

ଶିଖିମ ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ବହୁ ସମ୍ମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା।
20ହମୋର ଓ ଶିଖିମ ତାଙ୍କ ସହରର ସଭାସ୍ଥଳକୁ ଗଲା।
ସେମାନେ ସେହି ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 21"ଏହି
ଲୋକମାନେ ଆମ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି।
ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦେଶରେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବାକୁ
ଦେବା। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭୂମି
ଅଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିପାରିବା।
ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ
ବିବାହ ଦେଇ ପାରିବା। 22ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ କଥା ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ। ସେମାନଙ୍କ
ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।
23ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଏପରି କରିବା, ତେବେ ତାଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଧନୀ ହୋଇପାରିବା। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରିବା ଉଚିତ। ଏବଂ ସେମାନେ ଏହିଠାରେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ।" 24ସଭାସ୍ଥଳରେ ସମସ୍ତ
ଲୋକ ଏହି କଥା ଶୁଣି ରାଜି ହୋଇଗଲେ। ହମୋର ଓ
ଶିଖିମ କଥାରେ। ଏବଂ ଏକା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ସୁନ୍ନତ
ହେଲେ।

25ତିନିଦିନ ପରେ, ସେଇ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ସୁନ୍ନତ
ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟରେ ଥିଲେ। ଯାକୁବର ଦୁଇପୁତ୍ର ଶିମିୟୋନ ଓ
ଲେବୀ, ତାଙ୍କର ଖଡ୍ଗ ନେଲେ ଏବଂ ସେହି ନଗରର
ନିର୍ଭୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ। 26ଦୀଣାର
ଭାଇ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ, ଶିଖିମ ଓ ହମୋରକୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ଦୀଣାକୁ ଶିଖିମର ଘରୁ
ନେଇଗଲେ। 27ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ନଗରକୁ ଗଲେ,
ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ କଳୁଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କଲେ। 28ସେଥିପାଇଁ ତା'ର
ଭାଇମାନେ ସେହି ସହରରୁ ଓ କ୍ଷେତରୁ ସମସ୍ତ ପଶୁପଲ,
ମେଷ, ଛେଳି ଏବଂ ଗଧ ନେଇଗଲେ। 29ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର
ଯାହା ସବୁ ଥିଲା ସମସ୍ତ ଏମାନେ ନେଇ ଆସିଲେ। ତା'ର
ଭାଇମାନେ ଏପରିକି ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି
ନେଇ ଆସିଲେ।

30କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବହୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଲଣି। ଏଠାକାର
ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋତେ ଘୃଣା କରିବେ। ସମସ୍ତ କଣାନୀୟ
ସମସ୍ତ ପିରିଜୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
କରିବେ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ। ଯଦି ଏହି
ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ଆମ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ
ହେବେ। ତେବେ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯିବା। ଏବଂ ଆମ୍ଭର
ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ।"

31କିନ୍ତୁ ଭାଇମାନେ କହିଲେ, "ସେହି ଲୋକମାନେ ଆମ
ଭଉଣୀ ପ୍ରତି ଏକ ବେଶ୍ୟା ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରି ଠିକ୍ କରି
ନାହାଁନ୍ତି।"

ଯାକୁବ ବୈଥେଲରେ

35 ପରମେଶ୍ୱର ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, "ବୈଥେଲକୁ ଯାଅ,
ସେଠାରେ ବାସକର ଏବଂ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ସ୍ଥାପନ କର। ଯିଏ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଏଷୌଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପଳାୟନ
ବେଳେ ଆର୍ବିଭାବ ହୋଇଥିଲେ।"

2ତେଣୁ ଯାକୁବ ତା'ର ପରିବାର ଓ ତା'ର ଦାସମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେ ସବୁ ବିଦେଶୀୟ
ଦେବତାଗଣ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକର, ନିଜ ନିଜକୁ
ଶୁଚିକର ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। 3ଆମ୍ଭେମାନେ
ଏହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବୈଥେଲକୁ ଯିବା। ମୁଁ ସେଠାରେ
ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି ଏବଂ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ଯିଏ ମୋର ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ମୋତେ
ଦୟା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାକୁ ମୁଁ ଗଲି ପରମେଶ୍ୱର ମୋ
ସହିତ ରହି ଆସିଛନ୍ତି।"

4ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଯାକୁବକୁ
ଦେଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଡଳ ସମସ୍ତ ଯାକୁବକୁ
ଦେଲେ। ଯାକୁବ ସେଗୁଡ଼ିକ ନେଇ ଶିଖିମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ପୋତିଦେଲେ।

5ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ। ସେହି ନଗରର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ବହୁତ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା
କରିଥିଲେ, ଏଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ। 6ତେଣୁ ଯାକୁବ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଲୁସ୍‌ରେ ପହଁଞ୍ଚିଲେ। ଲୁସ୍
ଯାହାର ବର୍ତ୍ତମାନର ନାମ ବୈଥେଲ। ଏହା କଣାନ ଦେଶରେ
ଅବସ୍ଥିତ। 7ଯାକୁବ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଯାକୁବ ସେହି
ସ୍ଥାନର ନାମ ଦେଲେ, "ଏଲ୍-ବୈଥେଲ୍।" ଯାକୁବ ଏପରି
ନାମ ସ୍ଥିର କଲେ କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରଥମେ ଦେଖା ଦେଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ
ଭାଇଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଉଥିଲେ।

8ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରିବିକାର ଦବୋରା ନାମ୍ନୀ ଧାତ୍ରୀର
ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଏବଂ ତାକୁ ବୈଥେଲର ଅଧଃସ୍ଥିତ ଆଲୋନ

ବୃକ୍ଷମୂଳେ କବର ଦିଆଗଲା। ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ
ଆଲୋନ-ବାଖୁତ୍* ହେଲା।

ଯାକୁବଙ୍କର ନୂତନ ନାମ

9ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ପଦ୍ଦନ୍-ଅରାମକୁ ଫେରିଲେ
ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖା ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 10ପରମେଶ୍ୱର ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭର ନାମ ଯାକୁବ କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେହି ନାମକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା। ତୁମ୍ଭକୁ ଯାକୁବ ଡ଼କା ଯିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭର
ନୂତନ ନାମ ଇଶ୍ରାୟେଲ ହେବ।" ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର ନାମ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ରଖିଲେ।
11ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ବହୁତ ବଡ ହେବ। ତୁମ୍ଭର
ପରିବାରରୁ ଅନେକ ଜାତିଗଣ ହେବ। ରାଜାମାନେ ତୁମ୍ଭ
ଶରୀରରୁ ଆସିବେ। 12ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍‌ହାକକୁ
ଯେଉଁ ଦେଶ ଦାନ କରିଅଛୁ। ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ
ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ ବଂଶଧରକୁ ଦେବା।" 13ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର
ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲେ। 14ଯାକୁବ ସେଠାରେ ଏକ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ
ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଯାକୁବ ସେଠାରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ
ଓ ତୈଳ ଢ଼ାଳିଲେ। 15ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବୈଥେଲ
ରଖିଲେ। କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ
କଥା ହୋଇଥିଲା।

ରାହେଲ ଛୁଆ ଜନ୍ମ କରି ମଲା

16ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦଳ ବୈଥେଲ ଛାଡ଼ିଲେ,
ସେମାନେ ଇଫ୍ରାଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପାଇଁ ଅଳ୍ପ ବାଟ ଥିଲା
ରାହେଲର ପ୍ରସବ ବେଦନା ହେଲା ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରସବ
କରିବାରେ ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ହେଲା। 17ପ୍ରସବ ବେଦନା
ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଧାତ୍ରୀ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଭୟ
କରନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଏଥର ହିଁ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ।"
18ରାହେଲ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଇ ମଲା। ମଲା ପୂର୍ବରୁ
ରାହେଲ ସେହି ସନ୍ତାନର ନାମ ଦେଇଥିଲେ, ବିନୋନୀ।
କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ତାକୁ ଡାକିଲେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍।
19ଇଫ୍ରାଥା ଯିବା ପରେ ତାହା ବୈଥେଲହେମ ନିକଟରେ
ରାହେଲକୁ କବର ଦିଆ ଗଲା। 20ରାହେଲର କବରସ୍ଥାନରେ
ଯାକୁବ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରାହେଲ କବରକୁ ଚିହ୍ନାଏ। 21ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସେଠାରୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେ ଏଦର ଗଡ ପାରହୋଇ ତହିଁ ନିକଟରେ
ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ।
22ଇଶ୍ରାୟେଲ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ରହୁଥିଲେ, ରୁବେନ୍
ଯାଇ ଏବଂ ବିଲହା ସହିତ ଶୟନ କଲା। ଯିଏ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା। ଏହି ବିଷୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଜାଣିବାକୁ
ପାଇଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରିବାର

ଇଶ୍ରାୟେଲର ବାରଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ।
23ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁବେନ୍ ଯାକୁବଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ
ପୁତ୍ର। ଶିମିୟୋନ, ଲେବୀ, ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଓ ସବୂଲୂନ
ଏମାନେ ଲେୟାର ସନ୍ତାନ।
24ଯୋଷେଫ୍ ଓ ବିନ୍ୟାମିନ୍ ରାହେଲର ସନ୍ତାନ।
25ଦାନ ଓ ନପ୍ତାଲି ରାହେଲର ଦାସୀ ବିଲ୍ହାର ସନ୍ତାନ।
26ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଲ୍ପାର ପୁତ୍ରଗଣ।
ଯାକୁବଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ପଦ୍ଦନ ଅରାମଠାରେ
ଜନ୍ମିଥିଲେ।
27ଏହାପରେ ସେ କିରିୟତ୍‌ଅର୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ହିବ୍ରୋଣ ନଗରର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମମ୍ରି ନାମକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅବ୍ରହାମ ଓ
ଇସ୍‌ହାକ୍ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବ ଆପଣା
ପିତା ଇସ୍‌ହାକ୍ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। 28ଇସ୍‌ହାକ
180 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 29ଏହାପରେ ଇସ୍‌ହାକ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଇସ୍‌ହାକ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ
କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କବର ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏଷୌ ଓ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ
ନିକଟରେ କବର ଦେଲେ।

ଏଷୌର ପରିବାର

36 ଏହା ଏଷୌଙ୍କ ପରିବାରର ଇତିହାସ ତାଙ୍କର
ଅନ୍ୟନାମ (ଇଦୋମ)। 2ଏଷୌ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କର
ଦୁଇ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ
ହିତ୍ତୀୟ ଏଲୋନର କନ୍ୟା ଆଦାକୁ ଓ ଅନାର
କନ୍ୟା ହିବୀୟ ସିବୟୋନର ପୌତ୍ରୀ ଅହଲୀବାମାକୁ।
3ନବାୟୋତର ଭଉଣୀ, ଇଶ୍ମାୟେଲର କନ୍ୟା ବାସମତକୁ
ବିବାହ କରିଥିଲେ। 4ଏହାପରେ ଏଷୌର ଔରସରେ ଆଦା
ଇଲୀଫସକୁ ଓ ବାସମତ୍ ରୁୟେଲକୁ ଜନ୍ମ କଲେ। 5ଏବଂ
ଅହଲୀବାମାର ତିନି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ, ଯିୟୁଶ,
ଯାଲମ, ଓ କୋରହ। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କିଣାନ ଦେଶରେ
ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।
6-7ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌର ପରିବାର ବହୁତ ବଢ଼ିଯିବାରୁ
ସେମାନେ କିଣାନରେ ବାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ
ଏଷୌ ଯାକୁବଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଏଷୌ ତା'ର
ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ, ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଝିଅମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ,
ଗାଈ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତା'ର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି
ଥିଲା ତାକୁ ଧରି ସେୟୀରର ପର୍ବତରେ ବାସ କଲେ। 8ଏଷୌ
ମଧ୍ୟ ଇଦୋମ ନାମରେ ଡକା ଯାଉଥିଲା। ଏବଂ ଏହିନାମ
ସେୟୀରରେ ରହିଲା।
9ସେୟୀର ପର୍ବତସ୍ଥ ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏଷୌର
ବଂଶାବଳୀ।
10ଏଷୌର ଆଦା ନାମ୍ନୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସ୍ ଓ
ବାସମତ୍ ନାମ୍ନୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ରୁୟେଲ।
11ଇଲୀଫସର ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ତୈମନ୍, ଓମାର,
ସଫୋ, ଗୟିତମ୍ ଓ କନସ୍। 12ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫସର
ତିମ୍ନା ନାମ୍ନୀ ଏକ ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା। ସେ ଇଲୀଫସର

ଆଲୋନ-ବାଖୁତ୍ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଦୁଃଖ ଏବଂ କ୍ରନ୍ଦନର ବୃକ୍ଷ ଆଲୋନ।"

ଅମାଲେକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲା। ଏମାନେ ଏଷୌର ପତ୍ନୀ ଆଦାର
ସନ୍ତାନ।

13ଏହିମାନେ ରୁୟେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ନହତ୍, ସେରହ,
ଶମ୍ମ ଓ ମିସା।

ଏମାନେ ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ବାସମତ୍‌ର ସନ୍ତାନ।

14ସିବୟୋନର ପୌତ୍ରୀ ଅନାର କନ୍ୟା ଯେ ଅହଲୀବାମା,
ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା। ତାହାର ସନ୍ତାନ ଯିୟୂଶ୍, ଯାଲମ୍ ଓ
କୋରହ।

15ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ।

ଏଷୌର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯେ ଇଲୀଫସ୍ ତାହାର ମୁଖ୍ୟ
ତୈମନ୍, ମୁଖ୍ୟ ଓମାର, ମୁଖ୍ୟ ସଫୋ ଓ ମୁଖ୍ୟ କନସ୍।
16ମୁଖ୍ୟ କୋରହ, ମୁଖ୍ୟ ଗୟିତମ୍ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଆମାଲେକ୍।

ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଇଲୀଫସ୍ ପରିବାରବର୍ଗୀୟ ଏହି
ରାଜଗଣ ଆଦାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ।

17ଏଷୌର ପୁତ୍ର ରୂୟେଲର ସନ୍ତାନ ମୁଖ୍ୟ ନହତ୍ ଓ
ମୁଖ୍ୟ ସେରହ, ମୁଖ୍ୟ ଶମ୍ମ ଓ ମୁଖ୍ୟ ମିସା।

ଇଦୋମ ଦେଶରେ ରୂୟେଲ ବଂଶୀୟ ଏହି ରାଜାମାନେ
ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ବାସମତର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ।

18ଆଉ ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ଅହଲୀବାମାର ପୁତ୍ରଗଣ ଏହିମାନେ
ଥିଲେ, ମୁଖ୍ୟ ଯିୟୂଶ, ମୁଖ୍ୟ ଯାଲମ୍ ଓ ମୁଖ୍ୟ କୋରହ।
ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ,
ଅନାର କନ୍ୟା ଅହଲୀବାମାଠାରୁ ଆସିଲେ। ଅନାର ଅହଲୀବାମା
ଏଷୌର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା, ଏମାନେ ତାହାର ପିତୃଗଣ ଥିଲେ।
19ଏମାନେ ଏଷୌର ଅର୍ଥାତ୍ ଇଦୋମର ସନ୍ତାନ ଓ ଏମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ।

20ସେୟୀରର ଜଣେ ହୋରୀୟ ଇଦୋମରେ ଦେଶରେ
ବାସ କରୁଥିଲେ। ଏଷୌ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସେୟୀରର ପୁତ୍ରମାନେ
ହେଲେ, ଲୋଟନ୍, ଶୋବଲ୍, ସିବୟୋନ ଅନା। 21ଦିଶୋନ୍,
ଏତ୍ସର, ଦୀଶନ୍, ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ। ହୋରୀୟ ମୁଖ୍ୟ
ବଂଶର ରାଜା। ଇଦୋମ ସେୟୀରର ରାଜା।

22ଲୋଟନ୍ ଥିଲେ ହୋରିର ପିତା ଏବଂ ହେମମ ପୁଣି
ଲୋଟନର ତିମ୍ନା ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ଭଉଣୀ ଥିଲେ।

23ଶୋବଲ୍ ଥିଲେ ଅବଲନ୍‌ର ପିତା, ମାନହତ୍, ଏବଲ
ଶଫୋ ଏବଂ ଓନମ୍।

24ସିବୟୋନଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଅୟା ଓ ଅନା।
ଅନା ନିଜର ପିତା ସିବୟୋନଙ୍କର ଗଧ ଚରାଇବା ସମୟରେ
ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉଷ୍ଣ ଜଳର ଝର ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ।

25ଅନାର ପୁତ୍ର ଦିଶୋନ୍ ଓ ଅହଲୀବାମା ନାମ୍ନୀ ଜଣେ
କନ୍ୟା ଥିଲେ।

26ଦିଶୋନଙ୍କର ଚାରୋଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ,
ହିମ୍‌ଦନ୍, ଇଶ୍‌ବନ୍, ଯିତ୍ରନ୍ ଓ କରାନ୍।

27ଏତ୍ସରଙ୍କର ତିନୋଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ
ବଲହନ୍, ସାବନ୍ ଓ ଯାକନ୍।

28ଦୀଶନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ,
ଉଷ୍ ଓ ଅରାନ୍।

29ହୋରୀୟ ବଂଶର ରାଜାମାନେ ହେଲେ, ରାଜା ଲୋଟନ୍,
ରାଜା ଶୋବଲ, ରାଜା ସିବୟୋନ୍ ଓ ରାଜା ଅନା। 30ଦିଶୋନ୍,
ଏତ୍ସର୍ ଓ ଦୀଶନ୍, ଏମାନେ ଥିଲେ ଏଦୋମର ସେୟୀର
ଦେଶର ହୋରୀୟ ବଂଶଜ ରାଜା। 31ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ
ଉପରେ କୌଣସି ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ସମୟରେ
ଇଦୋମରେ ରାଜାମାନେ ଥିଲେ।

32ବୟୋରର ବେଲା ନାମକ ପୁତ୍ର ଇଦୋମ ଦେଶରେ
ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାହାର ରାଜଧାନୀର ନାମ ଥିଲା ଦିନ-ହାବା।
33ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବେଲା ମରିଗଲା, ଯୋବବ୍ ଏବଂ
ସେରହର ପୁତ୍ର, ତାଙ୍କ ପରେ ବସ୍ରାରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
34ଯେତେବେଳେ ଯୋବବର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ତା'ପରେ ତୈମନ
ଦେଶୀୟ ହୂଶମ୍ ସେହି ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 35ଯେତେବେଳେ
ହୂଶମ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେଠାରେ ହଦଦ୍ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
ହଦଦ୍ ଥିଲେ ବଦଦର ପୁତ୍ର ହଦଦ୍ ମୋୟାବଠାରେ ମିଦୟନଙ୍କୁ
ଜୟ କଲେ। ହଦଦ୍‌ର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ଅବୀତ୍। 36ହଦଦ୍
ମୃତ୍ୟୁପରେ ମସ୍ରେକା ନିବାସୀ ସମ୍ଲ ତାହା ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ
କଲେ। 37ଏହାପରେ ସମ୍ଲର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଫରାତ୍ ନଦୀ
ନିକଟସ୍ଥ ରହୋବତ୍ ନିବାସୀ ଶୌଲ ତାହା ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ
କଲେ। 38ଶୌଲର ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅକ୍‌ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍‌ହାନନ୍
ତାହା ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 39ଏହାପରେ ଅକ୍‌ବୋରର
ପୁତ୍ର ବାଲହାନନ୍‌ର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ହଦର ତାହା ପଦରେ
ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କର ରାଜଧାନୀର ନାମ ପାଉ ଓ ତା'ର
ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ମହେଟବେଲ୍ ଥିଲା। ସେ ଥିଲେ ମଟ୍ରେଦର ପୁତ୍ରୀ
ଓ ମେଷାହବର ପୌତ୍ରୀ।

40ଏଷୌ ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ପୁଣି ଗୋଷ୍ଠୀ, ସ୍ଥାନ ଓ ନାମ
ଭେଦାନୁସାରେ ଯେଉଁ ରାଜାମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ।
ମୁଖ୍ୟ ତିମ୍ନ, ମୁଖ୍ୟ ଅଲ୍‌ବା ଓ 41ମୁଖ୍ୟ ଯିଥେତ୍, ମୁଖ୍ୟ
ଅହଲୀବାମା, ମୁଖ୍ୟ ଏଲା, 42ମୁଖ୍ୟ ପୀନୋନ୍, ମୁଖ୍ୟ କନସ୍,
ମୁଖ୍ୟ ତୈମନ୍, 43ମୁଖ୍ୟ ମିବ୍‌ସର୍, ମୁଖ୍ୟ ମଗ୍‌ଦୀୟେଲ୍, ମୁଖ୍ୟ
ଇରମ୍, ଏମାନେ ନିଜ ନିଜ ଅଧିକୃତ ଦେଶରେ ବସତି
ସ୍ଥାନାନୁସାରେ ଇଦୋମର ମୁଖ୍ୟ ଗଣ ତାଲିକା ଅନୁସାରେ
ଥିଲେ। ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କ ଆଦିପୁରୁଷ ଏଷୌର ବଂଶ ଏହିପରି।

ସ୍ୱପ୍ନ ବିଳାଷୀ ଯୋଷେଫ

37 ଯାକୁବ କିଣାନ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ପିତା ବାସ କରିଥିଲେ। 2ଏହା
ହେଉଛି ଯାକୁବ ପରିବାରର ଇତିହାସ।

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସତରବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା। ସେ
ମେଣ୍ଢା ଓ ଛେଳି ଚରାଉଥିଲା। ଯୋଷେଫ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଲ୍‌ହା
ଓ ସିଲ୍ପାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫ
ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ବିଷୟରେ ସବୁ
ଜଣାଉଥିଲା। 3ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ
ସମୟରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ତେଣୁ ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଯାକୁବ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ କୋଟ୍ ବା ଅଙ୍ଗରଖା ଦେଇଥିଲେ।
ଯାହା ନାନା ରଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା। 4ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ
ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ପିତା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ। ତେଣୁ ତାପ୍ରତି ସେମାନେ
ଭଲଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ନାହିଁ। 5ଥରେ ଯୋଷେଫ
ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। ଏଥିରେ
ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅଧିକ ଘୃଣା କଲେ।

6ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖିଥିବା ସ୍ୱପ୍ନଟି ଏହା ଏବଂ
ଏ ବିଷୟରେ ଶୁଣ। 7ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ କ୍ଷେତରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁ। ଆମ୍ଭେ କ୍ଷେତରେ ବିଡ଼ା ବାନ୍ଧୁଥିଲୁ। ତହିଁରେ ମୁଁ
ଦେଖିଲି ମୋର ବିଡ଼ା ଉଠି ଛିଡ଼ା ହେଲା। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଡ଼ା
ସବୁ ମୋ ବିଡ଼ାକୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପ୍ରଣାମ କଲେ।"

8ତା'ର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁ କ'ଣ ଭାବୁଛୁ,
ରାଜା ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବୁ?" ତା'ର ଭାଇମାନେ
ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଘୃଣା କଲେ।

9ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା ଏବଂ
ସେ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲା।
ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଏଗାରଟି ତାରା ମୋ
ସମ୍ମୁଖରେ ନତ ହେଲେ।"

10ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ସେହି ସ୍ୱପ୍ନର କଥା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଲେ।
ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ କି ପ୍ରକାର ସ୍ୱପ୍ନ? ତୁ
କ'ଣ ଭାବୁଛୁ ମୁଁ ତୋର ମା ଏବଂ ତୋର ଭାଇମାନେ
ତୋତେ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଆସିବୁ?" 11ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ
ତାଙ୍କପ୍ରତି ବହୁତ ଈର୍ଷାପରାୟଣ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫର
ପିତା ଏକଥାକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ
କ'ଣ ହୋଇପାରେ।

12ଦିନେ ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ ଶିଖିମକୁ ତାଙ୍କର
ପିତାଙ୍କର ପଶୁ ପଲ ଚରାଇବାକୁ ଗଲେ। 13ଇସ୍ରାଏଲ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଶିଖିମକୁ ଯାଅ। ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ
ସେଠାରେ ମେଣ୍ଢା ରଖୁଛନ୍ତି।"

ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯିବି।"

14ଯୋଷେଫର ପିତା କହିଲେ, "ଯାଇ ଦେଖ ତୁମ୍ଭର
ଭାଇମାନେ ଏବଂ ପଲସବୁ କିପରି ଅଛନ୍ତି।" ତା' ହେଲେ
ଫେରିଆସ ଏବଂ ମୋତେ କୁହ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫର ପିତା
ତାଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣର ଶିଖିମ ଉପତ୍ୟକାକୁ ପଠାଇଲେ।

15ଶିଖିମଠାରେ ଯୋଷେଫ ଏଣେ ତେଣେ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ବୁଲୁ ଥିବାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିଲେ। ସେହି ଲୋକଟି
ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କଣ ଖୋଜୁଛ?"

16ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ଖୋଜୁଛି। ଦୟାକରି କହିବେ କି ସେମାନେ ପଶୁପଲଙ୍କ
ସହିତ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି।"

17ଏହାପରେ ସେହି ଲୋକଟି କହିଲା, "ସେମାନେ ଏଠାରୁ
ଚାଲି ଗଲେଣି। ସେମାନେ କହୁଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଛି, ଆସ
ଦୋଥନକୁ ଯିବା।" ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କରି ଦୋଥନରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କଲେ।

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସରୂପେ ବିକ୍ରୀ

18ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ
ଆସୁଛି। ଏବଂ ସେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ। 19ଭାଇମାନେ ପରସ୍ପର କୁହା
କୁହି ହେଲେ, "ହେଇ ଦେଖ, ସ୍ୱପ୍ନ ଦର୍ଶକ ଯୋଷେଫ
ଆସୁଛି। 20ଆସ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିବା ଏବଂ ଶୁଷ୍କ କୂଅରେ
ପକାଇ ଦେବା। ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତାଙ୍କୁ କହିବା ଯେ ତାଙ୍କୁ
ଏକ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଖାଇ ଗଲା। ତା'ପରେ ଦେଖିବା ତା'ର
ସ୍ୱପ୍ନର କ'ଣ ହେବ।"

21କିନ୍ତୁ ରୁବେନ ଏହା ଶୁଣିଲେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ। ରୁବେନ କହିଲେ,
"ତାଙ୍କୁ ମାର ନାହିଁ। 22କୌଣସି ରକ୍ତପାତ କର ନାହିଁ! ତାଙ୍କୁ
ଏକ ଜଙ୍ଗଲର ଶୁଷ୍କ କୂଅରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ
ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରନାହିଁ।" କାରଣ ତାଙ୍କୁ ନମାରି
ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେବା ପାଇଁ, ରୁବେନର ଏହି
ଯୋଜନା ଥିଲା। 23ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସିଲେ। ଏହାପରେ ତା'ର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି
ତା'ର ସେହି ଲମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ପୋଷାକକୁ ଚିରି
ପକାଇଲେ। 24ଏହାପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶୁଖିଲା କୂଅ ମଧ୍ୟରେ
ପକାଇ ଦେଲେ।

25ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ କୂପ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ।
ତା'ର ଭାଇମାନେ ଖାଇବାକୁ ବସିଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ
ଦେଖିଲେ, ଏକ ବଣିକ ଦଳ ଗିଲୟଦରୁ ଇଶ୍ମାୟେଲୀୟ
ପଥିକ ଓଟ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଗୁଗ୍ଗୁଳ ଓ ଗନ୍ଧରସ
ଘେନି ମିଶର ଦେଶକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। 26ତେଣୁ ଯିହୁଦା ତା'ର
ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଆମର ଭାଇକୁ ହତ୍ୟାକରି
ଓ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଲୁଚାଇଲେ ଆମର ଲାଭ କ'ଣ? 27ଆସ
ଏହିସବୁ ବଣିକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ବିକ୍ରିକରି ଦେବା। ଯାହା ହେଉ
ସେ ଆମ୍ଭର ଭାଇ, ଆମ୍ଭର ନିଜର ରକ୍ତ ମାଂସ।" ତା'ର
ଭାଇମାନେ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଗଲେ। 28ଯେତେବେଳେ
ମିଦୀୟନୀୟ ବଣିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ,
ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କୂଅ ଭିତରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ
ଏବଂ କୋଡ଼ିଏ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ। ସେହି
ବଣିକମାନେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ନେଇଗଲେ।

29ରୁବେନ୍ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବଣିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ।
ଯେତେବେଳେ ରୁବେନ ଆସିଲା ଓ ଦେଖିଲା ଯେ ତା'ର ଭାଇ
ଯୋଷେଫ ସେହି କୂପ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା। ସେ ଏତେ
ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡିଲା ଯେ, ତା'ର ପୋଷାକ ସବୁ ଚିରି
ପକାଇଲା। 30ରୁବେନ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ,
"ଯୋଷେଫ ଆଉ କୂଅ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ। ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?"
31ତା'ର ଭାଇମାନେ ଏକ ଛେଳି ମାରି ତା'ର ରକ୍ତରେ
ଯୋଷେଫର କୋଟକୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ। 32ଏହାପରେ ସେମାନେ
ସେହି କୋଟ୍‌ଟିକୁ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା କହି
ପଠାଇଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଏହି କୋଟ୍‌ଟି ପାଇଲୁ। ଏହା କ'ଣ
ଯୋଷେଫର କୋଟ୍?"

33ତାଙ୍କ ପିତା ସେହି କୋଟ୍ ଦେଖି ତାହା ଯୋଷେଫର
ବୋଲି ଜାଣିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ପିତା କହିଲେ, "ହଁ ଏହା
ଯୋଷେଫର କୋଟ୍ ଅଟେ। ପ୍ରାୟ ଏକ ବଣୁଆ ଜନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ

ମାରି ଖାଇ ପକାଇଛି। ଗୋଟିଏ ବନ୍ୟ ପଶୁ ମୋର ପୁତ୍ର
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଚିରି ପକାଇଲା।" 34ଏହା ଶୁଣି ଯାକୁବ ତାଙ୍କ
ଲୁଗା ଚିରି, ବିଶେଷ ଶୋକ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କର ଶୋକ
ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଯାକୁବ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁତ୍ର ପାଇଁ
ଶୋକ କଲେ। 35ଯାକୁବର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣ ତାଙ୍କୁ ଆରାମ
ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବାକୁ
ମନାକଲେ। ଯାକୁବ କହିଲେ, "ମୋର ମୃତ୍ୟୁ* ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୋର ପୁତ୍ର ପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖ କରିବି।" ତେଣୁ ଯାକୁବଙ୍କର
ଦୁଃଖ ଲାଗି ରହିଲା।

36ମିଦିୟାନୀୟ ବଣିକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିଶରରେ ବିକ୍ରି
କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୋଟିଫର ନାମକ ଫାରୋର
ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ଷକ ସେନାପତିଙ୍କଠାରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ବିକ୍ରୟ କଲେ।

ଯିହୁଦା ଓ ତାମର

38 ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
ହୀରା ନାମକ ଏକ ଅଦୁଲ୍ଲମୀୟ ସହିତ ରହିବାକୁ
ଗଲା। 2ସେଠାରେ ଯିହୁଦା ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଦେଖିଲା ଏବଂ
ବିବାହ କଲା। ତା'ର ପିତା ଜଣେ କିଣାନୀୟ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର
ନାମ ଥିଲା ଶୂୟ। 3ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା।
ସେ ତା'ର ନାମ ଦେଲେ ଏର। 4ଏହାପରେ ସେ ଆଉ ଏକ
ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ଏବଂ ତା'ର ନାମ ରଖିଲେ ଓନନ୍।
5ଏହାପରେ ସେ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ଏବଂ
ତା'ର ନାମ ଦେଲେ ଶେଲା। ଯିହୁଦାର ତୃତୀୟ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ
ସମୟରେ ସେ କଷୀବରେ ଥିଲା।

6ଯିହୁଦା ତା'ର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରକୁ ବିବାହ ଦେବାପାଇଁ ଏକ
ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଲେ। ଯାହାର ନାମ ତାମର ଥିଲା। 7କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯିହୁଦାର ପ୍ରଥମଜାତ ଏର ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା। ତେଣୁ
ସେ ତାଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ। 8ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ଏରର ଭାଇ
ଓନନକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ
ସହବାସ କର*। ଯଦି ସେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରେ, ସେହି ପୁତ୍ର
ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଜଣାଯିବ।"

9ଓନନ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ସେ ସନ୍ତାନ ତା'ର ବଂଶ ହେବ
ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ସହବାସ ସମୟରେ ଭୂମିରେ ରେତଃପାତ
କଲା। 10ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଓ ଓନନକୁ
ମାରି ଦେଲେ। 11ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ତା'ର ପୁତ୍ର ବଧୂ
ତାମରକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତୃ ଗୃହକୁ ଯାଅ। ଏବଂ
ମୋର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଶେଲା ଯୁବକ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ
କର ନାହିଁ।" ଯିହୁଦା ଭୟ କଲେ ଯେ ଯଦି ତା'ର
ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ଶେଲା ହିଁ ମରିଯିବ। ଏଣୁ ତାମର ତା'
ପିତୃ ଗୃହକୁ ଯାଇ ବାସକଲା।

12ଅନେକ ସମୟ ପରେ ଶୂୟର କନ୍ୟା, ଯିହୁଦାର ସ୍ତ୍ରୀ
ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଶୋକ ସମୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ
ହେଲା, ଯିହୁଦା ମେଷମାନଙ୍କ ବାଳକାଟିବା ପାଇଁ ତା'ର ବନ୍ଧୁ
ହୀରା ସହିତ ଗଲେ। 13ତାମର ଯିହୁଦାଠାରୁ ଜାଣିଲା, ଯେ
ତା'ର ଶଶୁର ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବାକୁ ତିମ୍ନାଥା
ଯାଉଛନ୍ତି। 14ତାମର ସର୍ବଦା ବିଧବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଥିଲା। ତେଣୁ
ସେ କିଛି ଅନ୍ୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ତା'ର ମୁହଁକୁ ଲୁଚାଇ
ତିମ୍ନାତା'ର ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥିତ ଐନମର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ବସି
ରହିଲା। କାରଣ ସେ ଦେଖିଲା ଶେଲା ବଡ଼ ହେଲେ ହେଁ
ତାକୁ ବିବାହ କଲାନାହିଁ।

15ଯିହୁଦା ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଗଲା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ
ଦେଖିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବିଲା ସେ ଜଣେ ବେଶ୍ୟା କାରଣ
ସେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା। 16ତେଣୁ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କ
ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମୋତେ
ସହବାସ କରିବାକୁ ଦିଅ।" ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରବଧୂ ବୋଲି
ଯିହୁଦା ଜାଣି ନଥିଲେ।

ସେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ'ଣ ଦେବ?"

17ଯିହୁଦା ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ମୋର ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ
ଯୁବା ଛେଳି ପଠାଇ ଦେବି।"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଏଥିରେ ରାଜି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ
ଯୁବା ଛେଳି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାମିନ ଦିଅ।"

18ଯିହୁଦା ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ'ଣ ଦେବା ପାଇଁ
ଚାହୁଁଛ?"

ତାମର କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ଏହି ମୋହର, ସୂତ୍ର ଆଉ ହସ୍ତ
ଯଷ୍ଟି।" ଯିହୁଦା ତାହା ସବୁ ତାମରକୁ ଦେଲେ। ଏହାପରେ
ଯିହୁଦା ଓ ତାମର ମଧ୍ୟରେ ଦୈହିକ ସମ୍ପର୍କରୁ ତାମର
ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା। 19ଏହାପରେ ତାମର ଗୃହକୁ ଗଲା ଓ
ତା'ର ମୁହଁ ସର୍ବଦା ଲୁଚାଇ ରଖିଲା ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ
ପୁନର୍ବାର ବିଧବା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲା।

20ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ବନ୍ଧକ ଦ୍ରବ୍ୟ
ନେବା ପାଇଁ ଆପଣା ଅଦୁଲ୍ଲମୀୟ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ଛେଳିଛୁଆ
ଦେଇ ପଠାଇଲା। ମାତ୍ର ସେ ତା'ର ଦେଖା ପାଇଲା ନାହିଁ।
21ତେଣୁ ସେ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା "ଐନମ
ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟା ଥିଲା ସେ କାହିଁ?"

ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏଠାରେ କୌଣସି ବେଶ୍ୟା
ରହେ ନାହିଁ।"

22ତେଣୁ ଯିହୁଦାର ବନ୍ଧୁ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ
କହିଲା, "ମୁଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ ଏବଂ
ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଲେ ଏଠାରେ
କୌଣସି ବେଶ୍ୟା ରହନ୍ତି ନାହିଁ।"

23ତେଣୁ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ସେ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ରଖିଛି
ତାହା ସେ ରଖୁ। ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲଜ୍ଜ୍ୟାସ୍ପଦ ହେବା। ଆମ୍ଭେ
ଚାହୁଁ ଥିଲୁ ତାକୁ ଏକ ଛେଳି ଛୁଆ ଦେବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ
ତାକୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ। ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ।"

ତାମରଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ

24ପ୍ରାୟ ତିନମାସ ଯିବା ପରେ, କେହି ଲୋକ ଯିହୁଦାକୁ

ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ... କରିବି ମୁଁ ଦୁଃଖରେ ଶିୟୋଲରେ ମୋର ପୁତ୍ର ପାଖକୁ ଯିବି (ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଥାନ)

ତୁମ୍ଭେ ... କର ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଯଦି ଜଣେ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନହୀନ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ। ଯଦି ଏକ ପିଲା ଜନ୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପିଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।

କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରବଧୂ ତାମର ବେଶ୍ୟା ପରି ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛି।"

ଏହାପରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, "ତାକୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କର।"

25ଲୋକମାନେ ତାମରକୁ ମାରିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ କହିଲେ, "ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଯାହାର ସେ ମୋତେ ଗର୍ଭବତୀ କରାଇଛି। ଏହି ମୋହର, ସୂତ୍ର ଓ ଯଷ୍ଟି କାହାର, ତାହା ଚିହ୍ନି ଦେଖ?"

26ଯିହୁଦା ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖିଲା ଏବଂ କହିଲା, "ସେ ଠିକ ଅଛି। ମୁଁ ଭୁଲ କରିଥିଲି। ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ଶେଲାକୁ ଦେବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ତାହା କରି ନ ଥିଲି।" ଏବଂ ଯିହୁଦା ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିଲେ ନାହିଁ।

27ତାମରର ଜନ୍ମ କରିବା ସମୟ ଆସିଲା, ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ସେ ଯାଆଁଳା ଜନ୍ମ କରିବ। **28**ସେ ଯେତେବେଳେ ଜନ୍ମ କଲା, ସେ ସମୟରେ ଏକ ବାଳକର ହସ୍ତ ବାହାର ହେଲା, ତହିଁରେ ଧାତ୍ରୀ ତାହାର ସେହି ହସ୍ତରେ ସିନ୍ଦୁର ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ର ବାନ୍ଧି କହିଲା "ଏ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ।" **29**ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଟାଣି ନିଅନ୍ତେ, ଦେଖ ତାହାର ଭ୍ରାତା ଭୂମିଷ୍ଠ ହେଲା, ତହିଁରେ ଧାତ୍ରୀ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଜୋର କରି ଭେଦ କରିଅଛ।" ତେଣୁ ତା'ର ନାମ ପେରସ୍। **30**ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ ପିଲାଟି ଜନ୍ମ ନେଲା, ଏହି ପିଲାଟିର ହସ୍ତରେ ସିନ୍ଦୁର ବର୍ଣ୍ଣ ତା'ର ହାତରେ ଥିଲା, ସେ ତା'ର ନାମ ସେରହ ଦେଲେ।

ମିଶରରେ ଯୋଷେଫ ପୋଟୀଫରକୁ ବିକ୍ରି ହେଲେ

39 ଯୋଷେଫ ମିଶର ଦେଶକୁ ଅଣା ଯାନ୍ତେ ଫାରୋଙ୍କର ଜଣେ ଭୃତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍, ମିସ୍ରୀୟ ପୋଟୀଫର ନାମକ ରକ୍ଷକ ସେନାପତି ତାଙ୍କର ଅନୟନକାରୀ ଇଶ୍ମାୟେଲୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କିଣିଲା। **2**କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସହାୟ ହେଲେ ଓ ଯୋଷେଫ ଜଣେ ଭାଗ୍ୟବାନ ପୁରୁଷ ହେଲେ। ଆଉ ସେ ଆପଣା ମିସ୍ରୀୟ କର୍ତ୍ତାର ଗୃହରେ ବାସ କଲେ।

3ପୋଟୀଫର ଦେଖିଲା ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସହାୟ ଅଟନ୍ତି। ପୋଟୀଫର ଦେଖିଲା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସହାୟ ଯୋଗୁ ସେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ତାହା ସୁଚାରୁ ରୂପେ କରି ପାରୁଛି। **4**ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପାଇ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣାର ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ କରି ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସର୍ବସ୍ୱ ସମର୍ପଣ କଲେ। **5**ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ସର୍ବସ୍ୱର ଅଧକ୍ଷ କରିବା ଦିନଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଲାଗି ସେହି ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକର ଗୃହ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ଗୃହ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତିଲା। **6**ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କର ଖାଇବା ବିନା କୌଣସି ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ।

ଯୋଷେଫ ପୋଟୀଫରର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ

ଯୋଷେଫ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। **7**କିଛି ଦିନ ପରେ ଯୋଷେଫର ମୁନିବର ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ନଜର ପକେଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଦିନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, "ମୋ ସହିତ ଶୟନ କର।"

8କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ମନା କଲେ। ସେ କହିଲେ, "ଦେଖ ଏ ଗୃହରେ ଯାହା ଅଛି ମୋ ମୁନିବ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ମୋ ହସ୍ତରେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି। **9**ଏହି ଗୃହରେ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶୟନ କରି ପାରିବି ନାହିଁ। ଏହା ଭୁଲ ଅଟେ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ତୁଲ୍ୟ।" **10**ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହ ଶୟନ କରିବା ପାଇଁ, ସର୍ବଦା ମନା କରନ୍ତି। **11**ଦିନେ ଯୋଷେଫ ଘରକୁ ତାଙ୍କର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସେ ଏକା ସେହି ଘରେ ଥିଲେ। **12**ତା'ର ମୁନିବଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର କୋଟ୍‌କୁ ଧରି ଟାଣି କହିଲେ, "ମୋ ପାଖରେ ଶୟନ କର।" କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ସେ ଘରୁ ଖସି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ତା'ର ହାତରେ ତାହାର କୋଟ୍‌ଟି ରହିଗଲା।

13ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଦେଖିଲା ତା' ହାତରେ ଯୋଷେଫର କୋଟ୍ ରହିଗଲା ଏବଂ ସେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା। **14**ସେ ଗୃହର ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ସେ କହିଲା, "ଦେଖ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପରିହାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟକୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ଭିତରକୁ ପଶି ମୋ ସହିତ ଶୟନ କରିବାକୁ କହିଲା। ମୁଁ ବଡ଼ ପାଟିରେ ଡାକ ପକାଇଲି। **15**ମୋର ବଡ଼ ପାଟିରେ ଡ଼ାକିବାର ଶୁଣି ସେ ତା'ର କୋଟ୍ ମୋ ପାଖରେ ଛାଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲା।" **16**ଏହାପରେ ସେ ସେହି କୋଟ୍‌ଟି ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରଖିଲେ। **17**ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀକୁ ସେହି ସବୁ କଥାମାନ କହିଲା। ସେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଏବ୍ରୀୟ ଦାସକୁ ଆଣିଅଛ ସେ ମୋତେ ପରିହାସ କରିବାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା। **18**କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ମୁଁ ବଡ଼ ପାଟି କରିବାରୁ ସେ ତା'ର କୋଟ୍‌ଟି ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲା।"

ଯୋଷେଫ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ

19ଯୋଷେଫର ମୁନିବ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ଏ ସମସ୍ତ ଶୁଣିଲେ। ଏବଂ ସେ ବହୁତ କ୍ରୋଧ ହେଲେ। **20**ସେଠାରେ ଏକ କାରାଗାର ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ରାଜାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ରହୁଥିଲେ। ତେଣୁ ପୋଟୀଫର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସେହି କାରାଗୃହରେ ରଖିଲା। ଏବଂ ଯୋଷେଫ ସେହିଠାରେ ରହିଲେ।

21କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫର ସହାୟ ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାପ୍ରତି କୃପା ପ୍ରକାଶ କରି କାରାଗର ରକ୍ଷକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହର ପାତ୍ର କଲେ। **22**ତହିଁରେ ସେହି କାରା ରକ୍ଷକ ବନ୍ଦୀଶାଳସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଲୋକଙ୍କର ଭାର ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ପୁଣି ସେମାନେ ଯାହା କଲେ ସେହି ସକଳର କର୍ତ୍ତା ସେହି ହେଲେ। **23**କାରା ରକ୍ଷକ ଯୋଷେଫଙ୍କର ହସ୍ତଗତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ। ପୁଣି ସେ ଯାହା କଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ସିଦ୍ଧ କଲେ।

ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବାଖ୍ୟା କଲେ

40 କିଛି ଦିନପରେ ମିଶ୍ରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ବାହକ
ଓ ସୂପକାର ଆପଣାମାନଙ୍କର ମୂନିବ ମିଶ୍ରୀୟ
ରାଜାଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲେ। 2ତହିଁରେ ଫାରୋ ଏଇ ଦୁଇଟି
ସେବକଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧିତ ଥିଲେ, ରାଜାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପାନପାତ୍ର
ବାହାକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ସୂପକାର। 3ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତିର ଯେଉଁ
ବନ୍ଦୀ ଗୃହରେ ଯୋଷେଫ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ। ସେହଠାରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ। 4ଯେତେବେଳେ
ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଯୋଷେଫଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ
ରଖିଲେ, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କଲେ ଓ
ଯୋଗ ଦେଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ବହୁଦିନ କାରାଗାରରେ
ରହିଲେ। 5ଏକ ରାତିରେ ଉଭୟ ବନ୍ଦୀ ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖିଲେ। ସହି ଦୁଇଜଣ ବନ୍ଦୀ ମିଶରର ରାଜାଙ୍କର
ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଓ ସ୍ୱପକାର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥଭିନ୍ନ ଥିଲା। 6ଯୋଷେଫ
ପ୍ରଭାତରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ଦେଖିଲେ
ସେହି ଦୁଇ ବନ୍ଦୀ ଭାରି ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି। 7ଯେଉଁମାନେ
କାରାଗାରରେ ଥିଲେ, ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆଜି ଭାରି ଚିନ୍ତିତ
ଦେଖାଯାଉଛ?"

8ସେହି ଦୁଇ ବନ୍ଦୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେ କାଲି
ରାତିରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ। କିନ୍ତୁ ତାହା ବୁଝି ପାରୁନାହୁଁ। ସେହି
ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ।"

ତେବେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର
ଜଣେ ଯେ କି ସ୍ୱପ୍ନବି ବୁଝିପାରନ୍ତି ଏବଂ ବାଖ୍ୟା କରି
ପାରନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ
ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭକୁ କୁହ।"

ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଉଥିବା ଲୋକର ସ୍ୱପ୍ନ

9ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲା, "ଦେଖ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା
ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। 10ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ତିନି ଶାଖା
ଥିଲା। ତାହା ପଲ୍ଲବିତ ହେଲା ଓ ତହିଁରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଲା।
ଆଉ ତା'ର ପେଣ୍ଡାରେ ପେଣ୍ଟା ପେଣ୍ଟା ଅଙ୍ଗୁର ପାଚିଲା।
11ସେତେବେଳେ ମୋ ହସ୍ତରେ ଫାରୋଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ଥିବାରୁ
ସେହି ପାତ୍ରରେ ମୁଁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଘେନି ଚିପୁଡ଼ି
ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେହି ପାତ୍ର ଦେଲି।"

12ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହାର ଅର୍ଥ
ଏହି, ସେହି ତିନି ଶାଖାରେ ତିନିଦିନ ବୁଝାଏ। 13ତିନିଦିନ
ମଧ୍ୟରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକ ଉଠାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜ ପଦରେ
ପୁନର୍ବାର ନିଯୁକ୍ତ ଦେବେ। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପରି ପାନପାତ୍ର
ବାହକ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପାନପାତ୍ର
ଦେବ। 14କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଲେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ
କରିବ। ପୁଣି ମୋ ପ୍ରତି ଦୟାକରି ଫାରୋଙ୍କ ଛାମୁରେ ମୋ
ବିଷୟ କହି ମୋତେ ଏହି କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କରିବ।
15କାରଣ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ
ବଳପୂର୍ବକ ଅପହରଣ କରିଛନ୍ତି। ପୁଣି ଏ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ
କିଛି ଭଲ କରିନାହିଁ। ତଥାପି ସେମାନେ ମୋତେ ଏହି
ମୋତେ ଗହ୍ୱରରେ ପକାଇଲେ।"

ସୂପକାର ସ୍ୱପ୍ନ

16ପ୍ରଧାନ ରୋଟୀ ବନେଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିଲା ଅନ୍ୟ
ଭୃତ୍ୟର ସ୍ୱପ୍ନର ଉତ୍ତମ ଅର୍ଥ ଥିଲା। ତେଣୁ ସୂପକାର
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି। ମୋର
ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୋ ମସ୍ତକ ଉପରେ ତିନୋଟି ଶୀଷା ଡ଼ାଲି ଥିଲା।
17ସ୍ୱର୍ଗ ଉପରେ ଡାଲିରେ ଫାରୋଙ୍କର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ
ନାନା ପ୍ରକାର ସେକା ହେବା ଜିନିଷ ଥିଲା। ଆଉ ପକ୍ଷୀଗଣ
ଆସି ମୋ ମସ୍ତକର ଡ଼ାଲିରୁ ତାହା ଖାଇଲେ।"

18ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଏହି ତିନି ଡ଼ାଲିର ଅର୍ଥ
ତିନିଦିନ। 19ତିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭ ଗାତ୍ରରୁ ତୁମ୍ଭ
ମସ୍ତକ ଉଠାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଟଙ୍ଗାଇବେ। ପୁଣି
ପକ୍ଷୀଗଣ ଆସି ତୁମ୍ଭ ଗାତ୍ରରୁ ତୁମ୍ଭ ମାଂସ ଖାଇବେ।"

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ

20ଏହାପରେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଫାରୋଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ
ଦାସଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକର ଓ ପ୍ରଧାନ
ସୂପକାରର ମସ୍ତକ ଉଠାଇଲେ। 21ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯୋଷେଫ
ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ଫାରୋ ମୂଖ୍ୟ ପାନପାତ୍ର
ବାହକକୁ ତାହାର ନିଜ ପଦରେ ପୁନର୍ବାର ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।
ତହିଁରେ ସେ ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତରେ ପାନପାତ୍ର ଦେବାକୁ
ଲାଗିଲେ। 22ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରଧାନ ସୂପକାରକୁ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍ଗାଇଲେ।
23ତଥାପି ପ୍ରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ
କଲା ନାହିଁ। ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା ଭୁଲି ଯାଇଥିଲା।

ଫାରୋଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ

41 ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଫାରୋ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ।
ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ନୀଳ ନଦୀ
କୂଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି। 2ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ସାତଟି ଗାଈ
ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଘାସ ଚରିଲେ।
ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ହୃଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ ଓ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। 3ପୁଣି
ସାତଟି ଦୁର୍ବଳ, ରୁଗ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗାଈ ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ
ବାହାରିଲେ। ଏବଂ ନଦୀ କୂଳରେ ସେହି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଗାଈମାନଙ୍କ
ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ ଓ
ରୋଗିଣା ଥିଲେ। 4ସେହି ସାତଟି ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୁଗ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିବା
ଗାଈଗୁଡିକ ସେହି ସାତଟି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଗାଈକୁ ଖାଇଗଲେ।
ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ନିଦରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ।

5ଫାରୋ ପୁନର୍ବାର ଶୟନ କଲେ ଓ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖିଲେ। ଗୋଟିଏ ଶଣ୍ଢାରେ ସାତଟି ପରିପୁଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ତମ
ଶୀଷା ବାହାରିଲା। 6ସେମାନଙ୍କ ପରେ, ସାତ ଧାନର ମୁଣ୍ଡ
ବାହାରି ଆସିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହା କ୍ଷୀଣ ଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବ ବାୟୁରେ
ଶୁଖି ଗଲାପରି ଦେଖା ଯାଉଥିଲା। 7ପୁଣି ସେହି ସାତଟି
ପରିପୁଷ୍ଟ ଶୀଷାକୁ ଏହି ସାତଟି କ୍ଷୀଣ ଶୀଷାକୁ ଗିଳି

ପକାଇଲେ। ଏହି ସମୟରେ ଫାରୋଙ୍କର ନିଦ୍ରା ଭଙ୍ଗ
ହୁଅନ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ହେଲା। 8ଏହାପରେ ପ୍ରଭାତରେ
ତାଙ୍କର ମନ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ
ମିଶର ଦେଶୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଡ଼କାଇଲେ। ମାତ୍ର ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା
ସ୍ୱପ୍ନର କଥା କୁହନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତା'ର ଅର୍ଥ
କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

ଦାସଜଣଙ୍କ ଫାରୋଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

9ସେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଫାରୋଙ୍କୁ
ନିବେଦନ କଲା। ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ଆଜି ସ୍ମରଣ କରୁଛି
ଏକ ଅପରାଧ ମୁଁ କରିଥିଲି।" 10ଆପଣ ମୋ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧିତ
ହୋଇ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ରୋଟିବାଲା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାରାବାସ
କରିଥିଲେ। 11ଏହାପରେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଏକ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ ଏବଂ ଦୁହିଁଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଥିଲା।
12ସେଠାରେ ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକ ଯେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ଥିଲେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ରକ୍ଷକ
ସୈନ୍ୟାଧିପତିର ଦାସ। ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ
ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ। ଏବଂ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ତାହା ସବୁ ବୁଝାଇ
ଦେଲେ। ସେ ଆମ୍ଭ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ
ଦେଲେ। 13ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ କହିଥିଲେ ତାହା
ସତ୍ୟ ହେଲା। ସେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ମୁକ୍ତ ହେବି ଏବଂ ମୋର
କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବି। ଏବଂ ସେହିପରି ହେଲା। ସେ
କହିଥିଲେ ସୂପକାର ମରିବ। ସେ ମଧ୍ୟ ମଲା।"

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଡ଼କା ହେଲା ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ

14ତେଣୁ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଶାଳାରୁ ଡ଼କାଇଲେ।
କାରାରକ୍ଷୀ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦୀଶାଳାରୁ ବାହାର କଲେ।
ଯୋଷେଫ କ୍ଷୌର ହୋଇ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲେ।
ଏହାପରେ ସେ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ। 15ଫାରୋ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି। କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ
ଶୁଣିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିପାରୁଛ। ଯଦି କେହି
ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କୁହେ।"

16ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ
ହୋଇପାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହାର ଅର୍ଥ କରିପାରନ୍ତି।"

17ଏହାପରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ
ଦେଖିଲି ମୁଁ ନୀଳ ନଦୀ କୂଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲି।
18ଏହାପରେ ସାତୋଟି ଗାଈ ନଦୀରୁ ବାହାରି ଘାସ ଖାଇଲେ।
ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ଓ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ।
19ଏହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଆଉ ସାତଟି ଦୁର୍ବଳ, ରୁଗ୍ଣ ଓ
କୁତ୍ସିତ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଲେ,
ଯେଉଁମାନେ କି ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୁଗ୍ଣ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ।
ସେମାନଙ୍କପରି କୁତ୍ସିତ ଗାଈ ମୁଁ ସମୁଦାୟ ମିଶରରେ ଆଦୌ
ଦେଖି ନ ଥିଲି! 20ଏହାପରେ ସେହି ଦୁର୍ବଳ କୁତ୍ସିତ
ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସୁସ୍ଥବାନ ଗାଈଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଗଲେ! 21କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ସେହିପରି ଦୁର୍ବଳ ଓ କୁତ୍ସିତ ଦେଖା ଯାଉଥାନ୍ତି।
ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିବାପରେ ନ ଖାଇଲା ପରି ଦେଖା
ଯାଉଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ମୋର ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଗଲା।

22"ପୁଣିଥରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ଡାରେ
ସାତଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଶୀଷା ବାହାରିଲା। 23ଏହାପରେ
ସାତଟା ମୁଣ୍ଡ ବାହାରି ଆସିଲା ଶୀଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା। କିନ୍ତୁ
ସେହିଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷୀଣ ପୂର୍ବ ବାୟୁରେ ଶୁଖି ଯାଇଥିବା ପରି
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା। 24ପୁଣି ସେହି କ୍ଷୀଣ ଶୀଷାଗୁଡ଼ିକ ସେହି
ଉତ୍ତମ ସାତଟି ଶୀଷାକୁ ଗିଳି ପକାଇଲା।

"ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ମୁଁ ମୋର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କମାନଙ୍କୁ କହିଲି ମାତ୍ର
କେହି ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମ୍ଭକୁ କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।"

ଯୋଷେଫ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ

25ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି
ଦୁଇଟି ସ୍ୱପ୍ନ ଏକା ପ୍ରକାର। ଯାହା ଶିଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି
ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛନ୍ତି। 26ଉଭୟ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ
ପ୍ରାୟ ସମାନ। ସାତଟି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗାଈ, ସାତଟି ଉତ୍ତମ ଶୀଷା
ସାତବର୍ଷ ଉତ୍ତମସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି। 27ଆଉ ସେହି ସାତୋଟି
ଦୁର୍ବଳ, ରୁଗ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ଓ ସେହି ସାତଟି
କୃଶ କୁତ୍ସିତ ଗୋରୁ ସାତବର୍ଷ ସ୍ୱରୂପ। ଆଉ ପୂର୍ବୀୟ
ବାୟୁରେ ଶୁଷ୍କ ସାତଟା ଶୀଷା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ
ସ୍ୱରୂପ। 28ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ତାହା
ଫାରୋଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି। 29ଦେଖନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ଦେଶରେ
ସାତବର୍ଷ ମହା ସୁଭିକ୍ଷା ଆସୁଅଛି। 30କିନ୍ତୁ ତା'ପଛେ
ସାତବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ। ସମସ୍ତ ସୁଭିକ୍ଷ ମିଶର ଦେଶରୁ
ବିସ୍ମୃତ ହେବ। ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ। 31ଲୋକମାନେ
ଭୁଲିଯିବେ, କ'ଣ ତା' ପୂର୍ବରୁ ମିଶରରେ ସୁଭିକ୍ଷ ଥିଲା।
ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା ବୋଲି।

32"ଫାରୋ, ତୁମ୍ଭେ ଏକା ପ୍ରକାର ଦୁଇଟି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବାର
କାରଣ କ'ଣ ଜାଣ? ପରମେଶ୍ୱର ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ
ତାହା ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି। 33ସେଥିପାଇଁ ଫାରୋ
ଏକ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଶରର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବା
ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିବେ। 34ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କିଛି
ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛ ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ
କରନ୍ତୁ। ଏହି ସବୁ ସୁଭିକ୍ଷ ସମୟରେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ
ଶସ୍ୟର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଖାଦ୍ୟ ଦେବେ। 35ଏହି ପ୍ରକାରରେ
ଲୋକମାନେ ସେ ଉତ୍ତମ ସାତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଖାଦ୍ୟ
ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବ। ଏହି ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ତୁମ୍ଭ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖ। 36ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାତବର୍ଷ ସମୟରେ ସମସ୍ତ
ମିଶରକୁ ତୁମ୍ଭେ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରିବ। ତେଣୁ ମିଶର
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଯୋଗୁ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ନାହିଁ।"

37ସେତେବେଳେ ରାଜା ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ ବୋଧ ହେଲା। 38ସେତେବେଳେ
ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମ୍ଭେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ ଯୋଷେଫଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ପାଇପାରିବା
ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତା' ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି।"

39ତେଣୁ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସବୁ ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ

ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ। 40ମୁଁ ମୋର ଦେଶର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଆଦେଶ ମାନିବେ। କେବଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବଡ ହେବି।"

41ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମଗ୍ର ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ମୁଖ୍ୟଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କଲି।" 42ଏହାପରେ ଫାରୋ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ମୁଦ୍ରିକା ଦେଲେ। ତାଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ତାହାଙ୍କ ଗଳାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣହାର ଦେଲେ। 43ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆପଣା ଦ୍ୱିତୀୟ ରଥରେ ଆରୋହଣ କରାଇଲେ। ଆଉ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ, "ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର" ବୋଲି ଫାରୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ।

ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ସମଗ୍ର ମିଶରରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। 44ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଫାରୋ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ବିନା ମିଶରରେ କେହି କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

45ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏକ ଅନ୍ୟ ନାମରେ ନାମିତ କଲେ, "ସାଫନତ୍-ପାନେହ"*। ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଓନ ନଗର ନିବାସୀ ପୋଟିଫେର ନାମକ ଯାଜକର ଆସନତ୍ ନାମ୍ନୀ କନ୍ୟା ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ। ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଲେ।

46ଯୋଷେଫ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କ ଛାମୁରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ମିଶର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଭ୍ରମଣ କଲେ। 47ସେହି ସୁଭିକ୍ଷ ସାତବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା। 48ଯୋଷେଫ ସେହି ସାତ ବର୍ଷରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ପ୍ରତି ନଗରରେ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ଯେଉଁ ନଗରର ଚାରିଆଡ ଭୂମିରେ ଯେତେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ତାହା ସବୁ ସେହି ନଗରରେ ସଂଗ୍ରହ ହେଲା। 49ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯୋଷେଫ ସମୁଦ୍ରର ବାଲିପରି ଏତେ ବହୁଳ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଯେ ତାହା ଆଉ ମାପିଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ତାହା ମାପି ହେଲା ନାହିଁ।

50ଯୋଷେଫଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଆସନତ୍। ସେ ଓନ୍ ନଗର ନିବାସୀ ପୋଟିଫେର ଯାଜକର ଝିଅ ଥିଲେ। ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆସିବାର ପୂର୍ବରୁ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ଆସନତ୍ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। 51ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରର ନାମ ଦେଲେ ମନଃଶି। ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ନାମ ଏହିପରି ଦେଲେ କାରଣ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶର ଓ ନିଜ ପିତୃଗୃହର ବିସ୍ମୃତି ଜନ୍ମାଇଛନ୍ତି।" 52ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରର ନାମ ଦେଲେ ଇଫ୍ରୟିମ କାରଣ ସେ କହିଲେ, "ମୋହର ଦୁଃଖ ଭୋଗର ଦେଶରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଫଳବାନ କରି ଅଛନ୍ତି।"

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସମୟ ଆରମ୍ଭ

53ମିଶରରେ ସାତବର୍ଷ ସୁଭିକ୍ଷର ଶେଷ ହେଲା। 54ଏବଂ ଏହାପରେ ସାତବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯେଉଁପରି ଭାବେ ଯୋଷେଫ ଆଗରୁ କହିଥିଲେ। ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ନାହିଁ। କୌଣସି ସ୍ଥାନ ମିଶରରେ ଅବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶରେ। କିନ୍ତୁ ମିଶରରେ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା। 55ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଫାରୋଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ। ଫାରୋ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଆଉ ଯାହା ସେ କରିବାକୁ କହନ୍ତି କର।"

56ସବୁଆଡ଼େ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ସବୁ ସ୍ଥାନର ଗୋଲା ଫିଟାଇ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ବିକିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତଥାପି ମିଶରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ହେଲା। 57ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଯେହେତୁ ସବୁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ଥିଲା।

ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ହେଲା

42 ଯାକୁବ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ମିଶରରେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ମହଜୁଦ ଅଛି। ତେଣୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିଛି ନକରି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଅଳସୁଆ ହୋଇ ବସୁଛ? 2ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ ମିଶରରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଉ ଅଛି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ କିଣିଆଣ। ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରି ନ ଯାଇ ବଞ୍ଚି ପାରିବା।"

3ତେଣୁ ଯୋଷେଫର ଦଶଭାଇ ମିଶରକୁ ଗଲେ ଖାଦ୍ୟ ଶଷ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ। 4କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ। ବିନ୍ୟାମୀନ ଥିଲା ଯୋଷେଫର ଏକ ମାତାର ଭାଇ ଯାକୁବ ଭୟ କଲା ଯେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ୟାମୀନ ପାଇଁ କିଛି ଅଘଟଣା ଘଟିପାରେ।

5କିଣାନୀୟ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା। ତେଣୁ କିଣାନୀୟ ଦେଶରୁ ବହୁତ ଲୋକ ମିଶରକୁ ଖାଦ୍ୟଶଷ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ।

6ସେହି ସମୟରେ ମିଶରରେ ଯୋଷେଫ ଅଧକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ମିଶରରୁ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ କ୍ରୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫ ଖାଦ୍ୟ ବିକ୍ରୀ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଭୂମି ଆଡକୁ କରି ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 7ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଚିହ୍ନିଲାପରି ଅଭିନୟ କଲେ। ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?"

ତା'ର ଭାଇମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ। ଆମ୍ଭେ ଏଠାକୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଶଷ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଛୁ।"

8ଯୋଷେଫ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଭାଇ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। 9ଏବଂ ଯୋଷେଫ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ମନେ କଲେ।

ସାଫନତ୍-ପାନେହ ଏହି ମିଶରୀୟ ନାମର ଅର୍ଥ ଏହି, "ଜୀବନ ଧାରଣକାରୀ", କିନ୍ତୁ ଏହା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ପରି ଅର୍ଥ, "ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟର ଅର୍ଥ ବୁଝାଏ।"

ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତଚର କହିଲେ

ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏଠାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ଆସି ନାହଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଗୁପ୍ତଚର। ଆମ୍ଭେ କେଉଁଥିରେ ଦୁର୍ବଳ ସେ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ
ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆସିଛ।"
10କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନା
ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସତୁଲ୍ୟ ଆସିଅଛୁ। ଆମ୍ଭେ
କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ। 11ଆମ୍ଭେ
ସମସ୍ତେ ଭାଇ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଗୋଟିଏ। ଆମ୍ଭେ ସଚ୍ଚୋଟ୍
ଲୋକ ଅଟୁ। ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ, ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତଚର
ନୋହୁଁ।"
12ତା'ପରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆମ୍ଭର ଦୂର୍ବଳତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଅଛ।"
13ଏବଂ ଭାଇମାନେ କହିଲେ, "ନା! ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ
ଆମ୍ଭ ପରିବାରର ଆମ୍ଭେ ବାରଜଣ ଭାଇ ଅଟୁ। ଆମ୍ଭ
ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଏକ୍। ଆମ୍ଭର ସାନଭାଇ ଆମ୍ଭର ଗୃହରେ
ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି। ଆଉ ଏକ ଭାଇ ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ
ମରିଯାଇଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଦାସତୁଲ୍ୟ।
ଆମ୍ଭେମାନେ କିଣାନୀୟ ଦେଶରୁ ଆସିଅଛୁ।"
14କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନା ମୁଁ ଜାଣି
ପାରୁଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚର। 15କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ
ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଅ। ଫାରୋଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ
ଶପଥ କରୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇ ଏଠାକୁ ନ ଆସିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ। 16ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଛାଡ଼ିବି ସେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ସାନ
ଭାଇକୁ ଏଠାକୁ ନେଇ ଆସିବ। ସେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ରହିବ। ମୁଁ ଦେଖିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସତ କହୁଛ ନା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚର, ଆମ୍ଭେ ଫାରୋଙ୍କ ଜୀବନ
ଦେଇ ଶପଥ କରୁଛୁ।"
17ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନିଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ
ରଖିଲେ।

ଶିମିୟୋନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନରେ ରଖିଲେ

18ତିନିଦିନପରେ, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରେ। ଏଣୁ ଏହି କର୍ମ କର ଓ
ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିପାରିବ। 19ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ୍ତବରେ
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଲୋକ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି
ଜଣେ କାରାଗାରରେ ରହୁ। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଶସ୍ୟ
ନେଇ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେଇ ଯାଇପାର। 20କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇକୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିବ।
ତେବେ ମୁଁ ଜାଣିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ କହୁଛ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ମରିବ ନାହିଁ।"
ଭାଇମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। 21ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସାନ
ଭାଇ ଯୋଷେଫକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡ
ଭୋଗୁଅଛୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥିଲୁ ସେ କି କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲା।
ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ କେତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା।
କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ତା'ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନ ଥିଲୁ। ତେଣୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଅଛୁ।"
22ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ କହିଥିଲି ତୁମ୍ଭେ
ତା'ର କିଛି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେତେବେଳେ
ମୋ କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଅଛୁ।"
23ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ମାଧ୍ୟମରେ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝି
ପାରୁଥିଲା ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି ପାରି ନଥିଲେ। 24ତେଣୁ
ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ଯାଇ କାନ୍ଦିଲେ। କିଛି
ସମୟ ପରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ତା'ର
ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିମିୟୋନକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ
ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାନ୍ଧି ପକାଇଲେ। 25ଯୋଷେଫ
ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଗ୍ଗୁଡ଼ିକୁ
ଶସ୍ୟରେ ଭରପୁର କରିବା ପାଇଁ। ତା'ର ଭାଇମାନେ ସେହି
ଶସ୍ୟପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ସେହି
ଅର୍ଥ ନେଲେ ନାହିଁ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ସେହି ବ୍ୟାଗ
ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର
ଫେରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।
26ତେଣୁ ତା'ର ଭାଇମାନେ ସେହି ଗଧମାନଙ୍କ ପିଠିରେ
ଶସ୍ୟ ଲଦି ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। 27ସେହି
ରାତ୍ରିରେ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ
କରିବା ପାଇଁ ରହିଲେ। ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗଧକୁ
ଆହାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପିଠି ଫିଟାନ୍ତେ ସେ ତା'ର ଟଙ୍କା
ସବୁ ଦେଖିଲା! 28ସେ ତା'ର ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସେ ସବୁ
କହିଲା, "ଦେଖ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଶସ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲି,
ତାହା ଏଠାରେ ଅଛି। କେହି ଲୋକ ମୋ ପିଠିରେ
(ଥଳିରେ) ସେହି ଅର୍ଥ ପୁରାଇ ଦେଇଛି।" ତା'ର ସମସ୍ତ
ଭାଇମାନେ ଭୟ କରିଗଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି
ହେଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି?"

ଭାଇମାନେ ଏହିସବୁ କଥା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ

29ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟକୁ
କିଣାନୀୟ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ, ଯେକି
ତାଙ୍କର ପିତା, ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅବଗତ କରାଇଲେ।
30ସେମାନେ କହିଲେ, "ସେ ଦେଶର କର୍ତ୍ତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ଉପରେ ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେ ଭାବିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଚର। 31କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତଚର ନୋହୁଁ।
ଆମ୍ଭେ ସାଧୁଲୋକ ଅଟୁ। 32ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ
ବାର ଜଣ ଭାଇ ଅଟୁ। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପିତା, ଆମ୍ଭର ଗୋଟେ ଭାଇ ଯିଏ କି
ମରିଯାଇଛି ଏବଂ ଆମର ସାନଭାଇ ଯେକି ବର୍ତ୍ତମାନ କିଣାନୀୟ
ଦେଶରେ ଅଛି।
33"ଏହାପରେ ସେ ଦେଶର କର୍ତ୍ତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
'ତୁମ୍ଭର ସାଧୁତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବାଟ।
ତୁମ୍ଭର ଜଣେ ଭାଇକୁ ଏହିଠାରେ ମୋ ପାଖରେ ଛାଡ଼ି
ଦେଇଯାଅ। ଏହି ଶସ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ପାଇଁ ନେଇଯାଅ।

34ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ, ତେବେ
ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାଧୁଲୋକ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସତ୍ୟ କହୁଥାଅ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଫେରାଇ ଦେବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଦେବି ଓ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ଦେଶରୁ ଶସ୍ୟ କ୍ରୟ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି।'"
35ଏହାପରେ ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶସ୍ୟ ବୋହିବାକୁ
ଲାଗିଲେ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଗରୁ
ସମସ୍ତ ଅର୍ଥମୁଣା ପାଇଲେ। ସମସ୍ତ ଭାଇ ଓ ସେମାନଙ୍କର
ପିତା ଏହି ଟଙ୍କା ଦେଖି ଭୟରେ ଥରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
36ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ମୁଁ
ମୋର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହରାଇବି? ଯୋଷେଫ ଗଲା,
ଶିମିୟୋନ ଗଲା ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ନେବା
ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ।"
37କିନ୍ତୁ ରୁବେନ୍ ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ପିତା, ମୁଁ
ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ତାକୁ ନ ଆଣେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
ମୋର ଦୁଇ ପୁଅକୁ ବଧ କରିବ। ମୋ ହସ୍ତରେ ତାକୁ
ସମର୍ପଣ କର। ମୁଁ ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଆଣି
ଦେବି।"
38କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ। ତା'ର ଭାଇ ମରିଯାଇଛି। ସେ ଜଣେ
କେବଳ ରହିଯାଇଛି। ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମିଶରକୁ ଯାଏ
ଏବଂ ରାସ୍ତାରେ କିଛି ଘୋଟିଏ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଶୋକରେ ମୋର ଏହି ପକ୍ୱ କେଶରେ କବରକୁ
ପଠେଇଦେବ।"

ଯାକୁବ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ମିଶରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ

43 ଏହି ସମୟରେ ସେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅତି
ଭୟଙ୍କର ଥିଲା। 2ଯାକୁବର ପରିବାର ମିଶରରୁ
ଆଣିଥିବା ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ
ସେହି ଶସ୍ୟସବୁ ସରିଗଲା। ଯାକୁବ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ମିଶରକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ କିଛି
ଶସ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆଣ।"
3କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦା ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ଦେଶର କର୍ତ୍ତା
ଆମ୍ଭକୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇ କହିଥିଲେ, 'ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ ମୋ ପାଖକୁ ନ ଆଣ ତେବେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବ ନାହିଁ।' 4ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଆମ
ସହିତ ପଠାଅ। ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ଶସ୍ୟ କ୍ରୟ କରିପାରିବୁ।
5ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ନ ପଠାଅ। ତେବେ
ଆମ୍ଭେ ଆଉ ସେଠାକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ। ସେ ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ
ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଛି ଯେ ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇକୁ ନ ଆଣି
ଏଠାକୁ ଆସିବ ନାହିଁ।"
6ଯାକୁବ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କହିଲ ଯେ
ତୁମ୍ଭର ଆଉ ଏକ ଭାଇ ଅଛି ବୋଲି? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ
ପାଇଁ ଏକ ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି କଲ?"
7ଭାଇମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲା। ସେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଓ ଆମ୍ଭ
ପରିବାର ବିଷୟରେ ସବୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲା, 'ତୁମ୍ଭର ପିତା କ'ଣ ଏବେବି ଜୀବିତ? ତୁମ୍ଭର ଆଉ
କୌଣସି ଭାଇ ଗୃହରେ ଅଛି କି?' ଆମ୍ଭେ କେବଳ ଏହି
ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେଇଛୁ। ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ସେ
ଆମକୁ କହିବ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ।"
8ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବିନ୍ୟାମୀନକୁ
ମୋ ସହିତ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ମୁଁ ତା'ର ଯତ୍ନ ନେବି।
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଯାଇ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଅଛି। ଯଦି
ଆମ୍ଭେ ନ ଯାଉ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରିବା, ଏପରିକି
ଆମ୍ଭର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମରିବେ। 9ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଉଛି ଯେ ସେ ନିରାପଦ ରହିବ। ମୁଁ ତା' ପାଇଁ ଦାୟି
ରହିବି। ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନ ଆଣେ
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜୀବନ ସାରା ଦୋଷ ଦେବ। 10ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଯିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତ, ଆମ୍ଭେ
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରି ଦୁଇଥର ଫେରି ଆସିଥାଆନ୍ତୁ।"
11ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ରାୟେଲ କହିଲେ, "ଯଦି
ଏହା ସତ୍ୟ ତେବେ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ନେଇଯାଅ।
କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଉପହାର ନେଇଯାଅ।
ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ମହୁ ପେସ୍ତାବାଦମ, ଗୁଗ୍ଗୁଳ ଓ ଗନ୍ଧରସ
ନେଇ ଯାଅ। 12ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗତଥର ଯେତେ ଟଙ୍କା
ନେଇଥିଲ ତା'ର ଦୁଇଗୁଣ ନିଅ। ଗତଥର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ
ଟଙ୍କା ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ତାହାବି ନେଇଯାଅ କାରଣ ସେ
ଏହା ଭୁଲରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିବେ। 13ବିନ୍ୟାମୀନକୁ
ନେଇ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ। 14ମୁଁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ସେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଏପରି
କରିଦେବେ ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦୟା କରିବେ। ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବି ସେ ଶିମିୟୋନ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ
ଫେରାଇ ଦେବେ। ଯଦି ନ ଫେରାନ୍ତି, ତେବେ ମୋତେ ପୁଣି
ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଶୋକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"
15ତେଣୁ ସେହି ଭାଇମାନେ ସେହି ଉପହାର ଦେଇ
ସେହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ତାଙ୍କ ଟଙ୍କାର ଦୁଇଗୁଣ ନେଇଗଲେ। ଏଥର ତାଙ୍କ ସହିତ
ବିନ୍ୟାମୀନ ମଧ୍ୟ ମିଶରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
ଗଲେ।

ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ

16ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଦେଖିଲେ।
ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦାସକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, "ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ଗୃହକୁ ପାଛୋଟି ଆଣ। ଏବଂ ଏକ
ପଶୁମାରି ତାହାକୁ ରାନ୍ଧ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଆଜି ମୋ
ସହିତ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କରିବେ।" 17ଦାସକୁ ଯେପରି କୁହା
ଯାଇଥିଲା ସେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କଲା। ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ପାଛୋଟି ନେଲା।
18ସେହି ଲୋକମାନେ ଭୟଭିତ ହୋଇ ଗଲେ ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଥର ଏଠାକୁ ଅଣା ଯିବାର କାରଣ ହେଉଛି
ଗତଥର ଆମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ୟ ଅଖା ସହିତ ସେହି ଟଙ୍କା

ନେଇ ଯାଇଥିଲୁ। ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା ତାଙ୍କର ଏକ
ପ୍ରମାଣ। ତେଣୁ ସେ ଏଥର ଆମର ସମସ୍ତ ଗଧକୁ ନେଇଯିବେ
ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦାସ କରି ରଖିବେ।"
19ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ଦାସଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ଘରର ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ କଥା ହେଲେ। **20**ସେମାନେ
କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁଛୁ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଗତଥର
ଆମ୍ଭମାନେ ଏଠାକୁ ଖାଦ୍ୟ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ।
21-22ଯିବା ବାଟରେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପଟ ଫିଟାଇ ଦେଖିଲୁ
ବେଳକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପଟ ମଧ୍ୟରେ
ଥିଲା। ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହୁଁ ତାହା ସେଠାକୁ କିପରି ଗଲା।
କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ପାଇଁ
ଫେରାଇ ଆଣିଛୁ। କିଛି ଖାଦ୍ୟ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି
ଅର୍ଥ ଆଣିଛୁ।"
23କିନ୍ତୁ ଦାସ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ।
ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର। ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱର ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭ ପଟରେ ପୁରାଇ ଥିଲେ।
ମୋର ମନେ ଅଛି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଟଙ୍କା ଗତ ଥର ମୋତେ
ଶସ୍ୟ କିଣିବା ସମୟରେ ଦେଇଥିଲ।"
ଏହାପରେ ସେହି ଦାସଜଣକ ଶିମିୟୋନକୁ କାରାଗାରରୁ
ବାହାର କଲେ। **24**ସେହି ଦାସ ଏମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇବା
ପାଇଁ କିଛି ପାଣି ଦେଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ଗଧମାନଙ୍କୁ
ଖାଇବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଗଲା।
25ଭାଇମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ସହିତ ଖାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର
ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
26ଯୋଷେଫ ଗୃହକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଭାଇମାନେ ଆଣିଥିବା
ଉପହାର ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ।
27ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭଲମନ୍ଦ ବିଷୟରେ
ପଚାରିଲେ। ତା'ପରେ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ବୃଦ୍ଧ
ପିତା କିପରି ଅଛନ୍ତି? ସେ ଏବେ ଭଲରେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ତ?"
28ଭାଇମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭର
ପିତା ଏବେ ଜୀବିତ।" ଏବଂ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ପ୍ରଣାମ କଲେ।

ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଦେଖିଲେ

29ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନକୁ
ଦେଖିଲେ। ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ଯୋଷେଫ ଗୋଟିଏ ମାଆର ସନ୍ତାନ।
ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ଏହି କ'ଣ ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇ, ଯାହା
ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହୁଥିଲ?" ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ
ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ।"
30ତା'ପରେ ଯୋଷେଫ ଆଉ ଅଧିକ ସମୟ ନିଜର
ଦୟା ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ଭାଳି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ
ଶିଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀକୁ ଗଲେ
ଏବଂ କାନ୍ଦିଲେ। **31**ତା'ପରେ ସେ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ
ରଖିଲେ ଓ ମୁହଁ ଧୋଇ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଓ ତା'ପରେ
କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଇବାର ସମୟ।"
32ଯୋଷେଫର ଦାସମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ
ଟେବୁଲ, ଏକ ଟେବୁଲ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଆଉ
ଏକ ଟେବୁଲ ମିଶ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ବସି ଖାଇଲେ। କାରଣ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ଭୋଜନ କରିବା ମିଶ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ନ ଥିଲା। ମିଶ୍ରୀୟମାନେ
ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାଇବା ମସ୍ତବଡ ଅନୁଚିତ ବୋଲି
ବିବେଚିତ ହୁଏ। **33**ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫର
ଆଗ ଟେବୁଲରେ ଖାଇ ବସିଲେ। ତା'ର ଭାଇମାନେ ବଡ଼ରୁ
ସାନ କ୍ରମରେ ବସିଥିଲେ। ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚାହିଁଥାନ୍ତି।
କ'ଣ ସବୁ ଘଟୁଛି ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାନ୍ତି। **34**ଦାସମାନେ
ଯୋଷେଫଙ୍କ ଟେବୁଲରୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ପରଷୁଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଦାସମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଇ ଅପେକ୍ଷା ବିନ୍ୟାମୀନକୁ
ଅଧିକ ପାଞ୍ଚଥର ପରଷୁଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଇ ପିଇ
ଆନନ୍ଦ କଲେ।

ଯୋଷେଫ ଏକ ଫାନ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ

44 ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦାସଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ,
"ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପଟରେ ସେମାନେ ଯେତେ
ନେଇପାରିବେ ସେତେ ଶସ୍ୟ ଭର୍ତ୍ତିକର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ପଇସା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଥଳି ଉପରେ ରଖି ଦିଅ। **2**ସାନ ଭାଇର
ପଟରେ ତା'ର ଟଙ୍କା ତକ ଭର୍ତ୍ତିକର। କିନ୍ତୁ ତା'ର ପଟରେ
ମୋର ରୁପାତାଟିଆ ରଖ।" ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି
କହିଲେ ଦାସମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କଲେ। **3**ତା' ପରଦିନ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଗଧମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ
ପଠାଇ ଦିଆଗଲା। **4**ସେମାନେ ନଗର ଛାଡ଼ିବା ପରେ,
ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦାସଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କର। ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ କୁହ, 'ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କଲୁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
କାହିଁକି ଏପରି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କଲ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆମ ମହାଶୟଙ୍କର ରୁପା ପାତ୍ର ଚୋରି କଲ? **5**ମୋର
ମହାଶୟ ସେହି କପରୁ ପାନକରିସାରିବା ପରେ
ଗୁପ୍ତକଥାଗୁଡିକ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଜରିଆରେ ଜାଣିବାକୁ ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ
କଲ?'"
6ତେଣୁ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କର କଥାମାନି ଏବଂ ସେମାନେ
ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେହି ଦାସମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥା କହିଲେ।
7କିନ୍ତୁ ଭାଇମାନେ ସେହି ଦାସକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର
କର୍ତ୍ତା ଏପରି କାହିଁକି କହିଲେ? ଆମ୍ଭେ ଏପରି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିନାହୁଁ। **8**ଆମ୍ଭମାନେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିଛୁ।
ଆମ୍ଭ ପଟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଟଙ୍କା ଫେରାଇବାକୁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ
କାହିଁକି କୌଣସି ଜିନିଷ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ଚୋରୀ କରିବୁ।
9ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକର ଥଳିଆରୁ ରୁପା କପ୍

ପାଇବ, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ
ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ତୁମ୍ଭ ମୁନିବଙ୍କର ସେବକଗଣ ହେବୁ।"
10ଦାସ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିବ ଆମ୍ଭେ ସେହିପରି
କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ।
ଆମ୍ଭେ ଯଦି ସେହି ରୂପାପାତ୍ର ପାଉ ତେବେ ସେ ଲୋକ
ଆମ୍ଭର ଦାସ ହେବ। ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବେ।"

ଫାନ୍ଦ ଲମ୍ବାଇ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ଧରିଲେ

11ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ପିଠି ଭୂମିରେ
ରଖିଲେ ଏବଂ ତାକୁସବୁ ଖୋଲିଲେ। 12ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦାସ
ସେହି ପିଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ବଡ଼ ଭାଇର ପିଠି ପ୍ରଥମେ
ଦେଖିଲେ, ଏହିପରି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସାନର ପିଠି ଦେଖିଲେ।
ଶେଷରେ ବିନ୍ୟାମୀନର ପିଠିରୁ ସେହି ପାତ୍ରଟିକୁ ପାଇଲେ।
13ଭାଇମାନେ ଭାରି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସେମାନେ
ଦୁଃଖରେ ସେମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ଚିରି ପକାଇଲେ। ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ପିଠିଗୁଡ଼ିକ ଗଧ ପିଠିରେ ପକାଇ ନଗରକୁ
ଫେରିଲେ।
14ଯିହୁଦା ଏବଂ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ
ଗଲେ। ଯୋଷେଫ ସେହିଠାରେ ଥିଲେ। ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କର
ପାଦତଳେ ଲୋଟି ଗଲେ। 15ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କଲ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣି ପାରିଲ
ନାହିଁ। ମୁଁ ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତକଥା ଜାଣିପାରେ। ମୋଠାରୁ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଲୋକ ଏପରି ଭୁଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ।"
16ଯିହୁଦା କହିଲେ, "ହେ ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭର ଆଉ କିଛି
କହିବାର ନାହିଁ। ଆମ୍ଭର ସଫେଇ ଦେବାର ଆଉ କିଛି
ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମ୍ଭେ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରରେ ଆମ୍ଭେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷାବହ। ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ
ରହିବୁ, ତାହା ସହିତ ଯାହାର ପିଠିରୁ ତୁମ୍ଭର ପାତ୍ର ମିଳିଲା।"
17କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି
କରନ୍ତୁ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାସ କରି ରଖିବି! କେବଳ
ଯେ ମୋର ପାତ୍ର ଚୋରି କରିଛି, ସେ ମୋର ଦାସ ହେବ।
ଅନ୍ୟମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ।"

ଯିହୁଦା ବିନ୍ୟାମୀନ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି କଲେ

18ଏହାପରେ ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ,
"ହେ ମହାଶୟ, ମୋତେ ଟିକେ କହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଦୟାକରି
ମୋ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କର ନାହିଁ। ମୁଁ ଜାଣେ ଆପଣ
ଫାରୋଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ। 19ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ଆମ୍ଭକୁ ପଚାରି ଥିଲେ,
'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ପିତା ଅଛନ୍ତି କି?' 20ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଉତ୍ତର କରିଥିଲୁ, 'ହଁ, ଆମ୍ଭର ଏକ ପିତା ଅଛନ୍ତି। ସେ
ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ। ଏବଂ ଆମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ସାନ ଭାଇ ଥିଲା ଯାହାକୁ
ଆମ୍ଭର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ
ପିତାଙ୍କର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ କାଳରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ। ସେହି କନିଷ୍ଠ
ମାତ୍ର ତାହାର ସହୋଦର ମରିଅଛି। ତେଣୁ ବିନ୍ୟାମୀନ
ହେଉଛି ସେହି ଭାଇ ଯାହା ଏକା ମାଆର ସନ୍ତାନ। ଆମ୍ଭର
ପିତା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲପାନ୍ତି।' 21ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ
ଆମ୍ଭକୁ କହିଲ, 'ତେବେ ସେହି ସାନଭାଇକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ ମୁଁ
ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ।' 22ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, 'ଆମ୍ଭର ସାନ ଭାଇ
ଆସିପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆସିବ ନାହିଁ। ଯଦି
ପିତା ତାକୁ ହରାନ୍ତି ତେବେ ପିତା ଦୁଃଖରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ
କରିବେ।' 23କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲ, 'ତୁମ୍ଭେ ଯଦି
ତୁମ୍ଭର ସାନଭାଇକୁ ନ ଆଣ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କେବେ
ଦେଖିବ ନାହିଁ।' 24ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି
ଗଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଥିଲ, ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ।
25"ଏହାପରେ, ଆମ୍ଭର ପିତା କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯାଇ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣ।' 26ଏବଂ
ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲୁ, 'ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସାନ ଭାଇ
ବିନା ଯାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ। ଯଦି ଆମ୍ଭର ଭାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ନଯାଏ, ତାହାହେଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁଖ ଦେଖି
ପାରିବୁ ନାହିଁ।' 27ଏହାପରେ ଆମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ,
'ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ରାହେଲଠାରୁ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର
ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ। 28ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂରକୁ
ଚାଲିଗଲା। ସେହି ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ତାକୁ ଦେଖି ନାହିଁ। ମୁଁ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାସିତ ହୋଇଯାଇଛି।
29ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆର ପୁତ୍ରକୁ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେଇ
ନିଅ। ଏବଂ ଯଦି ତା'ର କିଛି ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଦୁଃଖରେ
ମରିଯିବି।' 30ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ, କ'ଣ ହେବ।
ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସାନ ଭାଇ ବିନା ଘରକୁ
ଫେରିବୁ। ସେହି ବାଳକ ଆମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ।
31ଆମ୍ଭର ପିତା ଏକ ଦୁଃଖି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ, ସେ ଯେତେବେଳେ
ଦେଖିବେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଆମ୍ଭ ସହିତ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏହା ଆମ୍ଭର
ଦୋଷ ହେବ। ଆମ୍ଭ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖି ମଣିଷପରି
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ। 32ମୁଁ ଏହି ଭାଇ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ
ନେଇଛି। ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି, 'ଯଦି ମୁଁ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗରେ ନ ନିଏ ତେବେ ସେ ମୋତେ ଜୀବନ ସାରା
ଦୋଷ ବହନ କରିବ।' 33ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା
ମାଗୁଛି। ଦୟାକରି ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ
ଦିଅ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ ରହିବ। 34ମୁଁ ମୋର
ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ବିନ୍ୟାମୀନ
ମୋ ସହିତ ନ ଯାଏ। ମୋତେ ଡ଼ର ଲାଗୁଛି ମୋର
ପିତାଙ୍କର କ'ଣ ହେବ।"

ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଲେ

45 ଯୋଷେଫ ନିଜକୁ ବେଶି ଦିନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିପାରି
ନ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ
ଡାକି କହିଲେ, "ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ।" ତେଣୁ କେହି
ନଥିଲାବେଳେ ଯୋଷେଫ ନିଜକୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ପରିଚିତ କରାଇଲେ। 2ଯୋଷେଫ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ସମସ୍ତ
ମିଶରୀୟମାନେ ଶୁଣିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହରେ
ଥିଲେ। 3ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଯୋଷେଫ ଅଟେ। ମୋର ପିତା କୁଶଳରେ
ତ?" କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ,
କାରଣ ସେମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

4ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ
ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ।”
ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଭାଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ତେଣୁ
ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଯୋଷେଫ,
ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ଭାଇ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିକ୍ରିକଲ
କ୍ରିତଦାସପରି କ୍ରେତାମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମିଶରୀୟ
ରାସ୍ତାରେ ଥିଲେ। 5ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ।
ମୋତେ ଗୋଟିଏ କ୍ରୀତଦାସପରି ବିକ୍ରି କରିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ
ଉପରେ ରାଗ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା
ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏଠାକୁ ପଠାଇଲେ। 6ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଛି। ଆହୁରି ଏହିପରି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ହେବ। ଶଷ୍ୟ କଅଁଳିବ ନାହିଁ। 7ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ
ଏଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ। ତେଣୁ ମୁଁ
ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବି। 8ମୁଁ
ଏଠାକୁ ତୁମ୍ଭ ଦୋଷରୁ ଆସି ନାହିଁ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଯୋଜନା। ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଫାରୋଙ୍କର ପିତା ଓ
ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶର ଉପରେ କର୍ତ୍ତା
କରିଛନ୍ତି।”

ଇଶ୍ରାୟେଲ ମିଶରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ

9ଯୋଷେଫ କହିଲେ, “ଶିଘ୍ର ମୋର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯାଅ। ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା
ଦେଇଛନ୍ତି।”

ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ମିଶରର ରାଜ୍ୟପାଳ କରିଛନ୍ତି।
ତେଣୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସ ଅପେକ୍ଷା କର ନାହିଁ। ଶିଘ୍ର
ଆସ। 10ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର, ପୌତ୍ର ଓ ଗୋମେଷାଦି ସର୍ବସ୍ୱ
ସହିତ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସକରି ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
ହେବ। 11ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ
ଯତ୍ନ ନେବି। ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ
ପରିବାରର ଦରିଦ୍ର ଦଶା ଘଟିବ।

12ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କହିଲେ, “ମୁଁ
ଯୋଷେଫ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତରେ ଜାଣିଥିବ। ଏପରିକି
ମୋର ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ଜାଣୁ ଯେ ମୁଁ ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭର
ଭାଇ କହୁଅଛି। 13ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଏଠାରେ
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାଦି ଯାହା ଦେଖୁଛ ତାହା ମୋ ପିତାଙ୍କୁ ଜଣାଅ।
ମୋର ଏଠାରେ ଯାହା ଦେଖୁଛ ତାହା ସବୁ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ
ଯାଇ କୁହ। ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଶିଘ୍ର ଯାଇ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ
ଏଠାକୁ ଆଣ।” 14ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ
କଲେ ଓ ଉଭୟେ ଭାଇ ମିଶି କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। 15ପୁଣି
ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରୋଦନ କଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କର
ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଲେ।

16ଯୋଷେଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଆସିଛନ୍ତି। ଏହି ଜନରବ
ଫାରୋ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ପାରିଲେ। ଏଥିରେ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର
ଦାସ ସମୂହ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। 17ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ ତାଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ
ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟରେ ଲଦି ଦଅନ୍ତୁ ଏବଂ କିଣାନ ଦେଶକୁ
ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ। 18ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର
ପରିବାର ଧରି ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରର
ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଭୂମିଦେବି ଏବଂ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଥିବା
ଆମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବେ।” 19ଏହାପରେ ଫାରୋ କହିଲେ,
“ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ମିଶରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶକଟ ଦ୍ୱାରା
ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକୁ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା,
ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏନଂ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ
ଆଣନ୍ତୁ। 20ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଅଟେ। ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତୁମ୍ଭର ଜନ୍ମଭୂମିରେ ପରିତ୍ୟାଗ
କରିବା ବିଷୟରେ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ।”

21ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିପରି କଲେ।
ଫାରୋ କହିବା ଅନୁସାରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ
ଶକଟମାନ ଦେଲେ। ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ
ମଧ୍ୟ ଦେଲେ। 22ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ଯୋଡା ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ। ମାତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ
300 ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଓ ପାଞ୍ଚ ଯୋଡା ସୁକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ।
23ପୁଣି ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମିଶର ଦେଶର
ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ନଦା ଦଶଗଧ ଓ ପିତାଙ୍କ ପାଥେୟ
ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ ଓ ରୋଟି ଆଦି ଭକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ନଦା ଦଶ
ଗର୍ଦ୍ଦଭୀ ପଠାଇଲେ। 24ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଘର ରାସ୍ତାରେ ଯିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
ସାବଧାନ କରାଇ କହିଲେ, “ସିଧା ଘରକୁ ଯାଅ। ବାଟରେ
ଝଗଡା କର ନାହିଁ।”

25ଏହିପରି ଭାବରେ ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ ମିଶର
ଛାଡ଼ି କିଣାନ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ଆଗକୁ ଆସିଲେ। 26ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ
ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିତା, ଯୋଷେଫ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି।
ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ମିଶର ଉପରେ କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।”

ତାଙ୍କର ପିତା କିଛି ଭାବ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମେ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ। 27ତା'ପରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ
କଥା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କହିଲେ। ଏବଂ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ
ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ଶକଟ ମାନ ଦେଖିଲେ। ଏହାପରେ ଯାକୁବ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। 28ଯାକୁବ କହିଲେ, “ଏହା
ଯଥେଷ୍ଟ! ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକ କିଛି କହିବା ଦରକାର ନାହିଁ।
ମୋର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଏବେବି ଜୀବିତ। ମୁଁ ମଲା ପୂର୍ବରୁ
ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି।”

ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ

46 ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମିଶରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ପ୍ରଥମେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ବେରଶେବାକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କଲେ। ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ହାକଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ। ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ହୋମବଳି ଦେଲେ।
2ରାତ୍ରରେ ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ,
“ଯାକୁବ, ଯାକୁବ।”

ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏହିଠାରେ।”

3ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର। ମିଶରକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କର
ନାହିଁ। ମିଶରରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏକ ବଡ଼ ବଂଶ କରିବା।
4ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମିଶରକୁ ଯିବି। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
ପୁନର୍ବାର ମିଶରରୁ ଆଣିବା। ତୁମ୍ଭେ ମିଶରରେ ଦେହତ୍ୟାଗ
କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମୟରେ ଯୋଷେଫ
ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଥିବ।"

ଇସ୍ରାୟେଲ ମିଶରକୁ ଗଲେ

5ଏହାପରେ ଯାକୁବ ବେରଶେବା ଛାଡ଼ି ମିଶରକୁ ଯାତ୍ରା
କଲେ। ଇସ୍ରାୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ,
ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରେରିତ ଶକଟରେ ଆସିଲେ। 6ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର
ଥିବା ସମସ୍ତ ପଶୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଜିନିଷ କିଣାନ
ଦେଶରେ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାସବୁ ମିଶର ଦେଶକୁ
ନେଲେ, ଯାକୁବଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶଧରଙ୍କର ସହିତ। 7ତାଙ୍କ
ସହିତ ତାଙ୍କର ପୁଅ, ଝିଅ, ନାତି ଓ ନାତୁଣି ସମସ୍ତେ
ମିଶରକୁ ଗଲେ।

ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାର

8ମିଶର ଦେଶକୁ ଆଗତ ଇସ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଅର୍ଥାତ୍
ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନାମ।
ଯାକୁବଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ରୁବେନ ଥିଲା। 9ରୁବେନଙ୍କର
ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ: ହନୋକ୍, ପଲ୍ଲୁ, ହିଷ୍ରୋନ୍ ଓ କର୍ମି।
10ଶିମିୟୋନର ପୁତ୍ର ଯିମୁଏଲ, ଯାମୀନ୍ ଓହଦ୍, ଯାଖୀନ୍,
ସୋହର ଓ ତାହାର କିଣାନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ପୁତ୍ର ଶୌଲ।
11ଲେବୀର ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋନ୍, କହାତ୍ ଓ ମରାରି।
12ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ଏର, ଓନନ୍, ଶେଲା, ପେରସ୍ ଓ
ସେରହ। କିନ୍ତୁ ଏର, ଓନନ୍ କିଣାନ ଦେଶରେ ମରିଥିଲେ,
ପେରସର ପୁତ୍ର ହିଷ୍ରୋନ୍ ଓ ହାମୂଲ ଥିଲେ।
13ଇଷାଖର ପୁତ୍ର: ତୋଲୟ, ପୂୟ, ଯୋବ ଓ ଶିମ୍ରୋନ୍।
14ସବୂଲୂନର ପୁତ୍ର ସେରଦ, ଏଲୋନ୍ ଓ ଯହଲେଲ।
15ରୁବେନ୍, ଶିମିୟୋନ, ଲେବୀ, ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଏବଂ
ସେବୂଲୂନ୍ ଯାକୁବ ଓ ଲେୟାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ଲେୟା
ସେମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ଦନ ଅରାମରେ ଜନ୍ମ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ
ଏକ କନ୍ୟାଥିଲା। ତା'ର ନାମ ଥିଲା ଦୀଣା। ଏହିପରି ତାଙ୍କର
ପରିବାର ତେତିଶ ଜଣ ଥିଲେ।
16ଗାଦ୍‌ର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ସିଫୋନ୍, ହଗି, ଶୂନୀ ଓ
ଇଷବୋନ୍ ଓ ଏରି ଅରୋଦୀ ଅରେଲୀ।
17ଆଶେରର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ଯିମ୍ନା, ଯିଶ୍ୱା, ଯିଶ୍ୱି,
ବରୀୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ, ସେରହ ଏବଂ ବରୀୟର
ପୁତ୍ର ହେବର ଓ ମଲ୍‌କୀୟେଲ ଥିଲେ।
18ଏମାନେ ସିଲ୍ପାର ପୁତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ। ଲାବନ ତାଙ୍କର
କନ୍ୟା ଲେୟାକୁ, ସିଲ୍ପାକୁ ସେବିକା ଭାବରେ ଦେଲା। ସେଥିପାଇଁ
ଯାକୁବଙ୍କର ଷୋହଳଜଣ ବଂଶଧର ସିଲ୍ପାଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।
19ଯାକୁବଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରାହେଲର ପୁତ୍ର, ଯୋଷେଫ ଏବଂ
ବିନ୍ୟାମୀନ।
20ମିଶରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ମନଃଶି
ଓ ଇଫ୍ରୟିମ। ଯୋଷେଫଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସନତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ
କରିଥିଲେ। ଯିଏ ଓନ୍ ନଗରସ୍ଥ ପୋଟୀଫେର ଯାଜକର
କନ୍ୟା ଥିଲେ।
21ବିନ୍ୟାମୀନର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ବେଲା, ବେଖର,
ଅସବେଲ, ଗେରା, ନାମନ, ଏହି, ରୋଶ, ମୁପ୍‌ପୀମ, ହୁପ୍‌ପୀମ
ଓ ଅର୍ଦ୍ଦ।
22ଏହି ଚଉଦ ଜଣ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ରାହେଲ
ସନ୍ତାନ ଥିଲେ।
23ଦାନ୍‌ର ପୁତ୍ର ହୂଶୀମ ଥିଲେ।
24ନପ୍ତାଲିର ପୁତ୍ର ଯହସିୟେଲ, ଗୂନି, ୟେତ୍ସର ଓ
ଶିଲେମ ଥିଲେ।
25ଏମାନେ ବିଲହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଥିଲେ। ଲାବନ ବିଲହାକୁ
ସେବିକାରୂପେ ତା'ର କନ୍ୟା ରାହେଲକୁ ଦେଲେ। ତେଣୁ
ଯାକୁବଙ୍କର ସାତଜଣ ବଂଶଧର ବିଲହାଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।
26ଯାକୁବଙ୍କ ବଂଶଧର, ଯେଉଁଲୋକ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ମିଶରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେମାନେ 66 ଜଣ ଥିଲେ।
(ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରବଧୂ ବିନା) 27ଯୋଷେଫଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର
ମିଶରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ଏହିପରି ଭାବରେ
ମୋଟ୍ ସତୁରି ଜଣ ଯାକୁବଙ୍କ ପରିବାର ମିଶରରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ।

ଇସ୍ରାୟେଲ ମିଶରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ

28ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ଖବର ଦେବା
ପାଇଁ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଆଗରେ ପଠାଇଲେ। ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କ
ପାଖକୁ ଗଲେ। କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶକୁ
ଯିବାକୁ ବାଟ ଦେଖାଇବେ। 29ଯୋଷେଫ ଜାଣିଲେ ଯେ
ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ରାୟେଲ ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଗୋଶନକୁ ଯାଇ
ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର
ରଥ ସଜାଡ଼ିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଗଳାଧରି ବହୁ ସମୟ ରୋଦନ
କଲେ।
30ଏହାପରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ
ମୁଁ ଶାନ୍ତିରେ ମରି ପାରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ଶନ ପାଇଲି ଏବଂ
ଜାଣିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବିତ।"
31ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ
ପିତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ, "ମୁଁ ଯାଇ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବି ଯେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛ। ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବି, 'ମୋର
ଭାଇମାନେ ଓ ମୋର ପିତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପରିବାରବର୍ଗ କିଣାନ
ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଏବେ ମୋ ପାଖରେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି।
32ସେମାନେ ମେଷପାଳକ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନ୍ତ
ପ୍ରାଣୀର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି। ଏଣୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ
ଗୋମେଷାଦି ପଲ ପ୍ରଭୃତି ସର୍ବସ୍ୱ ଆଣିଛନ୍ତି।' 33ତହିଁରେ
ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ 'ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ
ପଚାରିବେ।' 34ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କହିବ, 'ଆମ୍ଭେ ମେଷପାଳକ
ଅଟୁ, ଆମ୍ଭ ପରିବାର ସମସ୍ତେ ମେଷପାଳକ ଓ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ
ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯୁବା ଥିଲୁ, ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର

ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲୁ।' ଏହାପରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଶନରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ। କାରଣ ମିଶରର ଲୋକମାନେ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଞ୍ଚଳ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।"

ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଶନରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କଲେ

47 ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ମୋର ପିତା, ଭାଇମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଏବେ ସେମାନେ କିଣାନ ଦେଶରୁ ଆସି। ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଓ ପଶୁପଲ ସହ ସେମାନେ ଏହିଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି।" 2ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ଫାରୋଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରାଇଲେ।

3ଫାରୋ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ?"

ଭାଇମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ଆମର ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମେଷପାଳକ ଅଟୁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ପୂର୍ବରୁ ମେଷପାଳକ ଥିଲେ।" 4ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିଣାନର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବହୁତ ଖରାପ ଅଛି। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଠାରେ କୌଣସି ଭୂମିରେ ଘାସ କଅଁଳୁ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିଠାକୁ ବାସ କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ। ଆମ୍ଭେ ଦୟାକରି ଗୋଷନ ଦେଶରେ ରହି ପାରିବୁ କି?"

5ଏହାପରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି। 6ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୂମିର ଅଂଶରୁ ନିଜର ରୁଚି ଅନୁସାରେ ଦେଇପାର। ମିଶରର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଭୂମି ତୁମ୍ଭର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। ସେମାନେ ଗୋଷନ ଦେଶରେ ରୁହନ୍ତୁ। ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶ ଦିଅ। ଏବଂ ସେମାନେ ଯଦି ପାରଙ୍ଗମ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ପଶୁପଲଗୁଡିକର ଅଧକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କର।"

7ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରାଇଲେ। ଯାକୁବ ଫାରୋଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 8ଏବଂ ଫାରୋ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ବୟସ କେତେ?"

9ଯାକୁବ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରବାସ କାଳର ଦିନ 130 ବର୍ଷ, ମୋର ପରମାୟୁର ଦିନ ଅଳ୍ପ ଓ ଆପଦଜନକ। ପୁଣି ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସ କାଳୀନ ଆୟୁର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ।"

10ଏହାପରେ ଯାକୁବ ଫାରୋଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଦାୟ ନେଲେ।11ଯୋଷେଫ ଫାରୋ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ସେପରି କଲେ ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୂମି ଦେଲେ। ସେହି ଭୂମି ମିଶରରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଭୂମି ଥିଲା। ରାମିଷେଷ୍ ଅଞ୍ଚଳ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଦେଲେ। 12ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତା, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ।

ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କ ପାଇଁ ଜମି କିଣିଲେ

13ସେହି ସମୟରେ ଅତିଶୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବାରୁ ସର୍ବଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର ଅଭାବ ହେଲା। ତହିଁରେ ମିଶର ଦେଶୀୟ ଓ କିଣାନ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁ ପ୍ରାୟ ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। 14ଆଉ ମିଶର ଦେଶରେ ଓ କିଣାନଦେଶରେ ଯେତେ ରୂପା ଥିଲା। ଲୋକମାନେ ତାହା ଦେଇ ଶସ୍ୟ କିଣିବାରୁ ଯୋଷେଫ ସେ ସବୁ ରୂପା ସଂଗ୍ରହ କରି ଫାରୋଙ୍କର ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ। 15ଏହାପରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଓ କିଣାନ ଦେଶରେ ରୂପାର ଅଭାବ ହୁଅନ୍ତେ ମିଶ୍ରୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରି ଦିଅନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ମରିବୁ। କାରଣ ଆମ୍ଭର ଆଉ ଅଧିକ ରୂପା ନାହିଁ।"

16କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପଇସା ସବୁ ଶେଷ ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦିଅ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବି।" 17ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ୍ତପଶୁ ସବୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱ, ମେଷ ଏବଂ ଛେଳି ପଶୁପଲ ଏବଂ ଗଧ ବଦଳରେ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଲେ। ସେ ବର୍ଷ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବଦଳରେ ସମସ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ପଶୁ ନେଲେ।

18କିନ୍ତୁ ତା'ପର ବର୍ଷ, ସେମାନଙ୍କ ଦେଇ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ, ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ ପଶୁ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆଉ ରୂପା ନାହିଁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ମହାଶୟଙ୍କର ହୋଇଅଛି। ଏବେ ମହାଶୟଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହ ଓ ଭୂମି ବିନା ଆଉ କିଛି ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ନାହିଁ। 19ନିଶ୍ଚିତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଶ୍ଚିତ ମରିବୁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭୂମି ଫାରୋଙ୍କୁ ଦେବୁ। ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କର ଦାସ ହେବୁ। ଆମ୍ଭକୁ କିଛି ବିହନ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେ ଗଛ କରି ପାରିବୁ। ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ମରି ନ ଯାଇ ବଞ୍ଚିବୁ। ଏବଂ ଭୂମି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବ।"

20ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଭୂମି ମିଶରରେ କ୍ରୟ କଲେ। ମିଶରରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୂମି ସବୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ। ସେମାନେ ଭୋକରେ ଥିବାରୁ ଏହିପରି କଲେ। 21ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ। ମିଶରରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଲୋକମାନେ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ। 22ସେ କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଭୂମି କ୍ରୟ କଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତି ଯୋଗାଇଲେ। ଏଣୁ ଫାରୋଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଦିଆ ଯାଇଥିବା ବୃତ୍ତିରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଆପଣା ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କଲେ ନାହିଁ।

23ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି ସବୁ କିଣିଲି। ଏବେ ଏହି ବିହନ ନେଇ ଭୂମିରେ ବୁଣ। 24ତହିଁରୁ ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ। ତାହାର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦେବ। ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଚାରିଅଂଶ ଭୂମିର ବିହନପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ

ତୁମ୍ଭର ପରିଜନ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ
ରହିବ।”

25ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ
ରକ୍ଷା କଲେ। ଆପଣଙ୍କ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଫାରୋଙ୍କର ଦାସ ହେବୁ।”

26ପଞ୍ଚମାଂଶ ଫାରୋ ପାଇବେ। ମିଶରର ସମସ୍ତ ଭୂମି
ବିଷୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସ୍ଥାପିତ ଏହି ନିୟମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚଳୁଅଛି। କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଭୂମି ଫାରୋଙ୍କର ହେଲା
ନାହିଁ।

“ମୋର ଶବ ମିଶରରେ କବର ଦେବ ନାହିଁ”

27ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ (ଯାକୁବ) ମିଶରରେ
ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କଲେ। ସେଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲମାନେ
ସଫଳ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରସବୁ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଲା।

28ଯାକୁବ ମିଶର ଦେଶରେ ସତର ବର୍ଷ କାଳକ୍ଷେପଣ
କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରମାୟୁ 147 ବର୍ଷ ଥିଲା। 29ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର
ମରଣ ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିବାରୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଡ଼ାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ
ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ
ଜଙ୍ଘରେ ହସ୍ତ ଦିଅ। ପୁଣି ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ
ବ୍ୟବହାର କରି ମୋତେ ଏହି ମିଶର ଦେଶରେ କବର ଦିଅ
ନାହିଁ। 30ମୁଁ ମୋର ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ
କଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ମିଶର ଦେଶରୁ ନେଇଯାଇ
ସେମାନଙ୍କର କବର ସ୍ଥାନରେ କବରଗାୟୀ କରିଅ।”

ଯୋଷେଫ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି ତୁମ୍ଭର
ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କରିବି।”

31ଏହାପରେ ଯାକୁବ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଶପଥ କର।”
ଏବଂ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶପଥ କଲେ। ଏହାପରେ
ଇସ୍ରାଏଲ ଶଯ୍ୟାରେ ମୁଣ୍ଡ ଆଡ଼େ ପ୍ରଣାମ କଲେ।

ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କୁ ଆଶିର୍ବାଦ

48 ପରେ, ଯୋଷେଫ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କର
ପିତା ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ତେଣୁ
ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କୁ ନେଇ
ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। 2ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ କେହିଜଣେ ଯାକୁବଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ
ଆସିଛନ୍ତି।” ଇସ୍ରାଏଲ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏବଂ ବିଛଣାରେ ବସିଲେ।

3ଏହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର କିଣାନ ଦେଶର ଲୁସ୍ ନାମକ
ସ୍ଥାନରେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେଠାରେ
ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 4ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ,
‘ଦେଖ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ
ନାନା ଜନସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିବି। ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ
ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦେଶ ଦେବି।’ 5ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି। ଏହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମିଶରରେ ମୋର
ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଇଫ୍ରୟିମ ଓ
ମନଃଶି ମୋ ନିଜର ପୁତ୍ର ପରି। ସେମାନେ ରୁବେନ ଓ
ଶିମିୟୋନଙ୍କ ପରି ମୋ ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି। 6ଏମାନଙ୍କ ପରେ
ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ନେବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର
ହେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି
ପାଇବେ। 7ପଦ୍ଦନ ଅରାମଠାରୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ମୋହର
ଆଗମନ କାଳରେ ରାହେଲ, ଇଫ୍ରାତାର ରାସ୍ତାରେ ମରିଗଲା।
ସେଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତାକୁ ଇଫ୍ରାଥାରେ (ବୈଥିଲେହମରେ)
କବର ଦେଲି।”

8ଏହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି
ପଚାରିଲେ, “ଏମାନେ କିଏ?”

9ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏମାନେ ମୋହର
ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ଏମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରେ ମୋତେ
ଦେଇଅଛନ୍ତି।”

ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏମାନଙ୍କୁ
ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣ। ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି।”

10ଇସ୍ରାଏଲ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭଲ
ଦେଖା ଯାଉ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ
ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ
ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଓ କୋଳାଇ ନେଲେ। 11ଏହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲ,
ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ କେବେ ବି ଭାବି ନ ଥିଲି ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ଦେଖିପାରିବି। କିନ୍ତୁ ଦେଖ! ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।”

12ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ପିତାଙ୍କର କୋଳରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ନେଇ ଆପେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 13ଯୋଷେଫ ସେ
ଦୁହିଁଙ୍କୁ ନେଇ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କୁ ଧରି
ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବାମ ଭାଗରେ ଓ ବାମ ହସ୍ତରେ ମନଃଶିଙ୍କୁ
ଧରି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ।
14ଇସ୍ରାଏଲ ନିଜର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ କନିଷ୍ଠ ଇଫ୍ରୟିମର
ମୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କର ବାମ ହସ୍ତ ରଖିଲେ। ଏହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲ
ତାଙ୍କର ବାମହସ୍ତ ମନଃଶିର ମସ୍ତକ ଉପରେ ରଖିଲେ ଯିଏକି
ପ୍ରଥମେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା। 15ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ,

“ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷ
ଅବ୍ରାହମ ଓ ଇସ୍ହାକ୍ ଗମନାଗମନ କରିଥିଲେ। ଯେଉଁ
ପରମେଶ୍ୱର ଜନ୍ମାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ପ୍ରତିପାଳନ
କରି ଅଛନ୍ତି।

16ସେ ଦୂତ ଥିଲେ ଯିଏ ମୋତେ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର
କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ସେ ଏହି ବାଳକମାନଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। ସେମାନେ ମୋ ନାମରେ ଓ ମୋହର
ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକ୍ଙ୍କ ନାମ ବହନ କରିବେ।
ମୁଁ ପାର୍ଥନା କରୁଛି, ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ ଏବଂ ଦେଶ
ସେମାନଙ୍କର ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ।”

17ଯୋଷେଫ ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ରଖିଥିଲେ। ଏହା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
ଖୁସି କରି ନ ଥିଲା। ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ହସ୍ତକୁ ଧରି

ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ତାଙ୍କର ହାତ କାଢ଼ିଲେ ଏବଂ ସେହି
ହସ୍ତକୁ ମନଃଶିର ମୁଣ୍ଡରେ ଥୋଇଲେ। 18ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର
ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ଭୁଲରେ
ରଖି ଅଛନ୍ତି। ମନଃଶି ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର
ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମନଃଶିର ମସ୍ତକରେ ରଖନ୍ତୁ।"
19କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପିତା ଅସମ୍ମତ ହୋଇ କହିଲେ, "ହେ
ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ
ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବ ଓ ସେ ମହାନ ହେବ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର କନିଷ୍ଠ
ପୁତ୍ର ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ହେବ ଓ ତାହାର ବଂଶ ବହୁ
ଗୋଷ୍ଠୀକ ହେବ।"
20ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି
କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ନେବେ।
ସେମାନେ କହିବେ, "ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶି ପରି ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କରନ୍ତୁ।"
ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମନଃଶିଠାରୁ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କୁ
ମହାନ କଲେ।
21ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର
ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ପ୍ରାୟ ସନ୍ନିକଟ। ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ସଦୟ
ହୁଅନ୍ତୁ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଶକୁ
ନେଇ ଯିବେ। 22ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ଦେଲି ଯାହା ତୁମ୍ଭ
ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଇନଥିଲି, ମୁଁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଓ ଧନୁଦ୍ୱାରା
ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ପାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭ
ଭ୍ରାତୃଗଣ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ଅଧିକ ଅଂଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି।"

ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ

49 ଏହାପରେ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣା
ନିକଟକୁ ଡ଼କାଇଲେ। ସେ କହିଲେ, "ହେ ମୋର
ପୁତ୍ରଗଣ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ। ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
କହିବି।
2"ହେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରଗଣ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମୋ କଥା
ଶୁଣ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା, ଇଶ୍ରାୟେଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣ।"

ରୁବେନ୍

3"ହେ ମୋର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍, ତୁମ୍ଭେ ମୋର
ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ର। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବଳ ଓ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଥମ
ଫଳ ଏବଂ ପୁଣି ମୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସବୁଠୁଁ
ସମ୍ମାନିତ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳି ଥିଲ।
4କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଆବେଗ ବନ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିଲ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଧାନତା ରହିବ ନାହିଁ।
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଶଯ୍ୟାକୁ ଗମନ କଲ। ତେବେ
ତାହା ଅଶୁଚି କଲ।"

ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବି

5"ଶିମିୟୋନ ଓ ଲେବୀ ଦୁଇ ସହୋଦର, ସେମାନଙ୍କର
ଖଡ୍ଗ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ର।
6ସେମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ମନ୍ଦ ଯୋଜନା କରନ୍ତି। ହେ ମୋର
ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତମନ୍ତ୍ରଣାରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ।
ସେମାନଙ୍କ ସଭାରେ ମିଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ
କ୍ରୋଧିତ ଥିଲାବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ବଳଦଗୁଡ଼ିକୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
7ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ। କାରଣ ତାହା
ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ କୋପ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ କାରଣ
ତାହା ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲା। ମୁଁ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗ
କରିବି। ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରିବି।"

ଯିହୁଦା

8"ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରିବେ।
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ। ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବେ।
9ଯିହୁଦା ଏକ ସିଂହ ପରି ଅଟେ। ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର,
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶିକାରକୁ ବଧ କରିଛ। ସେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା
ପାଇଁ ଗଡ଼ିପଡ଼େ। ସେ ସିଂହ ଓ ସିଂହୀର ନ୍ୟାୟ ଶୟନ
କଲା। କେହି ତାହାକୁ ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।
10ଶୀଲୋର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାଠାରୁ ରାଜଦଣ୍ଡ ଓ
ତା'ର ଚରଣ ଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାର ଯଷ୍ଟି ଯିବ ନାହିଁ।
ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୋକମାନେ ଅଧିନତା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ।
11ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ନିକଟରେ ଆପଣା ଗଧକୁ ବାନ୍ଧିଲେ।
ସେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ନିକଟରେ ଆପଣା ଗଧର ଛୁଆକୁ
ବାନ୍ଧିବ। ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଆପଣା ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଓ
ଆପଣା ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବେ।
12ତା'ର ଚକ୍ଷୁ ଅଙ୍ଗୁର ରସଠାରୁ ଅଧିକ ଲାଲ ଏବଂ
ତା'ର ଦାନ୍ତ ଦୁଧଠାରୁ ଅଧିକ ଧବଳ ହେବ।"

ସବୂଲୂନ୍

13"ସବୂଲୂନ୍ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବାସ କରିବ। ସେ
ଜାହାଜର ଆଶ୍ରିତ ବନ୍ଦର ହେବ। ପୁଣି ସୀଦୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାହାର ଅଧିକାର ସୀମା ହେବ।"

ଇଷାଖର

14"ସେ ଗୋଟିଏ ଗଧ ପରି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବ।
ଭାର ବୋଝ ବହିଲା ପରେ ସେ ଶୁଏ।
15ସେ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନକୁ ଉତ୍ତମ ଓ ଦେଶକୁ ସୁରମ୍ୟ
ଦେଖିବ। ଏହାପରେ ସେ ଭାରି ଭାର ବୋହିବା ପାଇଁ ରାଜି
ହେବ। ସେ ବେଠିକାମ କରିବାକୁ ରାଜି ହେବ।"

ଦାନ

16"ଦାନ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ
ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବ।
17ଦାନ ପଥସ୍ଥିତ ସର୍ପତୁଲ୍ୟ ଓ ମାର୍ଗସ୍ଥିତ ବିଷଧର
ସାପତୁଲ୍ୟ। ଯେ କି ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ଦଂଶନ କଲେ
ଯେଉଁଥିରେ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ଭୂମିରେ ଲୋଟନ୍ତି।
18"ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣର ଅପେକ୍ଷାରେ
ଅଛି।"

ଗାଦ

19"ସୈନ୍ୟଦଳ ଗାଦକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଗାଦ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଛରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ।"

ଆଶେର

20"ଆଶେର ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ସେ ରାଜାଙ୍କୁ
ରାଜକୀୟ ଭକ୍ଷ ଯୋଗାଇବ।"

ନପ୍ତାଲି

21"ନପ୍ତାଲି ମନୋହର ଏକ ହରିଣୀ ସ୍ୱରୂପ, ସେ
ଆନନ୍ଦଦାୟକ ବାକ୍ୟ କହିବ।"

ଯୋଷେଫ

22"ଯୋଷେଫ ଫଳଦାୟୀ ବୃକ୍ଷର ପଲ୍ଲବ। ସେ ନିର୍ଝର
ଫଳଦାୟୀ ବୃକ୍ଷର ପଲ୍ଲବ ସ୍ୱରୂପ। ତା'ର ଶାଖା ସକଳ
ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଚଢ଼ିବ।
23ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ କ୍ଲେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ପୁଣି
ତାକୁ ବାଣ ବିନ୍ଧି ତାକୁ ତାଡ଼ନା କରିଛନ୍ତି।
24କିନ୍ତୁ ତାହାର ଧନୁ ଦୃଢ଼ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ବାହୁ
ଯାକୁବର ଶକ୍ତିଶାଳି ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲର ମେଷପାଳକଠାରୁ
କୌଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।
25ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର, ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ। ଆକାଶରୁ
ମଙ୍ଗଳ ଓ ଗଭୀର ସାଗର ଗର୍ଭାଶୟ ବାରିଧିରୁ ମଙ୍ଗଳ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ।
26ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଧିକ ପ୍ରାଚୀନ ପର୍ବତଠାରୁ
ଏବଂ ଭଲ ବିଷୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପର୍ବତର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ।
ଯୋଷେଫ ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସେହି
ଆଶୀର୍ବାଦ ସମସ୍ତ ଭୋଗକରୁ।"

ବିନ୍ୟାମୀନ

27"ବିନ୍ୟାମୀନ ଏକ ଭୋକିଲା ଗଧିଆ ତୁଲ୍ୟ। ପ୍ରଭାତରେ
ସେ ଶୀକାର କରି ଖାଏ। ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ଦୁହେଁ
ଭାଗ କରନ୍ତି।"
28ଏମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ। ଏମାନଙ୍କ
ପିତା ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ବେଳେ ଏହିକଥା କହି, ଏମାନଙ୍କର
ପ୍ରତି ଜଣକୁ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 29ଏହାପରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେତେବେଳେ
ମରିବି, ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋତେ ଇଫ୍ରୋଣର
ହେତୀୟ କ୍ଷେତରେ କବର ଦିଅ। 30ଏଣୁ ଅବ୍ରହାମ କବର
ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ କିଣାନ ଦେଶରେ ମମ୍ରିର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ
ଯେଉଁ ମକ୍ପେଲାର କ୍ଷେତ୍ର ହେତୀୟ, ଇଫ୍ରୋଣଠାରୁ କିଣିଥିଲେ,
ସେହି ହେତୀୟ ଇଫ୍ରୋଣର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ଗୁହାରେ ମୋର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ କବର ଦେବ। 31ଅବ୍ରାହାମ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ସେଠାରେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି।
ଇସ୍ହାକ୍ ଓ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ରିବିକା ସେହିଠାରେ କବର
ନେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲେୟାକୁ କବର ଦେଇଛି।
32ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୁହା ହେତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ
କିଣା ହୋଇଅଛି।" 33ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲାପରେ ସେ ଶଯ୍ୟାରେ ଦୁଇପାଦ ଏକତ୍ର
ବିଛଣା ଭିତରକୁ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ।

ଯାକୁବଙ୍କର ସମାଧି

50 ଇଶ୍ରାୟେଲ ମରିଯିବା ପରେ, ଯୋଷେଫ ବହୁତ
ଦୁଃଖ କଲେ ଏବଂ ସେ ରୋଦନ କଲେ ଓ
ପିତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ। 2ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଶରୀରକୁ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଶରୀରକୁ ମିଶରୀୟ ପଦ୍ଧତିରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 3ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସତୁରି
ଦିନଯାଏ ଶୋକ କଲେ। ଶରୀର ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଚାଳିଶ ଦିନରେ ଶେଷ ହେଲା। ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୋକପରେ ଯୋଷେଫ
ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ।
4ଏହି ସତୁରି ଦିନ ପରେ ଶୋକ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା।
ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କର ପରିଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଯଦି ମୋର ମଙ୍ଗଳ ଭାବୁଛ, ଦୟାକରି ଫାରୋଙ୍କୁ କୁହ।
5'ମୋର ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ ଶପଥ
କରିଥିଲି ଯେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ କିଣାନ ଦେଶରେ ସେ
ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ କବର ଖନନ କରିଥିଲେ ତହିଁରେ
ତାହାଙ୍କୁ କବର ଦେବି। ତେଣୁ ଏବେ ମୋତେ ଯିବାକୁ
ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି।'"
6ଫାରୋ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିଯାଅ।
ଯାଅ ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦିଅ।"
7ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ
ଗଲେ। ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ତାଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରଧାନ
ଲୋକ ଏବଂ ମିଶର ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ
ସହିତ ଗଲେ। 8ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିବାର ସମସ୍ତ ଲୋକ,
ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶ ତାଙ୍କ
ସହିତ ଗଲେ। ଗୋଶନରେ କେବଳ ପଶୁ ଓ ପିଲାମାନେ
ରହିଲେ। 9ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ବିରାଟ ସମାରୋହ ଗଲା।
ଏପରିକି ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଶ୍ୱାରୋହି ସୈନ୍ୟ ଓ ରଥାରୋହି
ସୈନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ।
10ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନପାରସ୍ଥ ଆଟଦର ଖଳାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେଠାରେ ମହାବିଳାପ କରି ରୋଦନ
କଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ
ସାତଦିନ ଶୋକ କଲେ। 11ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ କିଣାନୀୟ
ଲୋକମାନେ ଆଟଦର ଖଳାରେ ସେମାନଙ୍କର ଏରୂପ ଶୋକ
ଦେଖି କହିଲେ, "ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ।"
ସେହିସ୍ଥାନ ଆବେଲ-ମିଶର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲା। ଏହା
ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାରସ୍ଥରେ।
12ତା'ପରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯେପରି
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନେ ତଦନୁସାରେ ସେହିପରି କଲେ।
13ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶକୁ ନେଇ
ମକ୍ପେଲା କ୍ଷେତ୍ରର ଗୁହାରେ କବର ଦେଲେ। ମମ୍ରି ନିକଟସ୍ଥ
ସେହି ଗୁହାକ୍ଷେତ୍ର ସମାଧି ଭୂମିରୂପେ ଇଫ୍ରୋଣ ଓ ହେତୀୟଠାରୁ

ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣା ଯାଇଥିଲା। 14ଯୋଷେଫ ଆପଣା
ପିତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇସାରିବା ପରେ ସେ, ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ମିଶରକୁ
ଫେରିଗଲେ।

ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତଥାପି ଭୟ କରୁଥିଲେ

15ଯାକୁବଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ, ଯୋଷେଫର ଭାଇମାନେ
ବ୍ୟସ୍ତହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ଭୟ କଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ
ଆମ୍ଭେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯେପରି କରିଥିଲୁ। ସେମାନେ କହିଲେ,
“ଯୋଷେଫ ଆମକୁ ଘୃଣା କରିବ ଓ ତା'ର ପ୍ରତିଫଳ ଆମ୍ଭକୁ
ଦେବ।” 16ତେଣୁ ତା'ର ଭାଇମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ
ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ:

> ତୁମ୍ଭ ପିତା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
> ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ। 17‘ଯୋଷେଫଙ୍କୁ
> କୁହ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ମନ୍ଦ କରି
> ଅଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କର
> ସେହି ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ ମାର୍ଜନା କରିବ।’ ଏଣୁକରି
> ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ପୈତୃକ
> ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଗଣର ଅଧର୍ମ ମାର୍ଜନା କର।

ସେମାନେ ଏହା କହିବା ବେଳେ ଯୋଷେଫ କାନ୍ଦିବାକୁ
ଲାଗିଲେ। 18ତା'ର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ
ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହେବୁ।”
19ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ
କର ନାହିଁ। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁ। ମୋର ଦଣ୍ଡ ଦେବାର
ଅଧିକାର ନାହିଁ। 20ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ ଯୋଜନା କରିଥିଲ। କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଯୋଜନା ଥିଲା ଉତ୍ତମ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଯୋଜନା ଥିଲା, ଯେ ସେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଜୀବନ ରକ୍ଷା
କରିବେ। ଏବଂ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଏସବୁ ହେଲା। 21ତେଣୁ
ଭୟକର ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ
ନେବି।” ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ମଧୁର ବଚନରେ ତୋଷିଲେ। ଏହିପରି କଥାରେ ସେ ତାଙ୍କର
ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ।
22ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ମିଶରରେ
ରହିଲେ। ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ 110 ବର୍ଷ ହେଲା,
ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। 23ଯୋଷେଫ ଇଫ୍ରାୟିମର ତୃତୀୟ
ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଦେଖିଲେ। ଯୋଷେଫ
ମନଃଶିର, ମାଖୀର୍ ନାମକ ପୁତ୍ରର ଶିଶୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
କୋଳ କଲେ।

ଯୋଷେଫଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

24ଏହାପରେ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ମୁଁ ମରୁଅଛି ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ
ନେବେ। ତାପରେ ଏହି ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି
ନେବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଅବ୍ରାହାମ,
ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି ଅଛନ୍ତି,
ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବେ।”
25ଆଉ ଯୋଷେଫ ଇଶ୍ରାୟେଲଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଲେ। ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର
ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବେ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ
ତୁମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଆଗେଇ ନେବେ। ସେହି ସମୟରେ ମୋର
ଅସ୍ଥି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନେଇଯିବ।”
26ଏହିପ୍ରକାରରେ ଯୋଷେଫ 110 ବୟସରେ ମଲେ।
ସେମାନେ ଶରୀରକୁ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ମିଶରରେ ଏକ ସିନ୍ଦୁକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ।